

Plenaire 37

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2008-2009

18 maart 2009

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Dominique Guns tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de milieu- en gezondheidsrisico's van spaarlampen	1
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het jaarrapport 2008 van het Vlaams Vredesinstituut en de stijging van de invoer van kleine en lichte wapens en van munitie	3
ACTUELE VRAAG van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de stand van zaken van de brownfieldprojecten	5
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het Airbuscontract en de financiële engagementen die door de diverse federale en regionale overheden werden genomen	6
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over middelen voor extra vakantiekinderopvang	7
ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de afbraak van huizen in Doel	
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de afbraak van huizen in Doel	10
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de cohesie binnen de Vlaamse Regering, naar aanleiding van diverse dossiers waaronder de aanmoedigingspremies, het tracé voor de Oosterweelverbinding en andere	
ACTUELE VRAAG van de heer Geert Bourgeois tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de discussie binnen de Vlaamse Regering betreffende de aanmoedigingspremies	13
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de voorstellen van de minister-president betreffende de samenwerking tussen de Vlaamse havenbesturen via financiële kruisparticipaties en de oprichting van een nv Vlaamse Haveninfrastructuur	18
ACTUELE VRAAG van de heer Patrick De Klerck tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de opvolging van het actieplan voor het sneller afleveren van stedenbouwkundige vergunningen in het kader van het relanceplan	20

MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	22
ONTWERP VAN DECREET betreffende het grond- en pandenbeleid – 2012 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 5	
Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>)	22
Artikelsgewijze bespreking	32
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning tot afstemming van de aanvraagprocedures van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning en het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet – 2013 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 6	
Algemene bespreking	32
Artikelsgewijze bespreking	33
ONTWERP VAN DECREET houdende vaststelling van een kader voor de gebruikerscompensatie bij bestemmingswijzigingen, overdrukken en erfdiensbaarheden tot openbaar nut – 2021 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	33
Artikelsgewijze bespreking	34
ONTWERP VAN DECREET betreffende radio-omroep en televisie – 2014 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 12	
VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Helga Stevens, de heer Bart Caron, mevrouw Margriet Hermans en de heren Carl Decaluwe en Kurt De Loor houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal, de audiobeschrijving en de auditieve ondertiteling betreft – 1746 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	34
ONTWERP VAN DECREET betreffende radio-omroep en televisie – 2014 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 12	
Artikelsgewijze bespreking	56
VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick De Klerck en Jos Bex houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, wat betreft de aanvulling met een regeling inzake erkenningen, en houdende wijziging van diverse andere wetten en decreten – 2053 (2008-2009) – Nr. 1	
Algemene bespreking	57
Artikelsgewijze bespreking	58
VOORSTEL VAN HET UITGEBREID BUREAU betreffende de procedure voor de evaluatie van de proeftijd van de Vlaamse Ombudsman en de Kinderrechtencommissaris	
Bespreking en stemming	58
ONTWERP VAN DECREET tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid – 2011 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 6	
Hoofdelijke stemming	58
ONTWERP VAN DECREET betreffende het grond- en pandenbeleid – 2012 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 5	
Hoofdelijke stemming	59

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning tot afstemming van de aanvraagprocedures van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning en het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet – 2013 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 6 Hoofdelijke stemming	59
ONTWERP VAN DECREET betreffende radio-omroep en televisie – 2014 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 12 Aangehouden stemmings Hoofdelijke stemming	59 63
ONTWERP VAN DECREET houdende vaststelling van een kader voor de gebruikerscompensatie bij bestemmingswijzigingen, overdrukken en erfdienstbaarheden tot openbaar nut – 2021 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4 Hoofdelijke stemming	63
VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick De Klerck en Jos Bex houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, wat betreft de aanvulling met een regeling inzake erkenningen, en houdende wijziging van diverse andere wetten en decreten – 2053 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	63
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heren Pieter Huybrechts en Leo Pieters tot besluit van de op 5 maart 2009 door mevrouw Marleen Van den Eynde in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het afvalbeleid in Vlaanderen – 2153 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	63
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	64
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	67
Individuele stemmings Vlaamse Volksvertegenwoordigers	67

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.07 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Thieu Boutsen, Marcel Logist, Marie-Rose Morel, Miet Smet, Annisa Temsamani, Els Van Weert: gezondheidsredenen;

Paul Wille: buitenslands;

Johan Deckmyn, Marnic De Meulemeester: ambtsverplichtingen;

Fientje Moerman: familieverplichtingen.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Dominique Guns tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de milieu- en gezondheidsrisico's van spaarlampen

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mevrouw de voorzitter, gisteren ben ik tijdens het lezen van een artikel over spaarlampen in de kranten fel geschrokken. Uit twee in Groot-Brittannië gevoerde onderzoeken zou blijken dat spaarlampen ultraviolette straling afgeven en bij het breken kwik afgeven.

We maken zelf reclame voor spaarlampen, en we promoten het gebruik ervan. De Vlaamse Regering verleent hier zelfs subsidies voor. Ultraviolette straling en kwik zijn voor de mens zeer schadelijk. Volgens een Frans onderzoek zou er ook sprake van elektromagnetische straling zijn. Dit is door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) bevestigd.

Ik weet dat de resultaten van elk onderzoek afhankelijk kunnen zijn van wie nu net de opdracht heeft gegeven. Ik zou de minister dan ook willen vragen of ze bereid is

binnen haar eigen beleidsdomein een bijkomend onderzoek te laten uitvoeren. Dit onderzoek zou moeten uitwijzen of er sprake is van ultraviolette straling en van kwikhoudende spaarlampen. Ik zou de minister tevens willen vragen of ze, indien de resultaten van het onderzoek dit zouden bevestigen, haar beleid wil aanpassen.

Het is zeker niet mijn bedoeling het beleid van de minister te bekritisieren. We hebben ook reclame voor spaarlampen gemaakt. We zijn steeds voor die subsidies geweest. Spaarlampen zijn immers enorm milieuvriendelijk en energiebesparend. Bovendien zijn ze goed voor de portemonnee van de burger. Dit artikel heeft me echter doen schrikken. Het is leuk thuis een gratis zonnebank te hebben, maar we kennen de gevolgen van ultraviolette straling. Ik zou mijn vragen dan ook nog eens willen herhalen.

Mevrouw de minister, bent u bereid een bijkomende studie te laten uitvoeren om na te gaan of de door mij aangehaalde studies kloppen? Het zou hier natuurlijk best om een onafhankelijk onderzoek gaan. Indien die bijkomende studie spijtig genoeg hetzelfde resultaat zou opleveren, zou u die reclame en die subsidies dan stopzetten?

Ik wil er trouwens ook op wijzen dat de Europese Commissie alle andere mogelijke gloeilampen tegen 2012 wil afschaffen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw de voorzitter, ik zal met de opmerking over de Europese Commissie beginnen. De Europese Commissie heeft de beslissing om de gloeilampen binnen een aantal jaren te liquideren niet zomaar genomen. Die beslissing is een gevolg van een uitgebreid wetenschappelijk onderzoek, waarbij onder meer de effecten aan spaarlampen zijn bestudeerd. Dit onderzoek is vorig jaar gevoerd. De resultaten zijn in september 2008 gepubliceerd en kunnen op de website worden teruggevonden.

De studie heeft uitdrukkelijk aangetoond dat het gebruik van spaarlampen op zich geen probleem vormt. Er is enkel een probleem met de ultraviolette straling, die schadelijk is voor mensen met een bepaalde huid-aandoening. Die mensen hangen beter geen spaarlampen. Dat is op zich geen belemmering voor de aanwezigheid van dit product op de markt. We kunnen spaarlampen zelfs blijven promoten. De aandoening van die mensen is immers met een allergie te vergelijken. We kunnen moeilijk alle voedingsstoffen verbieden waar iemand allergisch aan is. Dat is niet de bedoeling.

Uit de recent gepubliceerde studie zou blijken dat er twee bijkomende problemen zijn. De ultraviolette straling zou voor iedereen een probleem zijn. Het breed

gevoerde Europees onderzoek spreekt dit volkomen tegen. Daarnaast zou er een probleem zijn met het kwik dat zich in een aantal spaarlampen bevindt.

Ik vind het heel belangrijk dat er een vergelijkend onderzoek komt naar wat juist is en wat niet. Het is ook belangrijk dat dit opnieuw op Europees niveau wordt gedaan. Ik hoop en ik denk dat de Europese Commissie dit zelf ter hand zal nemen. Ik zal dit ook vanuit Vlaanderen ondersteunen.

Het is ook belangrijk om te bekijken of het niet nuttig zou zijn om via productnormering iets aan de mogelijke risico's te doen. Het UV-probleem kan – dat heb ik toch gelezen – worden verholpen door het glas wat aan te passen. Misschien is het ook nuttig om op de verpakking een eventueel probleem, als er een zou zijn, te vermelden. Dit moeten we met de federale overheid bespreken. Ik wil dat gerust doen.

Ik houd vast aan de Europese studie die heel breed is gevoerd, vooraleer een spaarlampenverbod of de uitdoving van de gloeilampen in te voeren. Ik ga ervan uit dat de Commissie heel snel de verschillen tussen de studies zal bekijken. Wij volgen dat op. Een eigen studie is een goede suggestie, mocht Europa niets doen, maar dit lijkt me onwaarschijnlijk. Ik zal de nodige initiatieven nemen zodat duidelijk wordt of we zelf iets moeten doen of niet.

Mevrouw Dominique Guns: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb het daarmee al gezegd: soms moet je voorzichtig zijn met studies. Ik ken de onderzoekinstelling niet die de Britse studie gedaan heeft. Af en toe is het resultaat van een onderzoek – dat weet u net zo goed als ik – afhankelijk van de opdrachtgever.

Ik ben van mening dat als twee studies zo diametraal tegenover elkaar staan, er een vergelijking moet worden gemaakt en liefst een onafhankelijke. Het onderzoek zou inderdaad best op Europees niveau gebeuren. In het artikel stond dat de VITO daar ook al onderzoek naar heeft gedaan. Ik denk dat onze technologieën en onderzoekinstellingen een vrij hoog niveau hebben. Daarom zou ik er toch op willen aandringen om de opdracht aan de VITO te geven.

Als het artikel maar iets van waarheid bevat, dan moet je toch bang worden. De gezondheid van de burger moet vooropstaan. Ik ben wel tevreden met uw positief antwoord.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Ik ga akkoord met de vraagsteller. Allergie is inderdaad een probleem waar steeds meer mensen door worden getroffen. Als er één serieus probleem is, dan zijn het de kwikdampen. Ik denk dat daarover toch verder onderzoek moet gebeuren, want die zijn gevaarlijk. Ik ken de omvang van die dampen niet. Er

zou toch onderzoek moeten naar gebeuren, hetzij door de VITO, hetzij door een gerenommeerd instituut.

Minister Hilde Crevits: De reden waarom gloeilampen worden geliquideerd, is vrij duidelijk. Het energieverbruik van een gloeilamp is vijf keer zo hoog als dat van een spaarlamp. Door spaarlampen te gebruiken, bespaar je tonnen CO₂. De voordelen zijn dus fenomenaal.

Uit het Europees onderzoek is de UV-straling voor een beperkte groep van mensen als enig probleem naar voren gekomen. Ik vind het niet onbelangrijk dat dit op de verpakking van een product worden aangeduid. Daarom heb ik de link gelegd naar productnormering, liefst ook Europees.

Als er iets breekt en er komt kwik vrij, dan moet er worden verlucht. Dat kan ook perfect op de verpakking worden vermeld. Tot op vandaag is dat niet zo. Als dit nader wordt onderzocht en als blijkt dat er een aantal voorzorgsmaatregelen belangrijk zijn, dan zie ik een goede remedie via productnormering waarbij je wijst op bepaalde voorzorgen.

Maar ik denk dat het daar iets te vroeg voor is, want de Europese studie die objectief is uitgevoerd, heeft daar niet de nadruk op gelegd.

We volgen dat op, en ik zal ook de VITO vragen welke informatie ze heeft. Het is voor mij vooral belangrijk dat de oplossingen op Europees niveau genomen worden, zelfs rond productnormering, en er heel duidelijke richtlijnen komen voor alle lidstaten, want spaarlampen worden natuurlijk niet alleen bij ons verkocht.

Voor mensen die gevoelig zijn voor uv-stralen bestaat er nog een alternatief, want er is bijvoorbeeld nog halogeenverlichting. Het is niet zo dat door het verdwijnen van de gloeilamp er plots geen alternatieven meer zijn voor de spaarlampen. Het is belangrijk dat iedereen in Vlaanderen dat ook weet.

Mevrouw Dominique Guns: Mevrouw de minister, spaarlampen hebben natuurlijk een enorm voordeel op milieuniveau, maar ik denk dat de gezondheid van de mens nog altijd vooropstaat.

Het is zeker geen kritiek, want wij stonden er ook achter, maar vergissen is menselijk. Alleen met degenen die hun mening niet herzien, is er een probleem.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het jaarrapport 2008 van het Vlaams Vredesinstituut en de stijging van de invoer van kleine en lichte wapens en van munitie

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de minister, ik ga meteen met de deur in huis vallen: wij vinden uw beleid inzake wapenimport en -export ondermaats. Ik zal u zeggen waarom.

U zult de geschiedenis ingaan als de minister die erin is geslaagd om geen enkele keer op tijd een zesmaandelijks verslag of jaarverslag aan het parlement over te maken. U hebt op 3 januari de pers ingelicht over alle cijfers van 2007, maar vandaag, half maart, bent u er nog niet in geslaagd om diezelfde cijfers aan het parlement over te maken.

U zult de geschiedenis ingaan als de minister die de deur opnieuw opengezet heeft voor wapenhandel aan obscure regimes, zoals we die kennen in Saudi-Arabië. Als u nog eens een vergunning onder ogen krijgt voor Saudi-Arabië, moet u even de vraag stellen waar die wapens heengaan. Zijn ze bedoeld voor de gewone politie in Saudi-Arabië? Of zijn ze voor de religieuze politie? Dat is de politie die vrouwen van achter het stuur haalt en in de gevangenis draait, of vrouwen oppakt omdat ze verkracht zijn en zegt dat de vrouwen op de verkeerde plaats waren.

We hopen in elk geval dat u niet de geschiedenis in zult gaan als de minister die geen sikkepit heeft gedaan aan de toename van de invoer van wapens in ons land. Afgelopen jaar is het aantal wapens dat in ons land werd ingevoerd met een factor drie vermenigvuldigd, en de vergunningen voor munitie zijn met een factor vijf vermenigvuldigd.

Dat is uiteraard uw schuld niet, dat is nogal evident. Wat we u kwalijk nemen, is dat u nog geen enkele keer een poging hebt ondernomen om na te gaan waar die wapens naartoe gaan. We weten het van een aantal wapens, maar lang niet van allemaal. Om het met de woorden van de procureur voor de maffiabestrijding in Italië te zeggen: ik stel steeds weer vast dat de maffia zich bevoorraadt in België. Blijkbaar is het daar heel simpel om wapens te halen.

Niemand spreekt dat tegen. Niemand bevestigt dat.

Mevrouw de minister, bent u zinnens om eindelijk na te gaan, te onderzoeken, waar de wapens die in ons land massaal worden ingevoerd uiteindelijk terechtkomen?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer Roegiers, hoe hard u ook probeert om iedere keer opgewarmde kost te serveren: u zult de geschiedenis niet ingaan.

Het valt vrij goed te traceren welk soort wapens wordt ingevoerd in Vlaanderen. Deze gegevens worden systematisch en gedetailleerd kenbaar gemaakt aan de leden van het Vlaams Parlement, via de halfjaarlijkse en jaarlijkse verslagen over wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of ordehandhaving dienstig materieel en de daaraan verbonden technologie. Ook op de website publiceren we continu heel wat informatie.

We hebben hierover met u op 11 december 2008 zeer uitvoerig in de commissie van gedachten gewisseld tijdens de voorstelling van het halfjaarlijks verslag. Daar moest u toen elk argument staken. Maar u voert uw nummertje graag nog eens op, en ik antwoord dan eerlijk gezegd graag eens voor het hele parlement over hoe de vork juist in de steel zit.

Alvorens in detail te gaan op de vraag, is het van groot belang dat we de term kleine en lichte wapens duidelijk omschrijven. De term kleine en lichte wapens valt uiteen in drie grote categorieën. Eerst en vooral zijn dat geweren die op de Europese lijst van militair materieel staan en die in alle landen van de Europese Unie vergunningsplichtig zijn. Nogmaals, er is voor 3,38 miljoen euro in 2008 met de bestemming militair materieel het land binnengekomen. De tweede categorie is munitie waarvan in 2008 er voor 9,14 miljoen euro is ingevoerd. Derde categorie omvat geweren die niet op de Europese lijst van militair materieel staan. Het zijn geweren die in de rest van Europa niet vergunningsplichtig zijn, maar omwille van ons uiterst streng regime, dat ik ook uiterst streng bewaakt, in België wel vergunningsplichtig zijn. Dat is ook goed, we zijn veel strenger dan de andere Europese lidstaten. Daar ging in 2008 0,6 miljoen euro naartoe.

Van de door u graag opgeklopte 13,4 miljoen aan bewapening in Vlaanderen, heb ik ontrafeld dat voor wat betreft kleine en lichte wapens er alvast 68 percent munitie van uitmaakt. We hebben het daar al niet meer over kleine en lichte wapens. Ik heb gezegd welk deel militair is bestemd.

De stijging van de invoer van kleine en lichte wapens, heeft hoofdzakelijk plaatsgevonden tussen 2005 en 2007. Sinds 2007 is de waarde van de ingevoerde kleine en lichte wapens op een vergelijkbaar niveau gebleven: 13,1 miljoen euro in 2007 en de geciteerde 13,4 miljoen euro in 2008. De stijging tussen 2005 en 2007 is hoofdzakelijk te wijten aan de sterke toename van de ingevoerde munitie in die periode, namelijk 1,7 miljoen euro in 2005 en inderdaad een stijging naar 8,6 miljoen euro in 2007. Sinds 2007 is de waarde van de invoer op een nagenoeg vergelijkbaar niveau gebleven.

De waarde van geweren die enkel in België vergunningsplichtig zijn, is zelfs sinds 2005 afgenomen van 1,8 miljoen euro in 2005 naar 0,6 miljoen euro in 2008.

Geachte leden, ik wens duidelijk te stellen dat niet al deze kleine en lichte wapens uiteindelijk bij particulieren terecht komen. We moeten namelijk rekening houden met de volgende elementen. Handelaren verkopen uit de eigen stock aan de overheid, leger en politie. Handelaren verkopen buiten de EU. Handelaren hebben intracommunautaire overbrenging. Dat betekent dat Vlaamse wapenhandelaars doorverkopen binnen de EU. Handelaren verkopen ook door binnen de Benelux. Hieruit kunnen we afleiden dat van de 13,4 miljoen euro aan ingevoerde kleine en lichte wapens, 30 procent verder gaat naar de Benelux.

Invoer is één zaak, wapenbezit is een andere zaak. Dat weet u, want wat dat betreft hebt u ook al een paar keer geprobeerd om me iets in de schoenen te schuiven, maar ook toen heb ik u duidelijk gemaakt hoe de vork aan de steel zit. U aanvaardt dat ook iedere keer maar het komt u goed uit dat nummer af en toe eens te performen. De controle op het wapenbezit is een federale bevoegdheid van de minister van Justitie.

Mevrouw de voorzitter, dit is in het kort, en met facts and figures, mijn antwoord aan de heer Roegiers.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de minister, ik zal hopelijk de geschiedenis ingaan als een parlementslid dat gewoon zijn werk heeft gedaan. Dat kan niet worden gezegd van u als minister. (*Rumoer*)

De voorzitter: Mijnheer Roegiers, beperkt u zich tot het onderwerp.

De heer Jan Roegiers: Ik kom tot het onderwerp. Mevrouw de minister, ik stel vast dat u heel veel tijd nodig hebt om cijfers naar boven te halen, maar dat u er op geen enkel moment in slaagt een antwoord te geven op mijn pertinente vraag waar al die wapens naartoe zijn. U hebt het over uitvoer naar Nederland en Luxemburg. Ik ga ervan uit dat er ook invoer vanuit Nederland en Luxemburg naar ons land is, om maar iets te noemen. U hebt in een commissievergadering ook al eens gezegd dat het gaat over een toename van folkloristische wapens enzovoort.

Feit is echter dat u niet weet waar een groot deel van die wapens naartoe gaat, dat u niet weet waar een groot deel van die munitie naartoe gaat. Ik verwijt u dat u daar geen enkel onderzoek naar voert. Ik vrees dat u de geschiedenis zult ingaan als de minister die daar nooit ofte nimmer iets aan heeft gedaan.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Ik zal me niet wagen aan uitspraken over wie op welke wijze al dan niet de

geschiedenisboeken zal halen, maar ik deel toch de bezorgdheid van de heer Roegiers.

Mevrouw de minister, u hebt zelf aangegeven dat u betreurt dat de administratie niet sneller voor de dag komt met het officiële rapport, als ik het even zo mag noemen, over de wapeninvoer, -doorvoer en -uitvoer. Dat blijft een probleem. Het blijft voor ons als leden van dit parlement bijzonder moeilijk om ter zake ons parlementaire controlerecht deskundig uit te oefenen. Dat blijft een pijnpunt, waarop onvoldoende wordt gereageerd.

Wat de kern van de zaak betreft, weten we allemaal dat kleine wapens grote gevolgen hebben. Wereldwijd circuleren er naar schatting ongeveer 500 miljoen kleine wapens waarvan eigenlijk niemand weet waar ze zijn, naast die waarvan wel geweten is waar ze zijn. Vlaanderen speelt daar op wereldniveau weliswaar een bescheiden rol in, maar toch een rol waarbij ook ik me vragen stel, vooral omdat we van een onaanvaardbaar groot deel van die wapens, en ook van die munitie, niet precies weten waar ze uiteindelijk terecht komen. Dat baart me zorgen.

In dat opzicht sluit ik me graag aan bij de vraag van de heer Roegiers: zult u als minister trachten daar een beter zicht op te krijgen wat Vlaanderen betreft? Ik verwijs naar het initiatief dat het Vlaams Vredesinstituut zelf al heeft genomen. Zult u die instelling daarin ondersteunen, of zult u zelf nog onderzoek verrichten om beter na te gaan waar die wapens en die munitie zich bevinden?

Minister Patricia Ceysens: Op de bijkomende vragen wil ik het volgende antwoorden. Ik heb geschetst wat er gebeurt met de invoer en hoe we perfect in kaart kunnen brengen over welke categorieën en wie het gaat. Maar nogmaals, natuurlijk is de controle op het wapenbezit een federale bevoegdheid. We hebben het daar in de commissie over gehad. Ik heb u toen gezegd dat, als ik verklaar dat we dat zullen controleren, ik dat wil kunnen afdwingen.

Ik ga hier geen goedkope slogans lanceren en zeggen dat we ook die taak op ons zullen nemen. Dat is een federale taak. Het is een delicate taak, die vereist dat men daartoe de bevoegdheid en de mogelijkheden heeft. Wat ik uiterst zorgvuldig controleer, is de in-, uit- en doorvoer. Daarvoor zijn we bevoegd. Daartoe hebben we ondertussen een cel in de administratie, die zeer veel onderzoek verricht. Dat is wat we kennen en zorgvuldig doen.

De controle op het wapenbezit is een federale bevoegdheid. Het zou te goedkoop zijn om daar in slo-gantaal over te debatteren.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de minister, het controleren van het bezit van wapens mag dan wel een federale bevoegdheid zijn, u bent de vergunningverlenende overheid. Ik vind het maar logisch dat u minstens contact

zou opnemen met de bevoegde minister, de minister van Justitie, om desnoods samen met hem na te gaan waar die wapens en munitie die massaal zijn ingevoerd in ons land, naartoe zijn. Dat weet u immers niet, dat weet ik niet, dat weet niemand. Dat u dat niet wilt nagaan, is een ongelooflijk grote verantwoordelijkheid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de stand van zaken van de brownfieldprojecten

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ongeveer een maand geleden, op 20 februari, heeft de Vlaamse Regering het punt van de brownfieldprojecten besproken. Het bevatte twee onderdelen: het verdere traject van de brownfieldprojecten die moeten leiden tot een brownfieldconvenant en een specifiek onderhandelingskader voor projecten gelegen in het variabel programma van het masterplan Vilvoorde-Machelen.

In het verdere traject werd bepaald dat u in de eerste helft van de maand maart een modelconvenant zou voorleggen en dat er een principiële beslissing zou worden genomen over een prioriteitenlijst: een lijst van projecten die in een eerste fase in aanmerking zouden kunnen komen voor onderhandelingen in de commissie waarin diverse administraties zitting hebben. Dit zou gebeuren naast het speciaal onderhandelingskader voor de projecten gelegen in het masterplan Vilvoorde-Machelen.

Wanneer wordt het prioriteren vastgelegd? Wanneer wordt het modelconvenant aan de regering voorgelegd en wanneer wordt het goedgekeurd?

Heeft de goedkeuring of heeft het specifiek onderhandelingskader voor de projecten in de zone Vilvoorde-Machelen een vertragende invloed op de algemene goedkeuring van dit modelconvenant en van de prioriteiten die moeten worden vastgelegd binnen het kader van de 42 goedgekeurde of aanvaarde projecten, waarover de onderhandeling moet starten?

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Misschien zal ik even het kader schetsen. Het is zo dat ik in het Vlaams relanceplan van 14 november 2008 uitdrukkelijk heb laten opnemen dat we inderdaad op korte termijn een initiatief

zullen nemen om deze legislatuur nog brownfieldconvenanten in werking te kunnen laten treden. We maken brownfieldconvenanten om sites die braak liggen, die vervuild zijn, of die onderbenut zijn, toch opnieuw geactiveerd te krijgen en er economische activiteit te kunnen ontplooiën.

We hebben op 20 februari 2009 een algemeen kader vastgelegd waarbinnen de onderhandelingen kunnen opstarten voor 42 alvast ontvankelijk en gegronde verklaarde brownfieldprojecten.

De Vlaamse Regering heeft ook een onderhandelings-team aangeduid met drie onderhandelaars met expertise op het gebied van ruimtelijke ordening, leefmilieu, mobiliteit, openbare werken en economie. Het zal u niet verwonderen dat het vrij complexe dossiers zijn.

We hebben nu beslist om 42 projectplatformen op te richten, één voor elke convenant, waarin volgende leden zullen zitten: de onderhandelaar van de brownfieldcel, de betrokken accountmanager van het Agentschap Ondernemen, een vertegenwoordiger van de projectindieners, relevante ambtenaren van de Vlaamse overheid, de relevante vertegenwoordigers van de betrokken gemeente of stad, want heel vaak zijn er lokale implicaties, en in voorkomend geval, indien nodig, ook een vertegenwoordiger van de provincie.

Verder hebben we nog een tweede beslissing genomen. Voor wanneer er in een bepaald gebied meerdere brownfields samen moeten worden bekeken, hebben we een specifiek onderhandelingskader vastgesteld. We hebben dat gedaan voor het strategisch masterplan voor de reconversie Vilvoorde-Machelen in de provincie Vlaams-Brabant. We zullen daar een 'beauty contest' organiseren omdat er conflicterende indieners zijn. De Vlaamse Regering heeft vastgelegd dat specifiek in dat gebied, het gebied waarnaar u vraagt, een verdeling werd gemaakt van de beschikbare ruimte voor de functies retail, leisure, logistieke ontwikkeling, kmo, kantoren, wonen en park. Er werden bepaalde maxima en soms minima, uitgedrukt in vierkante meter, opgelijst. We zullen binnen dat gebied dus moeten werken met een 'beauty contest'.

De projectontwikkelaars werden uitgenodigd om hun project in te dienen en de Vlaamse Regering heeft vastgesteld dat die onderhandelingsprocedure zal lopen met inachtneming van volgende beginselen van behoorlijk bestuur: objectiviteit, want de Vlaamse Regering stelt duidelijk de criteria voorop waarop de beoordeling zal worden gebaseerd, transparantie, die criteria worden voor de Vlaamse Regering op voorhand kenbaar gemaakt aan de betrokken projectindieners en er wordt een duidelijke procedure uitgeschreven, en motivering, want na het doorlopen van de procedure zal de Vlaamse Regering binnen het kader van haar discretionaire bevoegdheid, afgebakend door de vooraf gestelde criteria,

een gemotiveerde beslissing nemen waarvan de project-indieners ook kennis zullen krijgen.

Collega's, de Vlaamse Regering voert hier consequent het relanceplan uit. De beslissing van 20 februari met betrekking tot de brownfieldconvenants past daarin, net zoals de beautycontest die momenteel wordt georganiseerd voor de brownfieldontwikkeling reconversiegebied Machelen-Vilvoorde. Een snelle beslissing van de Vlaamse Regering maakt de creatie van duizenden jobs in dat gebied mogelijk. Ik heb er vertrouwen in dat privé-investeerders klaar staan om precies ook in dat gebied jobs te creëren. Maar dan moeten wij natuurlijk ook de nodige flankerende beslissingen kunnen nemen. En dat zullen we ook doen.

Er zijn er dus 42, met een platform dat is opgestart. We hebben voor dat gebied, dat vervat zit in reconversie Machelen-Vilvoorde, een uitgewerkte procedure vastgelegd. De onderhandeling loopt.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar mijn vraag was of de projecten binnen de zone Vilvoorde-Machelen, zolang de onderhandelingen lopen, een invloed hebben op het goedkeuren van het algemene project? Kan er ondertussen beslist worden over die 38 andere projecten? Kan de regering een modelconvenant goedkeuren, zodat de onderhandelingen kunnen starten voor die andere projecten? Heeft het ene invloed op het andere?

Minister Patricia Ceysens: Dat is geen probleem. Ik zou zelfs zeggen dat de aanpak van de reconversie Machelen-Vilvoorde de rest heeft versneld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het Airbuscontract en de financiële engagementen die door de diverse federale en regionale overheden werden genomen

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik ga een positieve vraag stellen. Wij hebben hier op 10 juli 2007 een motie goedgekeurd, die ondertekend was door de heren Van Rompuy en Van den Heuvel, mevrouw De Ridder en de heren Van Malderen en Peumans. In die resolutie vroegen wij aan de Vlaamse Regering om voor de A350 enkel een samenwerkingsakkoord te sluiten met de federale overheid als er 56 percent van de industriële

opdrachten zouden worden toegekend aan ondernemingen die actief zijn in de Vlaamse luchtvaartsector.

Er is toen een hele discussie geweest. Mevrouw Moerman, destijds minister van Economie, zei dat we ons geen drie keer zouden laten rollen. Deze keer moest het 56 percent zijn, anders zou het zonder de Vlaamse Regering zijn.

Mevrouw de minister, vorige week was u, samen met federaal minister Van Quickenborne en Waals minister Marcourt, aanwezig bij de ondertekening van het contract tussen Belairbus en Airbus. Daarin gebeurt er een duidelijke toewijzing op een aantal vlakken, voornamelijk inzake de bouw van de aanvalsboorden van de A350 aan Watteeuw in Oostkamp, Asco in Zaventem en Sonaca in Charleroi. Het gaat over terugbetaalbare voorschotten, de zogenaamde non-recurring costs (NRC's), die essentieel zijn om die contracten te kunnen vervullen. Het gaat hier over aanzienlijke contracten: men spreekt over 800 miljoen euro in de eerstvolgende acht jaar, en dat bedrag kan oplopen tot 2 miljard euro. De Vlaamse Regering heeft op dat vlak haar contract, dat ze had afgesloten met het Vlaams Parlement, vervuld.

Ik stel die vraag ook omdat men deze dagen kritisch is over de toekomst van de industriële activiteiten in Vlaanderen. Sommigen zeggen dat industrie hier geen toekomst meer heeft. Wel, het is belangrijk dat de Vlaamse Regering voet bij stuk gehouden heeft voor die twee bedrijven met daaraan gekoppeld heel wat kmo's. In totaal werken er in België 77.000 mensen in de luchtvaartsector. Dat is bijna een veelvoud van de tewerkstelling in de automobielsector.

Wat is de financieringssleutel? De federale overheid had in 150 miljoen euro voorzien, maar ik denk dat daar nog wat bij gekomen is. Vlaanderen had een eigen kas van 50 miljoen euro, die eventueel kon worden ingezet voor leningen.

Mevrouw de minister, dit is een goed resultaat. In de vorige twee dossiers hebben we ons duidelijk laten rollen. Met de A350 werken we toch voor de toekomst van een aantal belangrijke bedrijven in een sector die het conjunctureel moeilijk heeft maar structureel enorm belangrijk is, als je kijkt naar de perspectieven van de luchtvaart.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Het Airbuscontract werd formeel ondertekend op 12 maart 2009 tussen de industriële partner EADS Airbus, de commerciële partner Belairbus, de industriële partners Asco, Eurair en Sonaca. Noch de federale, noch een gewestelijke overheid is rechtstreeks financieel betrokken bij dit contract. Maar het klopt: we waren wel door de

vliegtuigindustrie uitgenodigd, ik denk bij wijze van dank voor wat we voor deze industrie doen. De cijfers van de Nationale Bank geven inderdaad aan dat deze industrie een flinke groei kent.

De ontwikkeling van onderdelen voor Airbusprojecten vereist een aanzienlijke financiële inspanning van de betrokken bedrijven. Deze kosten moeten dikwijls al gedeeltelijk voorgefinancierd worden. Daarom was het voor ons zo belangrijk om op 17 juli 2008 dat samenwerkingsakkoord te kunnen sluiten tussen de federale overheid en de gewestelijke overheden met betrekking tot de tegemoetkoming in de deelname van de industrie aan het A350 XWB-programma.

Het totale budget is begroot op 150 miljoen euro, waaraan toen nog het saldo van het vroegere A380-akkoord ter waarde van 28 miljoen euro moest worden toegevoegd. In totaal hebben we het nu over 178 miljoen euro.

U weet dat de Vlaamse Regering voor dit samenwerkingsakkoord maximale inspanningen heeft gedaan. Na twee jaar onderhandelen heb ik een voor Vlaanderen gunstige verdeelsleutel kunnen bedingen. Van de eerste schijf van 90 miljoen euro zal 50 percent naar het Vlaamse bedrijfsleven gaan. Van de tweede schijf van 60 miljoen euro zal 56 percent naar Vlaanderen vloeien. Van het saldo van de A380 werd 60 percent voor Vlaanderen voorbehouden.

Een nieuwe verdienste is ook dat daarenboven een stuurcomité werd opgericht, in tegenstelling tot vroegere opvolgingscomités. Het stuurcomité zal a priori – cruciaal is dat we het niet meer achteraf in de opvolging doen – kennismaken van de projecten en adviseren op basis van de evaluatie. Het zal ook waken over de regionale verdeling van de projecten. Het stuurcomité vergadert precies vandaag voor de allereerste keer. Ik heb twee vertegenwoordigers voor het Vlaamse Gewest afgevaardigd, één vertegenwoordiger van het kabinet en één vertegenwoordiger van de Flemish Aerospace Group (FLAG).

Het huidige Airbuscontract van 12 maart 2009 voorziet de ontwikkeling en levering van de bewegende aanvalsborden met bijbehorende aandrijfmechanismen voor de A350 XWB.

Deze bewegende aanvalsborden hebben hoegenaamd niets te maken met wapens, zoals men uit de libellering zou kunnen concluderen. Dat is heel vaak het geval: als men dat woord hoort, denkt men daaraan. Die aanvalsborden zijn de onderdelen die bij het opstijgen of landen, geheel of gedeeltelijk worden uitgeschoven om de kromming van het vleugelprofiel te verhogen en daardoor meer draagkracht aan het vliegtuig te geven. Voor de prefinanciering van de ontwikkeling zal een beroep worden gedaan op het budget uit het samenwerkingsakkoord. Theoretisch zou al 60 miljoen euro aan steun kunnen worden

opgenomen, maar ook voor andere Vlaamse bedrijven zit er wel degelijk business in bij Airbus.

Uit het verleden is gebleken dat minstens een tiental Vlaamse kmo's 'state-of-the-art technology' in huis hebben, die nuttig kan worden toegepast bij de A350 XWB. Dit type vliegtuig zal immers een heel pak meer nieuwe technologie inhouden dan het geval was bij de A380. Behalve Asco en Eurair, prefinancieringen op dit ogenblik reeds enkele andere Vlaamse bedrijven A350 XWB-projecten. Ze hopen zich ook formeel te kunnen kwalificeren voor Airbuscontracten. Ook die bedrijven zullen eerstdaags een vraag voor tegemoetkoming indienen in het kader van de begrote 178 miljoen euro. Het gaat over Composite Trailer, werktuigen in composietmaterialen; Europlasma, oppervlaktebehandeling met plasmatechnieken; Electric Apparatus, gedrukte schakelingen; en Septentrio, dat bezig is met satellietontvangers. *(Opmerkingen van de heer Jan Peumans)*

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Peumans, u was hier nog niet, maar dit is de uitvoering van de resolutie die u met mij mee hebt ingediend op 10 juli 2007. Samen met mij en andere collega's drukte u erop dat de Vlaamse luchtvaartindustrie volwaardig moet kunnen deelnemen aan het industriële programma. De verdeelsleutel is gerespecteerd. Daarover ging mijn vraag. Ik zeg nu eens iets positiefs.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, ik snap niet waarom de heer Van Rompuy plots tegen mij zegt dat ik hier niet was. Ik zei net tegen de heer Matthijs dat ik het goed vind dat de compensaties op die manier worden doorgevoerd. Ik sta er nog steeds honderd percent achter. Mijnheer Van Rompuy, ik ben blij dat u de vraag stelt aan de minister. Maar het ging niet over u. We hadden schrik om nog bijkomende vragen te stellen aan de minister gezien haar uitval tegen de heer Roegiers.

De heer Eric Van Rompuy: Ik wilde eens vriendelijk zijn. Maar blijkbaar kan het niet om vriendelijk te zijn tegen iedereen. De heer Peumans heeft een slecht karakter, niet ik. *(Gelach)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over midelen voor extra vakantiekinderopvang

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, in deze legislatuur is er

heel veel gebeurd inzake kinderopvang. Mevrouw de minister, u zult ongetwijfeld verwijzen naar de 18.000 plaatsen die in deze legislatuur werden bijgecreëerd. Dat hebben we altijd voluit gesteund. U zult ook verwijzen naar de inkomensgebondenheid die sinds dit jaar is ingevoerd. Ook dat hebben we voluit gesteund. Maar iedere vakantieperiode opnieuw, of het nu over de kerstvakantie, de krokus-, de paas- of de zomervakantie gaat, zijn er wanhoopskreten van ouders die plots op zoek moeten gaan naar een geschikte kinderopvang voor hun kinderen, en die jammer genoeg niet altijd vinden. Dan moeten ze beginnen improviseren bij grootouders, kennissen, burens enzovoort.

Sinds een aantal jaren probeert de Vlaamse Regering ook daar een antwoord op te bieden. Er wordt een bedrag naar voren geschoven dat deze nood gedeeltelijk lenigt. Elk jaar opnieuw stellen we vast dat ondanks de inspanningen de vraag blijft.

Mevrouw de minister, op 15 maart kondigde u in een bericht aan dat u 2 miljoen euro uittrekt om “17.000 extra kinderen opvang te verlenen in de komende schoolvakanties”. In dat bericht liet u een beetje in het midden of het over de paasvakantie en/of de zomervakantie gaat.

2 miljoen euro is een serieuze stijging in vergelijking met de 800.000 euro die uw voorganger, minister Vanackere, daarvoor uittrok. Het is 2,5 keer zoveel. Daarmee creëerde minister Vanackere 4000 plaatsen. U zegt dat u er 17.000 zult creëren. Met andere woorden, het bedrag ligt 2,5 keer hoger, maar het aantal kinderen zou verviervoudigd worden. Dat is een vorm van wiskunde die ik niet begrijp en waar ik graag wat meer uitleg over zou krijgen.

Er worden telkens bedragen en een aantal bijkomende plaatsen naar voren geschoven, maar toch ligt de benuttingsgraad lager dan 60 procent. Met andere woorden, niet alle budgetten worden uitgeput. We hebben u daar al vaker over ondervraagd. Dat heeft volgens ons te maken met het feit dat u deze maatregelen aankondigt veertien dagen of een maand voor de vakantie begint. Iedereen moet dan holderdebolder zijn aanvraag indienen, maar niet iedereen haalt die deadline.

Mevrouw de minister, hoe komt u bij die 17.000 extra kinderen met een budget dat 2,5 keer hoger ligt dan vorig jaar? Is het niet mogelijk om deze bijkomende opvang structureel te verankeren zodat iedereen over de streep wordt getrokken?

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Het gaat inderdaad om een goede maatregel. Het succes van de maatregel van vorig jaar bewijst dat.

U hebt het over een aantal jaren, maar dat is niet correct. Mijn voorganger heeft die maatregel vorig jaar voor het

eerst genomen. Hij wilde daarmee een antwoord bieden voor de kinderopvang tijdens schoolvakanties. Vorig jaar werd er 810.000 euro uitgetrokken voor de opvang van 4000 kinderen. Wij proberen extra middelen te vinden in het kader van de uitbreiding en van wat besteed is. Een berekening wees uit dat we bijna 17.000 kinderen kunnen opvangen, en het gaat dan niet alleen over de paasvakantie, maar ook over de zomervakantie.

U hebt een punt wanneer u zegt dat die middelen moeten worden verankerd in de begroting. Ik ben het daarmee eens. In de beleidsbrief hebben we onder het hoofdstuk ‘buitenschoolse kinderopvang’ aangekondigd dat het belangrijk is dat er een evaluatie komt. Buitenschoolse kinderopvang is ook tijdens vakantie-dagen niet alleen een opdracht van het departement Welzijn maar ook van jeugdwerk, scholen en lokale besturen. Ik zal die evaluatie waarschijnlijk nog op gang kunnen trekken, maar het debat daarover zal wellicht pas tijdens een volgende legislatuur gevoerd kunnen worden. We zullen ook moeten nagaan hoe die middelen recurrent kunnen worden gemaakt.

Ik wil nog even wijzen op twee belangrijke zaken inzake het budget. We kennen het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten of FCUD en de FCUD-middelen. In het kader van de gemeenschapsdialoog was dit een van de dossiers waarbij de middelen zouden worden overgeheveld naar Vlaanderen. We gaan ervan uit dat dit na de verkiezingen zal worden opgestart. We wisten hoeveel middelen van het FCUD we ter beschikking zouden krijgen. Die middelen werden altijd ingezet voor buitenschoolse kinderopvang.

Daarnaast werden ons ook middelen toegezegd in het kader van het federale Generatiepact. Pas op het moment dat we kunnen beschikken over die twee middelen, kunnen we een allocatie opnemen in onze begroting. Het zou niet correct zijn om dat vandaag al te doen. De vraag is erg groot. We proberen te anticiperen. In afwachting dat we die twee budgetten krijgen, geven we toch een antwoord op die grote vragen die leven in onze samenleving.

Voor alle duidelijkheid, het budget moet niet alleen gezocht worden bij Welzijn. In het kader van een evaluatie van de buitenschoolse kinderopvang zullen ook andere beleidsdomeinen daarbij een opdracht moeten vervullen. We moeten kijken hoe we de FCUD-middelen en de middelen van het Generatiepact kunnen inzetten en nagaan of ze voldoende zijn om een antwoord te bieden op de grote vraag van ouders voor opvang tijdens schoolvakanties.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben uitermate tevreden met het feit dat we er samen naar willen streven om permanent te zorgen voor die bijkomende opvang in de

piekperiodes, tijdens de schoolvakanties. Eigenlijk zou kinderopvang een recht moeten zijn. Ze zou niet mogen afhangen van het feit of iemand klaar zit aan zijn computer om een dossier in te dienen. Ouders en kinderen zijn daar niet mee bezig. Tijdens de schoolvakantie vragen ze zich af of ze al dan niet een opvang hebben. Eigenlijk zou dat recht gegarandeerd moeten kunnen worden. De beste manier om dat te doen, is te zorgen voor een recurrente toepassing.

Ik heb begrip voor het feit dat vandaag een aantal randvoorwaarden niet vervuld zijn. Ik noteer dat u streeft om daarover te kunnen beschikken. Die middelen zijn inderdaad opgenomen in de begroting, ze werden besproken tijdens de discussie over de beleidsbrief in december 2008. Het lijkt me dan ook nogal pijnlijk dat we op 16 maart bekend maken dat iemand op 1 april een dossier moet indienen. Ondertussen moeten die diensten een lokaal overleg voor kinderopvang organiseren, moet er een plaats worden gevonden, moeten ouders op de hoogte worden gebracht, moet er gecommuniceerd worden. Al die zaken moeten op veertien dagen tijd gebeuren.

De paasvakantie begint op 6 april. De dossiers moeten binnen zijn op 1 april. Ik vraag me af wanneer initiatieven te horen zullen krijgen of ze zeker kunnen zijn van de bijkomende betoelaging. Dat punt heb ik al herhaaldelijk aangekaart. Het klopt dat de regeling sinds één jaar in voege is. Ze was echter wel van toepassing op verschillende schoolvakanties. Ik kaart de zaak opnieuw aan. Ik hoop echt uit de grond van mijn hart dat de regeling voor de zomervakantie beter verloopt. Ik denk dat 1 april echt laattijdig is.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de minister, ik ben zeer blij dat u ook dit jaar plaatsen bijcreëert, dat u extra middelen gevonden hebt om daarvoor te zorgen. Twee jaar geleden is er in de commissie inderdaad nogal wat heisa geweest over het tekort dat toen bestond. We stonden toen allemaal op de eerste rij om te zeggen dat er extra plaatsen gecreëerd moesten worden. Uw voorganger heeft daar werk van gemaakt. Het verheugt me dat ook u daar extra middelen voor vrijmaakt.

Ik steun mijn collega in zijn vraag om de middelen recurrent te maken. Ik treed u echter ook volledig bij als u zegt dat we een goede evaluatie moeten maken.

Ik heb begrip voor de opmerking over de korte termijn, al besef ik zeer goed dat initiatiefnemers die extra plaatsen willen aanbieden, niet wachten op een dergelijke oproep. Ze zijn daar vaak al maanden, soms jaren mee bezig. Wellicht ligt hun dossier al klaar.

Mevrouw de minister, mijn enige bijkomende vraag is of u zicht hebt op de verdeling over de verschillende regio's.

De verschillen in de regio's qua aanbod zijn vaak zeer groot. Kunt u rekening houden met die verschillen om die extra middelen, die extra plaatsen te verdelen?

Minister Veerle Heeren: Mijnheer Van Malderen, u onderschat onze administratie. Vorig jaar moest men nog sneller op de bal spelen. Als ik me niet vergis, bedroeg de termijn toen maar één week. Nu hebben we getracht daarop te anticiperen. We moeten immers ook zicht krijgen op de budgettaire ruimte die we kunnen inzetten. Het gaat over een eenmalige activiteit.

Voor alle duidelijkheid: buitenschoolse opvang is niet alleen een opdracht voor Welzijn, het is ook een opdracht voor Jeugd, voor Lokale Besturen en voor Onderwijs. In die zin is het belangrijk dat er een grondig debat wordt gevoerd over de rol van buitenschoolse kinderopvang. Het is al te gemakkelijk om dat in de schoenen van Welzijn te schuiven.

Mijnheer Dehaene, ik heb op dit ogenblik absoluut geen zicht op de regionale verschillen. Ook niet met betrekking tot vorig jaar. Het komt erop neer dat initiatieven de mogelijkheid hebben om daarop in te schrijven. Ik zal onderzoeken of er regionale verschillen zijn en ik zal u deze informatie tijdens de eerstvolgende commissie bezorgen.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, u bevestigt in uw antwoord de noodzaak om die zaken echt recurrent te maken. Dan zouden we ertoe komen dat er in functie van de reële noden, want dat zijn de verschillen die in de regio's soms bestaan, bijkomende plaatsen worden gecreëerd en niet in functie van het feit of deze of gene dienst erin slaagt een dossier in te dienen. Dan zullen wij, de partijgrenzen overschrijdend, daarover tevreden kunnen zijn.

Minister Veerle Heeren: Dat zal alleen maar kunnen op het ogenblik dat wij een duidelijk zicht hebben op die toegezegde federale middelen uit het Generatiepact en op de middelen van het FCUD. Als dat nog twee, drie jaar duurt, zal het afhankelijk zijn van de budgettaire ruimte om dit eenmalig te doen. Wij kennen er allemaal de noodzaak van, maar ik kan spijtig genoeg geen geld toveren in het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. De engagementen zijn genomen en wij gaan ervan uit dat men dat volgt en dat we met die middelen enerzijds invulling kunnen geven aan buitenschoolse kinderopvang maar anderzijds ook het debat kunnen voeren over buitenschoolse kinderopvang in zijn globaliteit. Het een staat niet los van het ander.

De heer Bart Van Malderen: Dat pakket ligt al maanden klaar. Onze fractie heeft altijd gezegd het te willen steunen en goed te keuren. Neem contact op met uw federale collega's om dat imbroglie op te lossen. U kunt ons daar moeilijk iets verwijten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de afbraak van huizen in Doel

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de afbraak van huizen in Doel

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, vorige week werd in Doel een huis afgebroken en werden er twee huizen nogal serieus aangepakt. Deze week is er niets meer gebeurd. Het eigenaardige, mijnheer de minister-president, is niet dat er huizen worden afgebroken in Doel. Ik vind dat er in Doel een aantal huizen moeten afgebroken worden. Deze huizen staan al van voor de beslissingen van 1998 en 2000 leeg. Je hebt in dorpen altijd huizen die staan te verkrotten. Straks staan die huizen al meer dan tien jaar te verkrotten; het is logisch dat daar de bulldozer toeslaat en dat men dat rustig opruimt. Dat vind ik normaal.

Maar nu breekt men de gezichtsbepalende huizen van Doel af. Wie Doel kent, weet dat de kerk er met de Schelde wordt verbonden door de Camermanstraat. Die straat vormt het hart van Doel. Aan die straat ligt het gemeentehuis, het Camermanhuis. Dat werd gebouwd in de achttiende eeuw. In de gevel van dat huis is een kogel ingemetseld die nog werd afgeschoten tijdens de afscheidingsoorlog van 1832 tussen Nederland en België. Dat huis begint men af te breken, samen met het huis ernaast, een restaurant dat iedereen daar kent.

Men begint dus niet de onveilige krotten af te breken. Die mogen afgebroken worden. Ik wil u eens meeneemen, dan kunnen wij ze samen aankruisen. Men breekt in Doel gezichtsbepalende huizen af, huizen die niet onveilig zijn. Daardoor krijg je een soort van precisiebombardement.

Mijnheer de minister-president, ik weet dat Doel de jongste tien jaar is veranderd. Laat ons daarover niet onnozel doen. Er moet met dat dorp iets gebeuren. Er zullen een aantal zaken anders zijn dan een tijd geleden. Maar het dossier van de haven is ook veranderd. Waar het in 1998

en 2000 en ook nog een aantal jaren later als een paal boven water stond dat Doel moest wijken voor havenontwikkeling, staat vandaag zelfs in de mededelingen van het Antwerpse Havenbedrijf: "Wij willen die plaats vrijwaren voor havenontwikkeling of voor industriële ontwikkeling." Dat is totaal iets anders. Vroeger ging men boven Doel een dok aanleggen. Nu zegt men dat er misschien een dok komt, of misschien industriële ontwikkeling. Dat maakt een verschil.

Indien boven Doel een dok zou komen, moet Doel verdwijnen. Indien rond Doel industrie zou komen, moet Doel niet weg. Ik verwijs in dit verband naar Kallo en naar andere dorpen aan de overkant van de Schelde. Dat is perfect leefbaar.

Aangezien het dossier is gewijzigd, zou ik de minister-president een vraag willen stellen. Het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen heeft verklaard dat de zaken anders dan een aantal jaren geleden moeten worden bekeken. De partners in het Waasland hebben verklaard dat de havenontwikkeling misschien niet nodig zal zijn en dat er op die plaats misschien industriële ontwikkeling zal komen. Uit de evolutie van een aantal zaken blijkt niet duidelijk of het dorp al dan niet voor de havenontwikkeling moet verdwijnen.

Mijnheer de minister-president, ik smeed u haast om een moratorium. Het gaat om de toekomst van Doel. U zou de afbraak van de huizen moeten opschorten tot het absoluut zeker is dat het dorp voor welke ontwikkeling dan ook moet verdwijnen. U moet dat opschorten, want dat is op dit ogenblik niet zeker.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, ik steun het pleidooi van de heer Stassen volledig. De streefbeeldstudie van 2000 heeft de leefbaarheid van het dorp Doel naast het Deurganckdok duidelijk aangetoond. Dat dok is er nu. *(Opmerkingen)*

Dat klopt niet. *(Opmerkingen)*

Ik ga daar niet op in. Ik stel enkel dat Doel omwille van de uitbreiding van de haven moest verdwijnen. *(Rumoer)*

Daar gaat iedereen mee akkoord. Nu gaat het echter om een onderliggende agenda. De Intercommunale Vereniging van het Land van Waas wil tabula rasa maken en wil het grondgebied van Doel voor industriële inplanting gebruiken. Dat is niet wat hier is beslist. Hier is beslist dat Doel eventueel voor de belangen van de Antwerpse haven zou moeten wijken. De havenkapitein heeft onlangs verklaard dat het Saefinghedok voornamelijk niet nodig is. Er is nog een studie lopende. Ik wil hier trouwens opmerken dat voor de BAM snel

een degelijke studie is afgeleverd. Voor het Saeftinghedok blijkt dit zeer lang te duren. (*Rumoer*)

Er moet een eind komen aan de pesterijen van de Intercommunale Vereniging van het Land van Waas. In plaats van de krotten, worden de statusgebouwen van Doel afgebroken. Ik nodig alle erfgoedverenigingen vanachter deze lessenaar uit Doel te bezoeken en zelf te zien wat daar aan het gebeuren is. Het is een regelrechte schande.

Mijnheer de minister-president, bent u op de hoogte van het feit dat de Intercommunale Vereniging van het Land van Waas Doel voor de inplanting van industrie en niet voor de havenontwikkeling afbreekt? (*Opmerkingen*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, het is natuurlijk niet de eerste keer dat ik hier actuele vragen over Doel krijg. Ik heb elke keer verklaard dat het hier een delicaat dossier betreft. Elk populisme moet met zorg worden vermeden. Het gaat hier om een afbraak, wat op zich zeer uitzonderlijk is.

Ik heb elke keer de historiek van het dossier geschetst. Ik heb een overzicht gegeven van de verschillende beslissingen die zijn genomen en van de discussies die hier zijn gevoerd. Ik heb steeds melding gemaakt van het sociaal begeleidingsplan, van het tijdelijk woonrecht, dat tot 1 september 2009 is verlengd, en van het strategisch plan voor de haven van Antwerpen, dat niet enkel met economische aspecten rekening houdt. Dit strategisch plan houdt ook rekening met de landbouw, met de mobiliteit en met de leefbaarheid van de polderdorpen. Ik heb steeds naar het milieueffectenrapport verwezen. Een aantal zaken zijn met veel zorg in dit rapport opgenomen.

Er is een uitdovingsbeleid. De sloopvergunningen zijn voor de Raad van State aangevochten. Wanneer die vergunningen rechtmatig zijn bekomen, zal de maatschappij zich op de vergunningen en op andere overwegingen baseren om tot afbraak over te gaan. Ik begrijp dat dit voor veel emoties zorgt. Ik heb steeds met veel zorg over dit dossier gecommuniceerd. Indien een beslissing is genomen, moeten we die uitvoeren. Indien vergunningen zijn afgeleverd, moeten de betrokken instanties die met zorg ten uitvoer brengen.

Ik zeg u dat de Vlaamse Regering geen redenen ziet voor een andere aanpak dan die we tot nu toe hebben gehanteerd.

De heer Jos Stassen: Sinds wanneer is het populistisch om te vragen dat krotten worden afgebroken? Sinds wanneer is het populistisch om te vragen dat men wacht om huizen die bepalend zijn voor een gemeenschap, af te breken tot het zeker is dat het dorp moet verdwijnen? Sinds wanneer is het populistisch om te vragen om een huis van 1790 niet af te breken tot men zeker is dat het

dorp weg moet? Sinds wanneer is het populistisch om te vragen dat een kerk, een molen, het Hooghuis waar Rubens nog heeft gewoond, niet af te breken tot het zeker is dat het dorp weg moet? Sinds wanneer is het populistisch om te vragen om te wachten met de afbraak van een dorp tot het absoluut zeker is dat er havenontwikkeling of industriële ontwikkeling komt? Sinds wanneer is dat populistisch?

Mijnheer de minister-president, wacht met de afbraak van dat soort huizen, niet met de krotten, tot het zeker is dat Doel effectief weg moet voor haven- of industrieontwikkeling. Dat is wat ik op mijn blote knieën vraag. (*Applaus bij Groen!*)

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord maar u hebt niet geantwoord op mijn vraag. Ik vraag u of u weet dat de onderliggende agenda van de intercommunale Land van Waas een totaal andere agenda is dan die van het havenbedrijf. Ik vraag aan het havenbedrijf dat ze alstublieft het dorp Doel omarmen en daar iets goeds mee doen, tot wanneer zou blijken dat de haven dat dorp nodig heeft. Er zijn heel veel kansen in Doel. Dat is wat ik vraag. Ik ben verbouwereerd dat die onderliggende agenda hier zomaar als een fait accompli door de mazen van het net glipt. Ik vind dat dit niet kan. Dat is wat ik vraag.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, ik ga niet roepen, maar ik wil er wel aan herinneren dat Groen! ook vijf jaar mee heeft bestuurd in Vlaanderen. Ik ga niet minister Baldewijns en minister Stevaert citeren, maar ik zou heel wat antwoorden van hen op vragen van mij kunnen geven.

Ik heb een aantal bezorgdheden die ik wil formuleren, mijnheer de minister-president. Op 21 januari hebben een aantal collega's u ondervraagd over een aantal hoeves in Kieldrecht die mogelijk zouden worden afgebroken. U hebt toen geantwoord: "Met bijkomende zorgvuldigheid zijn nog drie maanden gegeven aan een aantal experts om dit dossier verder te bekijken." Ondertussen lopen de weken. Mijnheer de minister-president, hebt u reeds zicht op de studie die u toen hebt aangekondigd?

Er is meermaals gesproken over een aantal waardevolle historische gebouwen in Doel, zoals de molen, het Hooghuis en andere. Is daar intussen al meer informatie over? Vroeger is aangekondigd dat we daarover nog meer inlichtingen zouden krijgen.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, velen hebben hier

natuurlijk gelijk. U hebt gelijk wanneer u zegt dat het een delicaat dossier is. De heer De Cock heeft natuurlijk gelijk als hij de rol van de intercommunale aanklaagt. Ik koppel er onmiddellijk de rol van het CD&V-gemeentebestuur in Beveren aan vast. Laat ons wel wezen, zowel de gemeente Beveren als de intercommunale zijn CD&V-bastions, die ik nu natuurlijk zedig hoor zwijgen.

De heer Van Rompuy zegt dat er toch een uitdoofscenario voor Doel is. Dat kan in uw ogen zo zijn, maar dit is geen uitdoofscenario maar een wurgscenario waarbij bewoonbare woningen onnodig worden gesloopt.

Wij gingen altijd akkoord dat er maatregelen genomen moesten worden, dat de cowboys eruit moesten, dat de krakers eruit moesten enzovoort. We waren het ermee eens dat alle mogelijkheden werden gegeven aan bewoning, eventueel zelfs nieuwe reguliere bewoning in het dorp Doel.

Ik zit hier in een gemakkelijke zetel, want wij zijn de enige fractie die consequent is gebleven in dit dossier. *(Rumoer)*

We hebben socialistische ministers gehad die met de bulldozer hebben uitgereden. We hebben Agaley, nu Groen!, gehad, dat in de regering heeft gezeten.

De heer Eric Van Rompuy: De heer Penris zit in het havenbestuur en ging daar helemaal mee akkoord.

De heer Frans Wymeersch: We zitten totaal op dezelfde golflengte.

Het is natuurlijk roerend dat de heer Stassen heeft ingezien dat hij indertijd een zonde heeft begaan. Maar vandaag, mijnheer Stassen, mag ik u er toch aan herinneren dat de groenen een beetje hypocriet zijn. Aan de ene kant komt u zeggen dat er niet afgebroken mag worden, maar dat aan de andere kant omwille van natuurcompensaties, doorgedrukt door Groen!, landbouwers in het Waasland wel hun boerderijen moeten achterlaten. Dat is pas hypocrisie. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wil me volledig aansluiten bij de vraagstellers.

Mijnheer de minister-president, ik wil reageren op wat u daarnet zei. Het is geen kwestie van zorgvuldig beleid, maar meer een sluipende besluitvorming en voldongen feiten. Dat is geen zorgvuldig bestuur.

Ik heb begrepen dat de beslissing over het Saeftinghedok nog heel lang op zich zal laten wachten. Dus ik begrijp echt niet waarom u verder blijft doorgaan met het slopen

van de huizen in Doel. Vandaar dat we vanuit de N-VA duidelijk de vraag willen stellen om een moratorium op de sloop van alle gebouwen in Doel vast te leggen. Zeker als het over historisch waardevolle gebouwen gaat, want dat is ons erfgoed. Dat moeten we respecteren.

De N-VA blijft van mening dat, zolang er geen beslissing is genomen over de havenuitbreiding en de komst van het Saeftinghedok, er geen voorafname mag gebeuren, ook niet op een sluipende manier.

Vandaar dat we opnieuw de vraag stellen: respecteer Doel, laat de gebouwen voorlopig staan en laat de bewoning toe zolang er geen beslissing is genomen over het dok. *(Applaus bij de N-VA, Groen! en de heer De Cock)*

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, als we het tijdelijke woonrecht hebben uitgebreid tot 1 september 2009, is dat heel duidelijk voor degenen die er wonen.

In de plan-MER die we hebben opgemaakt staat heel duidelijk, in het kader van de effecten naar landbouw, bouwkundig erfgoed en archeologie, dat het bouwkundig erfgoed in kaart is gebracht, de beschermde gebouwen in het gebied in kaart zijn gebracht en bekeken is hoe met het bouwkundig erfgoed kan worden omgegaan. De heer De Meyer heeft er in het verleden al over gesproken dat we met heel veel zorg de historische gebouwen in Doel hebben bekeken. In de plan-MER is dat ook meegenomen.

Trek het niet op flessen, want ik denk dat hier met heel veel zorgvuldigheid, mevrouw Stevens, deze zaak wordt aangepakt.

We hebben in het kader van de historische hoeses in Kieldrecht – vragen die hier zijn gesteld – gezegd dat we, als er twijfel over is en argumenten naar voren worden geschoven die we opnieuw moeten bekijken, een bijkomende opdracht zullen geven. U weet tot welke discussie bijkomende opdrachten kunnen leiden.

We hebben het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed die opdracht gegeven. Die studie is klaar. Mevrouw de voorzitter, ik kan u die overmaken, zodat alle collega's die kunnen inkijken. De resultaten van het onderzoek bevestigen de eerdere uitgangspunten van de Vlaamse overheid aangaande beide hoeses. Ik denk dat ook hiermee is aangetoond dat we met heel veel zorgvuldigheid dit dossier aanpakken en bijkomend onderzoek bestellen als dat nodig is. Ik zal u dat onderzoek overmaken, zodat u daarvan in kennis wordt gesteld.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister-president, ik wou geen discussie over het verleden uitlokken, maar gewoon een vraag stellen, gegeven de huidige situatie. Bevries de zaak en wacht tot de zaken duidelijk zijn.

Maar als u toch wil, mijnheer De Meyer en mijnheer Wymeersch, ik en mijn partij blijven recht in onze schoenen staan wat Doel en de natuurcompensaties betreft. Ik blijf daar achter staan. Had de Vlaamse Regering maar uitgevoerd wat wij toen hebben beslist, namelijk de leefkwaliteit en de leefgarantie bevestigen en versterken tot er een bouwvergunning is voor een nieuw dok. Er is zelfs nog geen afronding van de procedure, laat staan van een bouwvergunning! Het is toch logisch dat wij nu vragen om u alstublieft te houden aan het moratorium van de afbraak tot het zeker is dat er met Doel en omgeving iets gebeurt, dat er ofwel industrie komt ofwel een dok. Ga alstublieft niet verder met de afbraak tot die bouwvergunning er is.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het enige wat ik nog wil zeggen, is dat Doel ondergeschikt is aan de haven van Antwerpen. Wanneer de haven van Antwerpen het dorp Doel nodig heeft, moet er iets gebeuren. Dat is beslist beleid. Om nu plots met een sluipende besluitvorming heel wat huizen af te breken om nadien met de agenda van de intercommunale Land van Waas daar proberen industriegebied van te maken, vind ik veel meer dan een brug te ver. Het is een gigantische Lange Wapper te ver.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de cohesie binnen de Vlaamse Regering, naar aanleiding van diverse dossiers waaronder de aanmoedigingspremies, het tracé voor de Oosterweelverbinding en andere

ACTUELE VRAAG van de heer Geert Bourgeois tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de discussie binnen de Vlaamse Regering betreffende de aanmoedigingspremies

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, de verkiezingskoorts speelt u parten, in die mate zelfs dat ze de Vlaamse Regering dreigt te verlammen. Ik heb de indruk dat Open Vld en sp.a op ramkoers liggen en mekaar de oorlog hebben verklaard. Dat blijkt uit allerlei

incidenten, zoals de Oosterweelverbinding, waar men het niet eens is met elkaar, en de maximumfactuur in de zorg. Nu houdt heel specifiek het dossier ons bezig van de overbruggingspremie, de aanmoedigingspremie zeg maar, waarbij het de bedoeling is om werknemers die minder gaan werken in bedrijven in moeilijkheden, de kans te geven om dat financiële verlies te compenseren. Dat kan niet voor Open Vld. Ik moet hier het Open Vld-discours niet herhalen, dat hoort thuis in een verkiezingsmeeting, niet op deze tribune.

De argumentatie is gekend. Ze staat vooral symbool voor het feit dat men op de kap van de kiezer, in dit geval op de kap van de bedrijven in moeilijkheden en van werknemers die op zijn minst een deel van hun job dreigen te verliezen, campagne voert. Daar gaat het immers over. Het gaat niet over besluitvorming, het gaat erover dat bepaalde ministers vandaag hun departement en hun bevoegdheden gebruiken en misbruiken om zichzelf te kunnen profileren en om de verkiezingscampagne voor henzelf en hun partij, op gang te trekken. Dat vind ik bijzonder pijnlijk en spijtig, niet alleen omdat de Vlaamse Regering moeilijker functioneert en de cohesie binnen de regering daardoor in het gedrag komt – als oppositielid stel ik dat alleen maar vast – maar omdat ik de indruk heb dat men daardoor aan aankondigingspolitiek gaat doen. Daardoor gaat men vooral verkiezingscampagnes voeren op de kap van Vlaamse kiezers die beslissingen willen horen van deze regering, maar die geen boodschap hebben aan het gekibbel en geruzie tussen de leden van de Vlaamse Regering.

Mijnheer de minister-president, wat doet u daaraan? Houdt u de kakelende kippen in de ren? Hoe zorgt u ervoor dat deze regering niet eindigt in chaos en geruzie, ook op drie maanden voor de verkiezingen? U hebt een paar dagen geleden in allerlei advertenties gezegd: Vlaanderen wacht niet. In dit geval wacht Vlaanderen zeker niet op geruzie, wacht Vlaanderen niet op chaos, wacht Vlaanderen zeker niet op verkiezingscampagnes van Vlaamse ministers, gevoerd op de kap van de zwaksten in onze samenleving. In dit geval zijn dat mensen die werkloos dreigen te worden, van bejaarden en zieken, van automobilisten die in de file stilstaan. Vlaanderen wacht niet op dit soort van geruzie en chaos in uw Vlaamse Regering. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, de vorige spreker heeft het geschetst: het is inderdaad niet fraai wat nu gebeurt. U hebt van krachtig bestuur uw motto gemaakt. We moeten vaststellen dat er in een aantal dossiers niet wordt beslist. Ik zal ze niet opsommen. Er wordt openlijk geruzied in uw regering. De twee recentste dossiers staan iedereen voor ogen, namelijk de Oosterweelverbinding en het dossier van de aanmoedigingspremies.

Het gaat over een aantal dossiers die wachten op beslissingen. Dat is helemaal niet fraai. U zegt dat Vlaanderen niet wacht, dat u vertrouwen wilt wekken, zeker in deze crisistijden. U moet inderdaad als minister-president dringend optreden, en we horen niets van u.

Ik wil echter op het dossier zelf ingaan. Het is goed dat Vlaanderen die maatregel neemt, dat die aanmoedigingspremie er komt. De federale regering zit stil. Ik ben het niet eens met Open Vld, die zegt dat moet worden getoetst of de federale regering niet bevoegd is. De federale regering neemt geen maatregelen. Er is geen tijdelijke werkloosheid voor bedienden. Vlaanderen moet dus inderdaad besturen, moet vertrouwenwekkende maatregelen nemen. Dat is een goede zaak, maar we hebben twee soorten vragen daarbij. Ik heb het advies van de Inspectie van Financiën gelezen, dat toch vragen heeft bij zowat elke van de assumpties van de minister. De minister heeft het over gemiddeld zes maand voor die maatregel. Waarschijnlijk zal dat meer zijn. Ook zullen waarschijnlijk veel meer dan 150 mensen daar gebruik van maken. Nu zitten we al aan 62 mensen. Wellicht zullen veel meer mensen kiezen voor opleiding. Dat is een goede zaak. Met die maatregel vermijden we dat er ontslagen vallen. We zorgen ervoor dat mensen in dienst kunnen blijven, wat waardevol is. Bovendien zegt de minister van Werk dat hij zal trachten die mensen een opleiding te geven in die periode. Dat is een schitterende zaak. Alleen zegt de Inspectie van Financiën dat ook dit aantal waarschijnlijk te laag geraamd is. Budgettair is dat blijkbaar niet gedekt. Dat is geen goed bestuur. U hebt een provisioneel krediet voor 2009, waarmee u de zaken budgettair kunt indekken. In 2010 is er onvoldoende budget, net als voor 2011.

Als N-VA hebben we daar zelf ook bijkomende vragen bij. Neem die maatregelen, maar toch niet tot juni 2011. De crisis is hopelijk van voorbijgaande aard. Laat die maatregelen lopen tot eind 2009, met natuurlijk dan een uitloper in 2010 voor de genomen maatregelen, maar toch niet zó lang.

Er is al dat gekrakeel op de voorpagina van de kranten. De Vlaamse Regering ruziet. Er is een openlijke discussie. Wat is nu uw houding ter zake? Stelt u dat deze regering principieel heeft beslist om die maatregelen te nemen en dat u die ook goed en doordacht zult nemen, omdat u vertrouwen wilt wekken? Neemt u uw verantwoordelijkheid, of is er sprake van aankondigingspolitiek, of erger nog, is er sprake van openlijk geruzie? Openlijk geruzie is, denk ik, nu nefast.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, het klopt dat zowel de financiële als de economische crisis hard toeslaat in Vlaanderen en dat deze Vlaamse Regering er tot op de laatste dag voor moet

zorgen dat er een relancebeleid wordt gevoerd, waarbij die economische crisis met alle middelen en alle bevoegdheden die we hebben, op een goede manier wordt bestreden. U hebt gelijk, mijnheer Dewinter, alle Vlamingen verwachten van ons, van de Vlaamse Regering, dat we dat doen. Het door ons goedgekeurde relanceplan, in alle diverse onderdelen, is een goed plan, maar het moet natuurlijk worden aangevuld met maatregelen die we bijkomend kunnen en zullen nemen.

Een van die elementen betreft de problematiek van bedrijven die herstructureren. Al sinds 2002 bestaat er een regime van aanmoedigingspremies dat kan worden toegepast voor wie in een dergelijke situatie terechtkomt. Dat besluit bestaat dus al sinds 1 maart 2002 in Vlaanderen. Minister Vandenbroucke wil daar bijkomende modaliteiten aan toevoegen om het juiste antwoord te bieden op de crisis, zeker als het gaat over herstructureringen. De Vlaamse Regering heeft dat principe besproken. Na een gedachtewisseling was de conclusie dat we principieel voor die maatregel zijn. Die moet nog worden uitgewerkt. Dan denk ik aan de modaliteiten en dergelijke. Ik betreur dat meerdere kranten nu stellen dat de Vlaamse Regering ruziet, dat er grote onenigheid is enzovoort.

Ik betreur dat, omdat ik ervan uitga dat in de Vlaamse Regering beslissingen moeten worden genomen, waarover nadien duidelijk kan worden gecommuniceerd. Minister Vandenbroucke heeft er na de principiële beslissing in de Vlaamse Regering over gecommuniceerd, maar laat het duidelijk zijn dat dit nu in een besluit moet worden gegoten.

Mevrouw de voorzitter, dames en heren, beste collega's, sommigen hebben graag dat wij hier voor de media alle argumenten voor en tegen, uitgebreid aan bod laten komen, waarop de oppositie dan kan reageren. Ik ben de hoeder, niet alleen van het regeerakkoord, maar ook van deze Vlaamse Regering en ik vind dat dit debat in de schoot van de Vlaamse Regering moet worden voortgezet.

Het is niet juist om te beweren dat alles op apegapen ligt, dat we niet meer kunnen. De oppositie zou dat misschien graag hebben, maar, en daarin heeft ze gelijk, de Vlaming verwacht een beleid. Er is nog tijd genoeg om campagne te voeren na Pasen of een tijd daarna. Iedereen in de Vlaamse Regering is zich ervan bewust dat wij deze verantwoordelijkheid dragen en er naar moeten handelen.

Vrijdag is er opnieuw een ministerraad van de Vlaamse Regering en de week daarna ook. En elke vrijdag worden, na die bijeenkomst van de Vlaamse Regering, onze beslissingen bekendgemaakt. U zult vrijdag kunnen bekijken wat er allemaal werd beslist en bekendgemaakt, maar het is goedkoop om nu te zeggen dat dit één

geruzie, één gekrakeel is. Ik kan u verzekeren dat we vrijdag een groot aantal dossiers zullen bespreken, dat er beslissingen komen en dat we daarover ook zullen communiceren. Dat is de manier waarop deze Vlaamse Regering iets minder dan vijf jaar lang heeft gewerkt en waarop ze zal blijven werken tot de laatste dag. (*Applaus bij CD&V en sp.a*)

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, u zegt dat het goedkoop is van de oppositie dat we de Vlaamse Regering verwijten dat er onenigheid is. Ik heb de nota van de studiedienst van de VLD niet gelekt aan De Standaard! Het was niet ik die als minister van Financiën en Begroting deze morgen op de radio heeft gezegd dat er sprake is van een “perverse maatregel”! Dit zijn de letterlijke woorden van minister Van Mechelen. Hij had het ook over een “budgettaire ontsporing” bij zijn collega, minister Vandenbroucke. Minister Van Mechelen vertelde ook dat hij de vinger op de knip houdt, dat hij ervoor zorgt dat de kas van Vlaanderen al zoveel jaren goed wordt beheerd en dat hij niet toelaat dat andere, socialistische, collega’s nu het geld met wilde gebaren door deuren en ramen gooien. Dat zijn woorden van uw minister van Begroting, niet van de oppositie.

Uiteraard stellen wij ons vragen over de gang van zaken. Uiteraard zijn wij bezorgd, niet alleen over de meningsverschillen, maar ook over de hoogoplopende ruzies die zich in een snel tempo opvolgen binnen uw regering. Er zijn ruzies over alle belangrijke dossiers van dit moment: over de maximumfactuur in de zorg, over het mobiliteitsprobleem waar het economische hart van onze regio, Antwerpen, mee wordt geconfronteerd en over de oplossingen daarvoor zoals de Oosterweelverbinding. Er is ook ruzie over uw relanceplan en over een belangrijk onderdeel daarvan, met name deze premie.

Er is geen duidelijk beleid meer van deze regering. Er is alleen nog sprake van ruzie, van propaganda, van campagne voeren op de kap van degenen over wie het zou moeten gaan! Dat kan ik niet aanvaarden. U moet niet schieten op ons: schiet op uw eigen ministers, roep Vandenbroucke en Van Mechelen tot de orde en zeg hun dat ze ophouden met het gekakel en dat ze ervoor zorgen dat er concrete beslissingen worden genomen!

Want nu worden er geen beslissingen meer genomen door de ministerraad op vrijdag, ze worden genomen in de partijhoofdkwartieren, want daar worden ministers door hun partijvoorzitters gedwongen en verplicht om zich te profileren naar aanleiding van de verkiezingen.

Het gaat om u en om de Vlaamse Regering. In feite is dit mijn probleem niet eens, maar de gewone Vlaming wordt hiervan de dupe, die hoort en leest elke dag op de televisie en in de media over nieuwe maatregelen die worden aangekondigd, maar waarvan 24 uur later niets meer overblijft omdat het alleen maar ballonnetjes waren die in

het licht van de verkiezingscampagne werden opgelaten door de betrokken minister.

Daar wacht Vlaanderen inderdaad niet op, mijnheer de minister-president. Vlaanderen wacht op goed bestuur. Dat wordt ons nu al vijf jaar beloofd, maar het eindigt in ruzie en chaos, zoals vandaag nog maar eens blijkt uit alle mediaberichten, in kranten en op radio en televisie. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer de minister-president, u moet niet met het hoofd schudden. Uw antwoord is zwak. Wij verwachten van u een krachtig bestuur, wij verwachten dat u de ruziënde ministers tot de orde roept. Ik heb het niet over u, mijnheer Vandenbroucke, ik heb het over partijnota’s die gelekt worden, waarin staat dat uw voorstellen, die blijkbaar principieel goedgekeurd zijn, pervers zouden zijn en zouden leiden tot budgettaire ontsporing. En dat terwijl Vlaanderen in crisis is en verwacht dat er tijdelijke, accurate maatregelen worden genomen.

U staat hier met een verantwoordelijke oppositie. Wij zeggen dat wij die voorstellen steunen, al hebben we wel vragen bij de modaliteiten. De Inspectie Financiën stelt die vragen ook, maar goed, dat is een zaak waarover moet worden beslist binnen de regering. De oppositie leest in de kranten dat deze regering ruziet, dat interne partijnota’s gelekt worden waarin het beleid van een minister onderuit wordt gehaald. Wanneer u het goedkoop noemt dat die oppositie daar dan vragen over stelt, vind ik dat op mijn beurt een zeer goedkoop antwoord.

Wij verwachten van u dat u die minister tot de orde roept en dat u die partij op één lijn brengt met het regeringsbeleid, zodat u vrijdag kunt zeggen dat er een krachtige maatregel komt. Ik mag hopen dat die maatregel meer succes zal hebben. Ik sluit me dus aan bij de Inspectie Financiën. Ik verwacht dat daar meer mensen op zullen ingaan. Voor ons moet die maatregel echter beperkter zijn in de tijd en mag er nog meer worden ingezet op opleiding. Als dat gerealiseerd wordt, zal dat volgens ons een goede zaak zijn.

Vlaanderen zal weer optreden waar het federale niveau dat niet doet, en zal bovendien vermijden dat er ontslagen vallen. Vlaanderen zal ervoor zorgen dat mensen kunnen worden opgevangen en dat zij bovendien kunnen worden opgewaardeerd.

Wij zijn niet goedkoop. Wij zijn verantwoordelijk. Wij vragen u om te doen wat u moet doen: bestuur, neem beslissingen, zorg dat er eenheid is.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, vanuit de CD&V-fractie willen wij duidelijk zeggen

dat we principieel achter deze versterking van de overbruggingspremies staan.

We mogen twee zaken niet verwarren. Er is de algemene arbeidsduurvermindering, maar daarover gaat het hier dus niet. Hier gaat het over een versterking van overbruggingspremies voor bedrijven in herstructurering. Dat is een heel duidelijk verschil. De CD&V-fractie staat er dan ook achter om voor die specifieke bedrijven die in herstructurering zijn, in een versterking van de overbruggingspremies te voorzien.

Uiteraard moeten daar de juiste modaliteiten voor gekozen worden. Ik ben ervan overtuigd dat deze regering daar de volgende dagen klare wijn over zal schenken.

In deze crisistijden moet deze maatregel niet alleen beperkt worden tot bedrijven in herstructurering, maar moet het ook beperkt worden in de tijd. De sociale partners gaan er principieel ook mee akkoord. Ik ben er dan ook zeker van dat onze minister-president en zijn regering daar de volgende dagen een juiste beslissing over zullen nemen.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Heren Dewinter en Bourgeois, u bent er zich na al die jaren in de politiek wel van bewust dat democratie een georganiseerd meningsverschil is. Dat is in een regering niet anders dan in een parlement. Dat is ook niet slecht, zolang er maar oplossingen worden gevonden.

Ik denk dat het met de onenigheid in de regering waar u over spreekt, nog wel meevalt. We hebben gisteren een constructieve discussie gehad in de commissie Openbare Werken over de Oosterweelverbinding. Ik hoop dat de regering in haar wijsheid daadkrachtig en goed beslist in een dossier dat rijp is.

Ik wil het ook nog even hebben over de aanmoedigingspremies. Onze fractie heeft de indruk dat de minister van Werk een Vlaams antwoord wil bieden op de tijdelijke werkloosheid voor bedienden. Dat ontbreekt nu en op federaal niveau raakt men het daar niet over eens. Dat uitgangspunt zijn we genegen. Als Vlaanderen daar iets kan doen, dan moeten we dat ook doen. Alleen zeggen wij niet onvoorwaardelijk 'ja' op om het even welk antwoord op die tijdelijke werkloosheid voor bedienden.

We hebben het gevoel dat een oplossing die te lang uitgesmeerd is in de tijd, niet meer louter over tijdelijke werkloosheid gaat. We hebben ook de indruk dat een oplossing die budgettair moeilijk in te schatten is – in Vlaanderen komen daar potentieel tienduizenden mensen voor in aanmerking – een probleem kan vormen. Wij willen daar eerst het fijne over weten.

Dat gaat niet alleen over een mogelijke ontsporing van de begroting, maar over goed bestuur, een concept dat we af

en toe nog eens mogen gebruiken in de plenaire vergadering. Wat we zeker niet willen en waar het systeem wel toe zou kunnen leiden, is dat we bedoeld of onbedoeld tot de invoering van de vierdagenweek komen voor een aantal mensen, op kosten van de overheid. Dat is geen goede manier om de crisis te bestrijden.

Ja aan een antwoord op de tijdelijke werkloosheid voor bedienden vanuit Vlaanderen. Neen aan om het even welk antwoord. En zeker neen aan een antwoord dat moeilijk te rijmen valt met de actieve welvaartstaat, waar een aantal ministers van de regering toch mee de grondleggers van zijn. Wij hopen op een constructieve oplossing. Wij willen ons ook constructief opstellen, maar het moet een antwoord zijn op een reëel probleem. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister-president, 4 maart was er de presentatie van de beroemde alternatievenstudie. Vroeger werden hier regelmatig vragen gesteld naar aanleiding van de website van minister Anciaux. Die is blijkbaar heel rustig geworden. Maar nu zijn er andere ministers die een debat in de pers voeren. Opvallend waren die ministers gisteren in de commissie aanwezig. Minister Van Mechelen verdedigde duidelijk het dossier namens de regering. Maar achteraf doen ministers, onder andere minister Van Brempt, buiten de commissie om weer uitspraken over de Oosterweel.

Uw regering is niet eenduidig en creëert zelf de problemen. U moet daartegen als minister-president optreden. De ene vertelt dit, de andere dat. Wat zegt men dan? Er is ruzie in de regering. Het zijn uw ministers die deze problemen creëren. U mag dat de oppositie niet verwijten. U schiet op de pianist in plaats van op het stuk.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister-president, ik stel vast dat er hier kamerbreed een eensgezindheid is om een maatregel te nemen, namelijk overbruggingspremies ter beschikking te stellen in Vlaanderen. Uiteindelijk is het een systeem dat al bestond. Op vraag van het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité heeft de minister van Werk een initiatief genomen en een voorstel gedaan hoe je in het kader van de economische crisis dat systeem kunt verruimen en een Vlaams antwoord kunt creëren. Over de modaliteiten moet nog worden beslist.

Mijnheer Gatz, ik heb nog nooit gemerkt dat men een constructief debat kan voeren in de pers over modaliteiten van een principiële maatregel die de regering reeds genomen heeft. Dat doet een minister in de regering en in de interkabinettenwerkgroepen. Zo komt men waarschijnlijk wel tot een oplossing. Als u toch

graag de term ‘constructief’ wilt gebruiken, dan hoop ik dat minister Van Mechelen voortaan zijn kritiek intern in de regering formuleert.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Als ik de heer Gatz en de heer Sannen hoor, is het duidelijk dat de discussie bestaat. Ik ben verwonderd. Twee weken geleden is er een principiële goedkeuring geweest. Op de agenda van de vergadering van vrijdag staat onder de A-punten: de aanmoedigingspremie voor de privésector. Bijna veertien dagen geleden sprak minister Vandenbroucke in een persbericht niet enkel over de principiële goedkeuring, maar noemde hij ook bedragen. Die 345 euro wordt in dat persbericht genoemd.

Ik ga ervan uit dat als de regering veertien dagen geleden een principiële beslissing nam, alle ministers van de regering goed wisten wat zij beslisten en dat de ministers een berekening gemaakt hadden van de financiële gevolgen. Ik ben verwonderd over de discussie, maar als ik de heer Gatz en de heer Sannen hoor, bestaat ze.

Minister-president Kris Peeters: Voor alle duidelijkheid, leden van de oppositie, ik verwijt jullie niets. Ik wil enkel onderstrepen dat er elke vrijdag een minister-raad is waar beslissingen worden genomen. Aanstaaende vrijdag zal dat ook gebeuren.

Mijnheer Tavernier, u bent zeer goed ingelicht, maar voor alle duidelijkheid, u bent niet uitgenodigd. Het siert u dat u de agenda al hebt, het toont aan hoe transparant deze Vlaamse Regering werkt. Nu vrijdag zal daar opnieuw over gesproken worden. Ik heb al onderstreept dat er een principiële beslissing is geweest. Het is dus volledig terecht dat minister Vandenbroucke daarover heeft gecommuniceerd. Dat is ook met de sociale partners besproken. Dat is de normale gang van zaken. Volgende vrijdag gaan we over de modaliteiten praten in de schoot van de Vlaamse Regering. De heer Sannen zegt terecht dat dit debat er een onder ministers is. Ik betreur dat het in de pers wordt gevoerd. Zo vragen de Vlamingen zich af waar de Vlaamse Regering mee bezig is.

Ik ga ervan uit dat dit voorstel om maatregelen te nemen voor werknemers in bedrijven die worden geherstructureerd, door iedereen, zelfs de oppositie, wordt gesteund. We zullen hierover communiceren. Ik hoop dat de oppositie vrijdagmiddag zal zien dat deze Vlaamse Regering niet wacht, maar verder bestuurt en beslist.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, dit is toch een rare manier van werken. Ik veronderstel dat er in de Vlaamse Regering niet alleen principiële beslissingen worden genomen, maar dat er naar aanleiding van dergelijke principiële beslissingen toch ook gepraat wordt over de modaliteiten, de details en de concrete invulling van een dergelijk voorstel. Als

dat niet zo is, zou me dat zeer verbazen en verontrusten. Het is er, we weten dat, het persbericht van minister Vandenbroucke bewijst dat ook.

Als een minister daar achteraf kritiek op wil geven, terwijl hij principieel mee de goedkeuring heeft verleend namens zijn partij, dan ruik ik onraad. Dan kan ik me niet van de indruk ontdoen dat de verkiezingskoorts stijgt, dat men campagne voert en zich profileert, en niet veel meer dan dat. Ik vind het altijd bijzonder pijnlijk dat de betrokken ministers, hoewel ze geen vragen krijgen, hier toch aanwezig zijn en niets zeggen. Het debat wordt wel gevoerd in de media via verklaringen en interviews, maar niet hier.

Minister Vandenbroucke, ik weet dat u deze morgen niet hebt gereageerd op de radio. Maar uw collega heeft dat wel uitdrukkelijk gedaan. Ik wil wel maatregelen steunen, maar ik heb iets meer reserve dan de heer Bourgeois, die misschien nog iets te naïef en goedgegelovig is in deze zaak. Als ik de minister van Begroting en Financiën in de media hoor zeggen dat het een perverse maatregel is die tot een budgettaire ontsporing leidt en misschien wel 100 miljoen euro kan kosten, dan durf ik me vandaag niet voor of tegen deze maatregel uitspreken. Dan wil ik eerst van de betrokken minister van Begroting en Financiën horen in hoeverre zijn kritiek gefundeerd is. Wat is daarvan aan? Leidt dit tot een budgettaire ontsporing? Is dit een perverse maatregel? Hoeveel extra centen gaat dit kosten? Gaat dit de volledige kas van de Vlaamse Regering uitputten tot op de bodem?

Als dit doemscenario door een vakminister als minister Van Mechelen wordt geschetst, dan heb ik daar oren naar. Het verwondert mij dat de betrokken vakminister in alle toonaarden zwijgt in dit debat. Ik had hem graag gehoord.

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, dat is niet het onderwerp van uw vraag. Het onderwerp van uw vraag is de cohesie in de regering.

De heer Geert Bourgeois: Maar dat was wel het onderwerp van mijn vraag. Blijkbaar is er geen kamerbrede meerderheid meer. Ik herhaal dat de N-VA principieel achter die maatregel staat. We vinden het een goede maatregel die kan vermijden dat mensen worden ontslagen, dat mensen die werken in een bedrijf in herstructurering of moeilijkheden, bovendien bijkomende opleiding krijgen. In crisistijden moet je maatregelen van korte duur durven nemen. Daarvoor moet je een budget plannen. We staan daar principieel achter. We hebben vragen bij enkele modaliteiten, de Inspectie van Financiën heeft die ook. Het is normaal dat die vragen worden gesteld. Dus moet er krachtig en goed worden bestuurd en moet tegemoet gekomen worden aan dit soort zaken. Maar u hebt een probleem, mijnheer de minister-president. Er is hier een hele

verantwoordelijke oppositie die dit steunt, maar er is ruzie tussen de ministers die publiek ruzie maken en dat bevestigen op de radio. U hebt een probleem.

U zegt dat u hoopt dat vrijdag te kunnen besluiten. Ik reken erop. Vlaanderen heeft er belang bij dat er een beslissing wordt genomen en dat er goed bestuurd wordt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de voorstellen van de minister-president betreffende de samenwerking tussen de Vlaamse havenbesturen via financiële kruisparticipaties en de oprichting van een nv Vlaamse Haveninfrastructuur

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister-president, Vlaanderen wacht niet. Dat is een stoere verklaring die uw precampagne moet begeleiden en die onderbouwd moet worden met minstens even stoere verklaringen, zeker in die vakgebieden waarin Vlaanderen de afgelopen vijf jaren heeft moeten wachten.

Wat het dossier van de havens betreft, en ik heb het dan vooral over de haven van Antwerpen, hebben we een aantal jaren moeten wachten. Ik heb het dan over de Scheldeverdieping, waar we weliswaar op het Vlaamse grondgebied een verdieping van dertig centimeter hebben gerealiseerd, maar voorbij die grens nul komma nul. Ik heb het ook over de Liefkenshoekspoortunnel, waar we geen enkele vooruitgang hebben geboekt. We wachten daar al meer dan vijf jaar op. Mijnheer de minister-president, het doet u wellicht pijn dat u zo weinig kunt voorleggen aan de kiezer op het einde van de rit.

Ik heb het ook over de luchthaven van Deurne. Op het einde van de rit hebt u een LOM/LEM-constructie moeten uitvinden om het dossier te depanneren. Gedurende vijf jaar is er in dit dossier geen enkele vooruitgang geboekt. En dan is er nog de IJzeren Rijn. Mijnheer de minister-president, rijdt daar een trein? Neen, daar rijdt geen enkele trein.

Ook inzake het sluisdossier is er in Zeebrugge, Gent en Antwerpen geen stap vooruit gezet. Mijnheer de minister-president, u weet dat. U hebt daar het geld niet voor en u gaat nu wanhopig op zoek naar kunstmatige constructies om dat geld te vinden. U hebt het toverwoord pps weer

ontdekt. In de bevoegde commissie zal worden aangetoond dat dit in Vlaanderen nog niet erg succesvol is geweest. U gaat echter voor de sluisinfrastructuur in Vlaanderen een pps-constructie in het leven roepen, de nv Vlaamse haveninfrastructuur, waarmee die sluisen gerealiseerd moeten worden. De havenbedrijven zullen opnieuw mee moeten investeren, wat totaal in tegenpraak is met het bestaande Havendecreet.

De haven van Antwerpen zal voor de bijkomende ontsluiting van de Linkeroever meer dan 51 percent moeten bijdragen. Voor de haven van Zeebrugge met de Visartsluis, en de haven van Gent met de nieuwe sluis in Terneuzen, zijn de percentages nog niet bekend.

Mijnheer de minister-president, als klap op de vuurpijl, en u denkt daarbij in jakobijnse termen, stelt u voor dat de havens zouden kunnen overwegen om in elkaars financiële structuur kruisparticipaties te nemen. Zo kan het verhaal van Flanders Port Area makkelijker verkocht worden. Ik huiver daarvan. Ik geloof immers in de hanzeatische traditie, de traditie die erin bestaat dat elke lokale gemeenschap haar eigen haven uitbaat en die ervoor gezorgd heeft dat onze havens zo sterk zijn geworden. Ik geloof in die hanzeatische traditie en niet in de jakobijnse optie die u neemt.

Mijnheer de minister-president, hoe zit het met uw plannen inzake de nv Vlaamse haveninfrastructuur en met uw idee om de havens in elkaars financiële structuur kruisparticipaties te laten nemen? Hoe concreet is dat idee en wordt het gedragen door de voltallige Vlaamse Regering? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Penris, u hebt een opsomming gegeven van al die dossiers. U bent echter een aantal onvolkomenheden vergeten. Bij de start van deze legislatuur hebt u verscheidene keren gevraagd hoe ik die verdragen met Nederland dacht af te sluiten. Er zijn er vier goedgekeurd, ondertekend. Wat de verdieping van de Westerschelde betreft, zijn de verschillende drempels op Vlaams grondgebied weggebaggerd. Natuurlijk moet er een tracébesluit in Nederland worden genomen.

Wat de Liefkenshoekspoortunnel betreft, die zaak is volledig afgerond. Men is gestart met de uitvoering. Dat is juist een voorbeeld van een dossier dat we, samen met de NMBS, hebben afgewerkt tijdens deze legislatuur. U hebt het over Deurne en de luchthaven, maar u vergeet Borsbeek. Ik wil het hele verhaal over het snoeien en kappen van bomen hier niet oprakelen. Dat heeft heel wat moeite gekost en daar is heel wat overleg aan voorafgegaan. Maar wat dat betreft, is uw geheugen waarschijnlijk niet meer zo fris.

Wat de havens aangaat, hebben we uitgevoerd wat tijdens deze legislatuur kon en moest worden uitgevoerd. Inzake de tweede sluis in de Waaslandhaven moet er natuurlijk een hele procedure doorlopen worden. Dat is ook logisch. Over de Visartsluis in Zeebrugge en de diepe zeesluis binnen het complex zegt u dat er geen vooruitgang werd geboekt. Mijnheer Penris, u weet toch dat het overleg van de stakeholders nog niet zo lang geleden in consensus een advies heeft gegeven. Gent is daar zeer gelukkig over. Ook de parlementsleden hier hebben in een resolutie gesteld dat we daarmee door moesten gaan. Als u zegt dat er op dat vlak niets gebeurd is, dan hebt u dat toch wel even uit het oog verloren. In al die dossiers is er vooruitgang geboekt.

Ik zou natuurlijk graag nog veel verder staan. Maar ik moet procedures volgen, er moet overleg worden gepleegd, adviezen ingewonnen enzovoort. Wat dat betreft, kunnen we een goed rapport voorleggen. Bij de start van deze legislatuur had vriend noch vijand gedacht dat we zo ver zouden geraken.

We hebben gezegd dat we zeker drie infrastructuurwerken prioritair zouden uitvoeren. Ten eerste gaat het om uw dierbare haven, die van Antwerpen. Het snelste dat we kunnen opstarten, is de tweede sluis in de Waaslandhaven. Voor Gent is de kostprijs 625 miljoen euro, inclusief btw. De kostprijs van de diepe zeesluis van het kanaal Gent-Terneuzen bedraagt, afhankelijk van wat men allemaal in rekening brengt, 1 miljard euro. De kostprijs van de Visartsluis is 400 à 700 miljoen euro.

Wat voor mij belangrijk is, is dat we die drie projecten gelijktijdig kunnen ontwikkelen en dat we ervoor zorgen dat ze alle drie worden uitgevoerd, de een wat sneller dan de andere. Maar, collega Penris, ik wil ook dat als de havens een topprioriteit hebben, we naar een instrument zoeken waarmee we de zaak op een zeer moderne manier kunnen financieren. Wij beschikken niet over die budgetten. Het is trouwens eigenaardig dat we daar nog eens 21 percent btw op moeten betalen en dat bedrag bij wijze van spreken cash op tafel moeten leggen.

Het debat of de haven al dan niet een bijdrage zal leveren aan het voetbalstadion in Antwerpen is eigenaardig. Als de haven een bijdrage kan leveren en op die manier een moderne financiering mee kan helpen opbouwen, dan moeten we dat doen. U hebt echter gelijk als u zegt dat het Havendecreet daarvoor gewijzigd moet worden. In dat decreet staat dat voor dergelijke infrastructuurwerken het gewest voor de volle 100 percent financiert. Ik ga ervan uit dat het parlement in al zijn wijsheid de nodige initiatieven zal nemen om ervoor te zorgen dat het Havendecreet voor die drie projecten, voor de tweede ontsluiting, en niet voor al het andere, mogelijkheden biedt en dat die nv Vlaamse Haveninfrastructuur mogelijk wordt gemaakt.

Ik wil het nog even hebben over een laatste element. Wij organiseren rondetafelconferenties rond Flanders Port

Area, waarop heel wat mensen zijn uitgenodigd. Het gaat om de voorbereiding van de toekomst. De bedoeling is ervoor te zorgen dat onze Vlaamse havens meer dan ooit op de internationale kaart staan. Op die conferenties kunnen verschillende ideeën aan bod komen. Een van die ideeën komt zelfs niet van mij. Zowel professor Van de Voorde als de heer Coens heeft het idee van de kruisparticipatie publiek gemaakt.

Ik heb daar gezegd dat dat idee al aan bod is gekomen. Als we kijken naar verdere samenwerking tussen die havens – en dat heeft niets te maken met de jakobijnen – is dat misschien een idee waarover ik van gedachten wil wisselen. Joachim Coens zei dat hij het een interessant idee vond, het kwam trouwens van hem. Ook de haven van Gent, bij monde van Sas van Rouveroij, en Marc Van Peel, die ook die vraag kreeg, zeiden dat het academisch kan worden onderzocht. Ik heb er geen probleem mee dat deze ideeën verder kunnen groeien.

Mijnheer Penris, wij hebben voor wat de havens betreft op al die dossiers vooruitgang geboekt. Wij zoeken naar instrumenten om dat te versnellen en om er zeker van te zijn dat die drie worden uitgevoerd. U hebt geen gelijk als u zegt dat er geen vooruitgang is. Vlaanderen heeft belangrijke stappen vooruit gezet in het belang van de havens en ook in het belang van onze economie en onze welvaart – want daar dragen die havens in heel belangrijke mate toe bij.

De heer Jan Penris: Ik noteer dat de kruisparticipatie niet meer is dan een academisch doordenkertje, een suggestie vanuit bepaalde intellectuele middens. Het heeft inderdaad de verdienste om onderzocht te mogen worden maar verder niets meer. U hebt hierover zeker geen enkele bindende politieke uitspraak gedaan. Daar neem ik akte van.

Over de nv Haveninfrastructuur was u iets concreter. U hebt het Vlaams Parlement uitgenodigd om ter zake de nodige decretale initiatieven te nemen. Ik heb u goed gehoord. Ik leid daaruit af dat uw regering geen ontwerp meer zal indienen maar dat u verwacht van uw meerderheid, en laat ons hopen uw voltallige meerderheid, dat zij hier alsnog een initiatief neemt. Dat heb ik heel goed gehoord. Welnu, ik hoop dat de fractieleiders van deze meerderheid weten waarmee ze bezig zijn. Want ik denk niet dat u de meubelen zult redden door rap-rap een zo fundamentele wijziging aan het Havendecreet in te dienen om te verbergen dat u er de afgelopen vijf jaar niet in bent geslaagd om de nodige middelen vrij te maken om deze fundamentele basisinfrastructuur voor onze drie Vlaamse havens in reserve te brengen.

Dat betreur ik, want dat is voor uw meerderheid een verpletterende verantwoordelijkheid. U kunt naar hier komen met ronkende verklaringen. U kunt zeggen dat u het beste zult doen voor Zeebrugge en het beste voor Gent en het beste voor Antwerpen, maar als daar geen

budgettaire middelen tegenover staan, zijn al die verklaringen zeer hol. Als u nu de meubelen wilt redden door daarvoor rap-rap een zo fundamenteel decreet als het Havendecreet te wijzigen, dan bent u, wat mij betreft, helemaal verkeerd bezig. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de minister-president. Wij moeten twee discussies van elkaar onderscheiden. In de eerste treed ik de heer Penris niet bij. Een zeer goede en op elkaar afgestemde samenwerking tussen de Vlaamse havens is wel belangrijk. Daar mag het niet ieder voor zich zijn. Wij moeten daar wel degelijk de kaart trekken van een sterk Vlaams havenbeleid waarin elke haven eigen klemtone kan leggen en kan uitspelen waarin hij sterker is.

Mijnheer de minister-president, ik heb de indruk – en ik leid dat ook af uit uw antwoord – dat deze kruisparticipatie vooral is ingegeven door de zorg om te komen tot een financiering van grote projecten. Mevrouw de voorzitter, ik wil een oproep doen – en laat ons dat dan maar over 7 juni heen tillen – dat wij ons vanuit het Vlaamse Gewest maar ook vanuit de Vlaamse Gemeenschap ten volle zouden beraden hoe wij op termijn serieuze investeringen kunnen aanpakken. Ik denk niet dat de pps-structuren die nu op touw staan, zaligmakend zijn. Vlaanderen moet wel degelijk kunnen investeren. In die optiek zullen wij ons standpunt ten opzichte van de federale overheid moeten aanpassen.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, de idee van een financiële kruisparticipatie staat los van de drie dossiers die in de nv Vlaamse Haveninfrastructuur kunnen worden opgenomen.

De heer Penris vraagt me nu in de nodige budgetten te voorzien voor investeringen die, in het geval van de nieuwe zeesluis te Gent of van de Visartsluis, in 2014 van start zullen gaan. Indien ik nu niet in voldoende geld voorzie, kan ik dat hier niet geloofwaardig poneren. Ik vind dit een beetje bij de haren getrokken.

De Vlaamse overheid zal de nodige investeringsmiddelen op tafel leggen. De havens zullen misschien ook de mogelijkheid hebben een bijdrage te leveren. Ik ga ervan uit dat de heer Penris het hiermee eens is. Vroeger ging het om een 80/20-verhouding, in het Havendecreet gaat het om 100 percent. Vroeger zou steeds een gevecht tussen Zeebrugge, Antwerpen en andere havens zijn ontstaan. Het Havendecreet heeft enkel betrekking op een versnelde aanpak van drie dossiers. We willen die financiering op een moderne manier aanpakken. Ik heb het hier nog niet gehad over de leningen die we van de Europese Investeringsbank kunnen krijgen.

Het spreekt voor zich dat ik in de huidige begroting geen bedragen kan vastleggen voor investeringen voor werken

die in 2014 van start kunnen gaan. Dat is misschien de vraag van de heer Penris ook niet. Het gaat hier onder meer om de nieuwe zeesluis op het kanaal Gent-Terneuzen.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister-president, ik zeg niet dat u dat nu moet doen. U had dat vijf jaar geleden al moeten doen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Patrick De Klerck tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de opvolging van het actieplan voor het sneller afleveren van stedenbouwkundige vergunningen in het kader van het relanceplan

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de voorzitter, ik zou een korte vraag over de ruimtelijke ordening willen stellen. Op 14 november 2008 werd de nota 'Herstel het vertrouwen' goedgekeurd. Om de crisis het hoofd te bieden, worden in die nota met betrekking tot heel wat beleidsdomeinen, zoals Economie, Welzijn en Openbare Werken, en met betrekking tot heel wat doelgroepen een aantal accenten gelegd. Ook op het vlak van de ruimtelijke ordening is een concreet actieplan opgesteld.

Dit actieplan houdt onder meer in dat aan een aantal grootschalige dossiers met een belangrijke impact op de tewerkstelling in de bouwsector prioriteit zou worden gegeven. Ik denk hierbij onder meer aan ziekenhuizen, aan rusthuizen, aan wegenisdossiers en aan grote verkavelingen. We hebben deze kwestie eigenlijk deze ochtend, in het kader van het wijzigingsdecreet betreffende de ruimtelijke ordening, al besproken. Straks zullen ze, in het kader van het grond- en pandenbeleid, weer ter sprake komen.

Bovendien is gesteld dat de doorlooptermijnen voor dossiers zouden dalen. De afgelopen maanden zijn op dit vlak een aantal accenten gelegd. De ambtenaren die zich met de ruimtelijke ordening bezighouden, hebben langer kunnen werken. Een aantal ambtenaren is overgeheveld. Tegen 15 februari 2009 zouden een zeventien dossiers worden afgerond.

Daarnaast is gesteld dat ook naar de adviesverlenende organisaties, zoals de afdeling Duurzame Landbouw of de afdeling Natuur, zou worden gekeken. De adviezen in verband met de belangrijke dossiers in de bouwsector zouden prioriteit krijgen.

Tot slot is gesteld dat zou worden onderzocht op welke manier de lokale besturen een duit in het zakje zouden kunnen doen.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, deze actuele vraag sluit een beetje aan bij de discussie die we deze ochtend hebben gevoerd. We proberen de procedures en de advisering te vereenvoudigen. Om de vergunningen zo snel mogelijk te kunnen afleveren, hebben we dit ten aanzien van de dossiers die heel wat woningbouwprojecten bevatten ad hoc gedaan.

We zijn rond 15 december 2008 aan het werk getogen. We hebben rekening met de vakantieperiode moeten houden. Begin januari 2009 zijn we opnieuw begonnen. We zijn er tot op heden in geslaagd voor 2865 woningen een bouwvergunning uit te reiken. We hebben onze doelstelling bijna bereikt. We hebben voor 282 infrastructuurprojecten een bouwvergunning uitgereikt. Het is de bedoeling dat de aanbestedingen voor die bijna 3000 woningen en voor die bijna 300 infrastructuurprojecten nu ook versneld kunnen plaatsvinden.

Wanneer we dan rond 1 augustus de dip in de woningmarkt verwachten, kunnen we ervoor zorgen dat deze dossiers worden aanbesteed en kunnen worden uitgevoerd.

We hebben geleerd dat het driepartijenoverleg dat nu wordt georganiseerd, onder leiding van het Agentschap Ruimtelijke Ordening en met alle betrokken gemeentebesturen, toch zijn resultaten afwerpt. De bedoeling is om een tijdelijke maatregel verder te structureren zodat we in de toekomst de vergunningsprocedures kunnen versnellen.

Ook voor de artikelen 127 komen er nu bindende termijnen met het ontwerp van decreet van deze ochtend. Ik geef u nog twee cijfers. In West-Vlaanderen hebben we de vergunning kunnen afleveren voor 632 woningen en 57 infrastructuurprojecten.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik ben blij dat het actieplan ruimtelijke ordening inderdaad geen dode letter is gebleven en dat er concrete acties zijn uitgewerkt, meer nog dat de vooropgestelde limiet meer dan bereikt is. Met 2865 woningen en 282 infrastructuurprojecten zitten we ver boven wat we naar voren hadden geschoven.

De achterstanden bij de buitendiensten, die vroeger nogal groot waren, zijn intussen flink verkleind. Ook dat stemt de verschillende overheden gelukkig. De dossiers blijven niet zo lang meer liggen. Er kan

rechtszekerheid worden geboden en de vergunningen kunnen worden afgeleverd.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, mijnheer De Klerck, ik ben heel tevreden met uw vraag. Ik heb de voorbije weken een enquête gehouden bij de lokale besturen in West-Vlaanderen over de doorlooptijd van hun bouwdoSSIERS. De stad Blankenberge heeft me ook een antwoord bezorgd. U spreekt over aantallen, maar ik wil het vooral hebben over de doorlooptijd tussen de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning en de aflevering van de stedenbouwkundige vergunning. Ik merk dat de doorlooptijd in West-Vlaanderen voor een eenvoudig project, voor het dichtenvan een gemeentelijk gebouw of voor het vellen van bomen, minimaal zes maanden bedraagt en meermaals meer dan één jaar bedraagt.

Ik kan u het voorbeeld geven van een project van het stadsbestuur van Veurne. Wij hebben achttien maanden moeten wachten op een stedenbouwkundige vergunning. U spreekt over relance, maar wij hebben achttien maanden moeten wachten om effectief een aanbesteding te kunnen doen en de werken te kunnen toewijzen.

Voor het afleveren van stedenbouwkundige vergunningen, zowel voor particulieren als voor openbare besturen, is er nog zeer veel werk aan de winkel. Ik begrijp dat Stedenbouw gebonden is aan een aantal termijnen en adviezen moet opvragen, maar ik denk dat de doorlooptijd – en ik spreek voor West-Vlaanderen – nog veel te lang is. Wij kunnen als particulieren en gemeentebesturen onvoldoende inspelen op de noden en de behoeften die er vandaag zijn. Ik zou een warme oproep willen doen want de situatie in West-Vlaanderen – ik heb geen zicht op de andere provincies – is allesbehalve rooskleurig.

Minister Dirk Van Mechelen: Voor alle duidelijkheid zal ik de dingen uit elkaar halen.

Voor normale bouwvergunningen gebeurt de advisering binnen de vijftig dagen bij decreet. Indien het advies niet binnen de vijftig dagen beschikbaar is bij het gemeentebestuur, dan mag u autonoom de vergunning verlenen. Dit is het decreet en dit wordt trouwens in heel wat gemeenten toegepast. We hebben er in de commissie nog uitvoerig over gedebatteerd.

Wat de artikelen 127 betreft, hebben we al eens een discussie gevoerd naar aanleiding van de vraag van de heer Decaluwe over doorlooptermijnen. Het zwakke punt bleek hoofdzakelijk de organisatie van openbare onderzoeken en het afleveren van adviezen te zijn. Als we nu één ding hebben gedaan in deze operatie, dan is het wel in rechtstreeks contact in het driepartijenoverleg afspraken te maken met gemeentebesturen over openbare

onderzoeken. Voor advisering moet men rechtstreeks contact nemen met de administraties. Als de adviezen niet binnenkomen binnen de wettelijk vastgelegde termijnen, dan moet men aan die advisering voorbijgaan. We hebben die dossiers erdoor gehaald. De praktijk is nu gekend. Het is de bedoeling om er nu structureel mee door te werken.

U weet waar de moeilijkheden in West-Vlaanderen zijn begonnen, namelijk bij een aantal praktijken die daar gebeurd zijn.

Wat we nu doen, mijnheer Verfaillie, is het probleem aanpakken. Als u straks zo vrij bent om het decreet Ruimtelijke Ordening goed te keuren, zult u ongetwijfeld gelezen hebben dat er nu een bindende termijn van 60 dagen is ingeschreven in het decreet, waarbinnen, na de organisatie van het openbaar onderzoek en het insturen van de documenten, de stedenbouwkundig ambtenaar moet beslissen. Op die manier hebt u straks, met een druk op de knop, de oplossing voor het probleem in eigen handen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Dijck bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, ik heb een vraag over de mediadecreten die nog iets verder op de agenda staan. Ik heb horen waaien dat er nog een zeventiental amendementen van de meerderheid achter zijn. Ik zou willen vragen waar die blijven. Het is niet fatsoenlijk om die nog in de loop van de namiddag snel even rond te delen en dadelijk de bespreking te moeten houden.

De voorzitter: Dat is mij niet bekend. We zullen zien.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het grond- en pandenbeleid – 2012 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mevrouw de voorzitter, ik wou gewoon even kort interveniëren tijdens de bespreking, maar ik merk dat er zo goed als geen sprekers zijn.

Ik zou het vooral willen hebben over de planbaten en de interpretatie van het begrip planbaten. Mijnheer de minister, ik wil het vooral hebben over het project planbaten en het begrip onteigeningen en verwervingen ten algemenen nutte wat de openbare besturen betreft.

De voorzitter: Collega's, mag ik vragen om te gaan zitten of anders naar de koffiekamer te gaan?

De heer Jan Verfaillie: Ik zou het concrete voorbeeld willen geven van een lokaal bestuur dat landbouwgronden aankoopt met de bedoeling om een ruimtelijk uitvoeringsplan te maken en daarvoor marktconforme prijzen dient te betalen. Ik denk niet dat het de bedoeling is dat het lokaal bestuur bij de ontwikkeling van de woonzone inderdaad planbaten zou moeten betalen.

Ik kan u het voorbeeld geven van een stad, x, y of z, die landbouwgrond aankoopt aan bijvoorbeeld 30 of 40 euro per vierkante meter, omdat ze ook in concurrentie moet treden met de private markt en daaromtrent een marktconform schattingsverslag bekommt. Het schattingsverslag zegt specifiek dat een gemeente daarvoor 40 euro mag betalen. Dan denk ik niet dat het de bedoeling is om bij de ontwikkeling van de woonzone hiervoor planbaten te betalen en het begrip inderdaad valt onder onteigeningen en verwervingen ten algemenen nutte. Maar ik had daar graag uitsluitel over gekregen.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw de voorzitter, zoals ook in de verslaggeving al aangekaart, zijn we zeer tevreden over een aantal instrumenten die we eindelijk in handen krijgen om betaalbaar wonen in de praktijk te kunnen realiseren. Dat was een van onze speerpunten waar we de nodige aandacht voor hebben gevraagd.

Vanuit CD&V willen we ook aandacht vragen om er zeker oog voor te hebben, zowel vanuit de minister van Ruimtelijke Ordening als de minister van Wonen, om de gemeenten bij te staan en te ondersteunen om zich de instrumenten die ze nu in handen krijgen eigen te maken. We krijgen heel wat instrumenten in handen, denk maar aan wonen in eigen streek, samenwerking met private of sociale huisvestingsmaatschappijen en mogelijkheden voor het aansnijden van gebieden mits aan een aantal voorwaarden is voldaan.

Ik heb begrepen dat er al enige contacten zijn vanuit de administratie en dat er een callcenter zou worden opgestart. Dat is heel belangrijk, willen we een slaagkans geven aan het grond- en pandenbeleid.

Een tweede punt wordt gevormd door de uitvoeringsbesluiten. Ook bij het decreet Ruimtelijke Ordening is

gevraagd naar de stand van zaken. We kregen het antwoord dat er tegen Pasen uitvoeringsbesluiten zouden zijn. Geldt dat ook voor het Grond- en Pandendecreet? De uitvoeringsbesluiten zijn immers cruciaal voor het in werking treden van het decreet.

Een derde punt dat ik onder de aandacht wil brengen is de kapitaalschade. Ik kom er straks nog op terug bij het decreet over gebruikersschade omdat het met dit ontwerp samen moet worden gelezen om een volledige bestemmingswijzigingscompensatie te krijgen. Wat betreft de kapitaalschade bij het grond- en pandenbeleid, wil ik voornamelijk mijn bezorgdheid uiten over de uitvoeringsbesluiten. Vandaag zitten al een aantal landbouwers te wachten op deze regelgeving omdat er een aantal RUP's zijn goedgekeurd waarbij landbouwers in aanmerking komen voor die kapitaalschaderegeling. Graag had ik hiervan de stand van zaken. Kunnen we hier een snelle inwerkingtreding krijgen?

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de voorzitter, het mag duidelijk zijn dat er heel wat stimulerende maatregelen in het grond- en pandenbeleid verwerkt zijn. Het monopolie van de sociale huisvestingsmaatschappijen wordt doorbroken. Dit is een unieke kans voor de privé-sector om zelf sociale huur- en koopwoningen in kavels te realiseren.

Ruim 55.000 mensen staan op een wachtlijst voor een sociale of bescheiden woning. Zelfs de recentste studies tonen aan dat er in principe nog eens 300.000 mensen in aanmerking kunnen komen voor een dergelijke woning. De nood is ongetwijfeld zeer groot. De socialehuisvestingsector is niet in staat om de wachttijden volledig weg te werken. Daarom moet worden gestreefd naar een win-winsituatie samen met de private sector.

Daarnaast is er ook een wisselwerking tussen het decreet op de Ruimtelijke Ordening en het ontwerp van decreet op het Grond- en Pandenbeleid. Dat heeft menig spreker vandaag al onderstreept. De overheidsgronden zullen versneld geactiveerd worden en de woonuitbreidingsgebieden zullen vlugger en eenvoudiger aangesneden kunnen worden, waardoor het totale volume aan bouwgronden zal toenemen. Vanuit verschillende beleidsdomeinen wordt getracht de bouwsector extra stimulansen te geven.

Verder voorziet het ontwerp van decreet in een substantiële financiële impuls om kwaliteitsvolle maar verkrotte en verwaarloosde leegstaande panden op te waarderen. Dat is een belangrijk doel op zich. In dit ontwerp van decreet zijn daarvoor de nodige accenten verwerkt. Bij verkoop van leegstaande of verkrotte woningen wordt de aanslagbasis voor registratierechten verlaagd met 30.000 euro. Verder is er ook de vermindering en de meeneembaarheid van de registratierechten en de zogenoemde

papa- en mamalening tot 25.000 euro voor renovatie, met een fiscale aftrek gedurende 8 jaar.

Ik wil de constructieve bijdragen van de verschillende actoren tijdens de verschillende hoorzittingen naar aanleiding van het ontwerp van decreet benadrukken. Veel van de gemaakte opmerkingen werden uitgeschreven in concrete amendementen. Maar liefst 46 amendementen werden er ingediend en verwerkt in het ontwerp van decreet.

Collega's, na drie jaar keihard werken is het tijd om te landen met dit ontwerp van decreet. Het biedt unieke kansen voor de overheid, de burger en het bedrijfsleven, die nu hopelijk met beide handen gegrepen zullen worden. Indien de nodige aanpassingen naar implementatie van het decreet zich zouden opdringen, willen we die zeker onderzoeken, maar laten we in de eerste plaats aan de slag gaan met de uitgewerkte instrumenten.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er is deze legislatuur onmiskenbaar heel wat gerealiseerd op het vlak van wonen. Straks stemmen we over het decreet betreffende het grond- en pandenbeleid. Dit is zonder meer een mijlpaal voor een sterker sociaal beleid op het vlak van ruimtelijke ordening en wonen, dat als expliciete doelstelling heeft om betaalbaar wonen voor iedereen haalbaar te maken en dat er wil voor zorgen dat eenieder onderdak vindt in een zowel betaalbare als kwaliteitsvolle woning.

Het is bekend: dit is een uitvoering van de afspraken in het Vlaamse regeerakkoord en de meerderheidsresolutie over de beschikbaarheid van betaalbare kavels. Het uitgangspunt, betaalbaar wonen voor iedereen mogelijk maken, wordt in dit ontwerp beoogd door het aanbod van sociale woningen drastisch te vergroten, waardoor de wachtlijsten ongetwijfeld korter zullen worden. Tegelijk wordt ook in duizenden kavels en extra koopwoningen voorzien, waardoor de eigendomsverwerving, waarin Vlaanderen al Europees koploper is, ongetwijfeld nog zal toenemen.

Door het aanpakken van verkrotting en leegstand moet ook de leefbaarheid in de steden worden vergroot. Het instrumentarium aan maatregelen die in het ontwerp zijn vervat, zorgt ervoor dat alle actoren die actief zijn op de woningmarkt, worden geresponsabiliseerd. Om die ambitieuze doelstelling waar te maken, heeft de Vlaamse overheid in een kapitaalsinjectie in de vorm van een totaalpakket aan investeringen van maar liefst bijna 6,5 miljard euro in de bouwsector voorzien. Dat zal ongetwijfeld de economie en de bouwsector een flinke zuurstofinjectie geven. Ook dat kan tellen als stimulans voor de Vlaamse economie in tijden van recessie.

Grosso modo kan het ontwerp van decreet worden opgesplitst in twee grote onderdelen. Het is al gezegd. Enerzijds bevat het tal van fiscale stimuli die het aandeel aan leegstaande, verwaarloosde en verkrotte woningen drastisch moet doen dalen. Anderzijds is er een batterij aan maatregelen die het aanbod aan sociale woningen fors zal laten stijgen. Als socialisten zijn we vooral blij met de bepalingen met betrekking tot de verwezenlijking van een sociaal woonaanbod en de versnelde bouw van sociale woningen.

Mijnheer de minister, geachte leden, ik vertel u geen geheim als ik zeg dat sp.a zwaar heeft gewogen op de beslissing binnen de Vlaamse Regering om in de komende twaalf jaar het socialewoningaanbod uit te breiden met maar liefst 65.000 betaalbare sociale woningen. Dat is meer dan een verdubbeling ten opzichte van het huidige bouwritme. We zijn als sp.a vooral zeer opgetogen dat het huidige aantal sociale huur- en koopwoningen de komende twaalf jaar met ongeveer een derde stijgt, in de wetenschap dat vandaag – het is hier al eerder gezegd – nog steeds 55.000 gezinnen op de wachtlijsten staan. Dit ontwerp van decreet voorziet in tal van instrumenten en een heleboel financiële middelen om het grondwettelijke recht op kwaliteitsvol wonen voor iedereen te realiseren. Men is daarin geslaagd, op een manier die ieders eigenheid respecteert, maar toch voldoende doeltreffend is om daadwerkelijk resultaten te kunnen boeken op het terrein.

Met dit ontwerp van decreet vragen we ook dat iedereen zijn steentje zou bijdragen. Wonen doen we nu eenmaal in een huis en om huizen te kunnen bouwen, hebben we grond nodig. Dat is een zeer eenvoudige logica. Wie die grond bezit, heeft de plicht om mee te werken aan de uitvoering van het ontwerp van decreet. Bezit de overheid de bouwgrond, des te beter, want dan kan ze het zelf doen. Bezitten andere actoren de bouwgrond, dan is er duidelijk iets meer overtuigingskracht nodig om iedereen van die missie te overtuigen, zo heb ik toch begrepen uit bepaalde berichten. Die berichten verbazen me eerlijk gezegd een beetje. Wat ons betreft, is het ontwerp van decreet betreffende het grond- en pandenbeleid een evenwichtig geheel met rechten en plichten voor alle actoren, dat concrete resultaten op het terrein beoogt, met name betaalbare woningen voor de mensen. Dit voorstellen als de doodsteek voor de bouwsector in Vlaanderen, zoals sommigen misschien proberen te doen, is toch een heel klein beetje overdreven.

Het ontwerp heeft als doelstelling de bouw van 43.000 nieuwe sociale huurwoningen tegen 2020. Dat is een verdubbeling van het huidige bouwritme. Op kruissnelheid zal Vlaanderen jaarlijks meer dan een half miljard euro aan subsidies investeren in socialewoningbouw. Toch valt hier en daar te lezen dat daardoor de wachtlijsten niet zullen krimpen, dat bouwgrond duurder zal worden en dat het geld niet goed besteed zou zijn.

Vlaanderen investeert dubbel zoveel in socialewoningbouw, en toch zou dat niet goed zijn? Ik begrijp dat eerlijk gezegd niet zo heel goed. Er wordt inderdaad een inspanning gevraagd van bepaalde sectoren, maar laten we eerlijk zijn: is die inspanning zo heel zwaar? In het slechtste geval wordt de privésector voor zijn inbreng vergoed tegen schattingsprijs, waarbij in het ontwerp van decreet nog eens expliciet wordt gesteld dat de schatter zeker geen rekening mag houden met de sociale last en hij dus de facto wordt aangemaand om zo hoog mogelijk te schatten. In alle andere gevallen wordt de inbreng van de privésector ruimschoots vergoed.

Bovendien is de private sector niet verplicht om zelf, in eigen beheer, socialehuurwoningen te bouwen, maar deze bijkomende mogelijkheid werd in het ontwerp van decreet op uitdrukkelijke vraag van de bouwsector zelf ingeschreven. Dat is ergens ook logisch te noemen, want Vlaanderen was de enige regio in Europa waar de private sector zich niet kon begeven op de socialewoningmarkt. In het nieuwe ontwerp van decreet wordt die discrepantie weggewerkt en wordt nu de mogelijkheid geboden aan de private sector om in samenwerking met de gemeenten een sociaal woonaanbod te creëren. De heer De Klerck wees er al op dat dit een unieke kans is voor de bouwsector. Hierdoor wordt het monopolie van de sociale huisvestingsmaatschappijen inzake de bouw van sociale woningen doorbroken. Het feit dat de private sector tegen dezelfde gunstige voorwaarden als de sociale huisvestingsmaatschappijen sociale woningen kan realiseren, inclusief de bestaande subsidiesystemen en fiscale voordelen, maar ook met dezelfde sociale lasten, is een goede zaak. Tenslotte is het voor ons belangrijk dat er snel sociale woningen worden gebouwd, niet wie ze bouwt.

Uiteraard moet de overheid erover waken dat de gebouwde woningen van prima kwaliteit zijn. Ook de betaalbaarheid van de woningen voor de huurder, maar ook voor de overheid, die het verschil uiteindelijk moet bijpassen, moet door de regelgeving bewaakt worden, dat kan nu eenmaal niet anders en het omgekeerde zou ook niet rechtvaardig zijn. Elke bijkomende socialehuurwoning betekent één gezin minder op de wachtlijst: 43.000 bijkomende socialehuurwoningen staan dus gelijk aan 43.000 gezinnen minder op de wachtlijst.

Collega's, we zijn niet alleen blij met de resultaatgerichte aanpak van het sociaal en betaalbaar woonaanbod, maar we vinden het ook heel positief dat er werd gekozen voor een doelgerichte aanpak waarbij alle actoren betrokken zijn. Niet alleen de Vlaamse overheid, de sociale huisvestingsmaatschappijen en de private partners worden geresponsabiliseerd, ook de lokale actoren, zijnde de gemeentebesturen en OCMW's, worden mee verantwoordelijk.

We zijn als sp.a blij dat alle gemeenten met dit decreet verplicht zullen worden om op dit vlak een bindend

sociaal objectief te verwezenlijken, want het huidige aanbod sociale woningen in Vlaanderen is, zoals bekend, heel ongelijk verdeeld. Het is onthutsend om vast te stellen dat er anno 2009 nog steeds gemeenten in Vlaanderen zijn die het presteren om geen enkele sociale woning op hun grondgebied te hebben. De betere spreiding van het sociaalwoonaanbod die in het ontwerp van decreet voorzien wordt, is dan ook een positieve zaak.

Collega's, het moge duidelijk zijn dat het ontwerp van decreet Grond- en Pandenbeleid slechts op een succesvolle manier betaalbaar wonen in de toekomst kan waarborgen, indien iedereen zijn verantwoordelijkheid opneemt. Iedereen moet bijdragen aan het welslagen van de objectieven, de doelstellingen en de mogelijkheden die het decreet biedt.

Ik hoop dan ook dat het decreet Grond- en Pandenbeleid op een loyale manier kan worden uitgevoerd in onderling vertrouwen met alle partners. Als iedereen doet waar hij goed in is, als met andere woorden de private sector bouwt, de sociale huisvestingsmaatschappij verhuurt en de overheid reguleert en het verschil financiert tussen kostprijs en sociale huur, dan kan het recht op kwaliteitsvol wonen voor tienduizenden gezinnen wel snel en effectief gerealiseerd worden.

Laat ons vooral niet vergeten, collega's, dat goed en vooral betaalbaar wonen zorgt voor meer zekerheid voor gezinnen en het efficiëntste middel is tegen armoede. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, ik wil ook een kort betoog houden over het ontwerp van Grond- en Pandendecreet waarvan reeds gezegd werd dat het samenhangt met onze ochtendbespreking, namelijk de wijziging van het decreet op de ruimtelijke ordening. Het zit in één globaal pakket, het is één politieke deal, maar voor alle duidelijkheid, wij kunnen ons als groenen veel beter vinden in dit ontwerp van decreet dan in wat we deze voormiddag hebben besproken.

Ik zal dan ook beginnen met de positieve zaken in dit ontwerp. Positief is eerst en vooral de inhaaloperatie op het vlak van sociale huisvesting. Tegen 2020 zullen er 43.000 extra socialehuurwoningen, 21.000 extra socialekoopwoningen en 1000 extra sociale kavels worden gecreëerd. Daarop kunnen we enkel zeggen: "eindelijk!". Op dat terrein is er immers een forse inhaaloperatie nodig. We hinken hopeloos achterop in vergelijking met onze buurlanden. Onze 143.000 socialehuurwoningen of 5,6 procent van het Vlaams woningenbestand, is veel te weinig om aan de noden te voldoen. Ik weet, mijnheer de minister, dat er een discussie is over hoeveel er nu op de wachtlijsten staan. Naargelang de bron gaat het om 58.000 of 78.000. In elk geval zijn dat er

veel te veel, dat zult u met mij eens zijn. De druk op de private huurmarkt is hierdoor enorm groot, zeker in de onderste categorie van de secundaire huurmarkt, want daar liggen de huurprijzen ontzettend hoog, vaak voor woningen van slechte kwaliteit.

Het gevolg is dat, zeker in onze steden, de private huurmarkt meer en meer marginaliseert. Huren wordt voor een bepaalde categorie van mensen onbetaalbaar, en de hoge woonkost is dikwijls een oorzaak van armoede. Sociale woningen geven uiteindelijk een relatief goede woonkwaliteit voor een relatief lage prijs. In die zin vinden wij het absoluut noodzakelijk dat er een inhaaloperatie gebeurt.

Dit alleen zal de woonproblematiek natuurlijk nooit volledig oplossen. We zullen nog andere instrumenten moeten inzetten. Bovendien zullen er ook bijkomende middelen moeten worden vrijgemaakt. Voorlopig zie ik dat niet meteen in uw begroting, maar ik vermoed dat dat de komende jaren wel zal gebeuren. Het zal immers geld kosten, en het is belangrijk dat dat geld wordt vrijgemaakt.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Dua, dit hele ontwerp van decreet staat of valt met drie zaken. Ten eerste: budget. Ten tweede: gronden, want we moeten die woningen en appartementen ergens kunnen bouwen. En ten derde: capaciteit in de bouwsector. Dat laatste klinkt als een detail, maar was de voorbije jaren voor mij net het grote probleem. Ik kreeg mijn geld niet op omdat de bouwsector in de periode van hoogconjunctuur, die we nu achter de rug hebben, overbevraagd werd. Dezelfde aannemers die voor mij sociale woningen bouwden, moesten ook privéwoningen en kantoorgebouwen bouwen, sommigen zaten ook nog eens in de wegenbouw en zo meer. Door de crisis zal er nu een extra marge worden gecreëerd qua capaciteit in de bouwsector.

Wat de budgetten betreft, zitten wij voor de begroting 2009 op een investeringsbudget van 550 miljoen euro. Dat is al zes keer hoger dan 1999. Als we dit ontwerp van decreet operationaliseren, zullen we het budget tegen 2014, wanneer het op kruissnelheid moet zitten, moeten laten stijgen tot 1,2 miljard euro. De totale Vlaamse begroting bedraagt vandaag ongeveer 24 miljard euro. U weet dus waarover we spreken.

Met betrekking tot de gronden, moet ik zeggen dat Vlaanderen inderdaad volgebouwd raakt. Er is wel nog een grondreserve bij de huisvestingsmaatschappijen, die vaak ongelijk verspreid is. Het zal in de toekomst dus ook een uitdaging zijn om over voldoende ruimte te beschikken om al die woningen en appartementen te kunnen bouwen.

Mevrouw Vera Dua: Dat sluit perfect aan bij wat ik gezegd heb, mijnheer de minister. Er zal inderdaad bijkomend geld moeten zijn om die ambitieuze doelstellingen te realiseren. Ik kom straks nog terug op de beschikbaarheid van de gronden, want dat is voor ons een gevoelig punt.

Een ander punt bij de inhaaloperatie is de nagestreefde spreiding, waarbij gemeenten met weinig sociale woningen nu verplicht worden om er extra bij te bouwen. Op zich kan niemand daar problemen mee hebben. Dat is evident. Het is echter ook belangrijk om te kijken naar de vraagzijde. Ik geef altijd het voorbeeld van Sint-Martens-Latem, waar er zeer weinig sociale woningen zijn, maar waar er eigenlijk ook relatief weinig kandidaat-huurders zijn voor een sociale woning.

Ik zou het dan ook heel erg vinden mochten plaatsen waar heel veel mensen wonen die in aanmerking komen voor een sociale huurwoning en waar er ellenlange wachtlijsten zijn, nu stiefmoederlijk behandeld zouden worden omdat u per se wilt spreiden. Ik heb het dan vooral over de grote steden, waar enorm veel mensen wonen die echt in de problemen zitten inzake wonen en die uitkijken naar een sociale woning. Geef die steden alstublieft niet op wanneer het gaat over extra inspanningen voor sociale woningen.

Het spreiden kan op zich geen doelstelling zijn. Zo veel mogelijk mensen helpen en u zo veel mogelijk richten op de plaatsen waar er kandidaat-huurders van sociale woningen zijn, vind ik op dat vlak belangrijker.

Minister Marino Keulen: Dat is een fundamenteel gegeven. Ik ben wat dat betreft gewonnen voor een en-beleid. Laten we eerlijk zijn: de grote steden zouden blij moeten zijn dat we nu eindelijk gaan spreiden. Ik ben nu zes jaar in functie als minister van Wonen, en telkens als ik in de grote steden kom, krijg ik te horen dat zij vandaag ook de huisvesting moeten organiseren voor de woonbehoeftigen die uit de rijke rand komen.

Ik maak de link naar Sint-Martens-Latem. Eigenlijk is het twee keer onrechtvaardig. Ten eerste zegt men daar dat sociale huisvesting niet bij het karakter van de gemeente past. We spreken hier over maximaal 3 procent van het woonaanbod. Dat zal het karakter van de gemeente niet veranderen. Ten tweede zegt men daar de facto tegen de woonbehoeftigen dat zij moeten verhuizen omdat de gemeente geen betaalbare huisvesting heeft. Het komt erop neer dat men zegt: verhuis maar naar Gent of naar een stedelijk centrum. Voor dat stedelijk centrum is dat ook onrechtvaardig. Zij krijgen naast hun eigen problemen ook nog eens die van Sint-Martens-Latem en andere rijke randgemeenten op hun dak.

Dit is een en-enverhaal. Zorg dat alle gemeenten, ook Sint-Martens-Latem en andere, zorgen voor een voldoende

aanbod aan sociale woningen. En dat is relatief daar. Dat is niet zo hoog. Er zijn weinig woonbehoeftigen. Zorg dat er fondsen zijn voor de grote steden die verder willen investeren in de uitbouw van hun sociaal woonpatrimonium en in de renovatie van het bestaande patrimonium.

We sluiten niemand uit. We zorgen dat zij die tot op vandaag te weinig hun verantwoordelijkheid namen, dat in de toekomst wel doen. Tegelijk zorgen we dat de goede leerlingen van de klas, die verder willen gaan op de ingeslagen weg, niet op droog zaad komen te zitten. Dat zou jammer zijn, maar het is dus niet de bedoeling en het zit ook niet als filosofie vevat in dit ontwerp van decreet.

Mevrouw Vera Dua: Ik vind een en-enverhaal al een minimale garantie. Maar dat neemt niet weg, mijnheer de minister, dat u zich geen illusies moet maken: in de steden is er de grootste armoede en die zal er altijd zijn, ongeacht waar u sociale woningen bouwt.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Dua, u hebt me vaak gevraagd wanneer ik ervoor zou zorgen dat iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt om zijn aandeel in de sociale huisvesting te dragen. De ondertoon was altijd: waarom wordt er altijd gerekend op de stedelijke centra? Waarom moeten zij die last alleen dragen? Waarom kunnen andere gemeenten daaraan ontsnappen? Nu doe ik dat zonder de deur te sluiten voor wie tot nu toe zijn verantwoordelijkheid heeft genomen, en nu krijg ik het omgekeerde te horen. In Vlaanderen is consequent zijn soms het moeilijkste dat je van mensen kunt vragen.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister, ik zit op dat vlak altijd op dezelfde lijn. In de grote steden is er een groot probleem en daar moet je extra inspanningen doen. We zullen zien waar we uiteindelijk zullen landen. Er is nu een forse inhaaloperatie. Interpreteer mijn tussenkomst als een noodkreet om de grote steden niet te vergeten.

In het activeringsbeleid staan maatregelen die wij steunen, onder meer de activeringsheffing voor onbebouwde kavels in woongebieden. Minister Van Mechelen, wij hebben altijd gezegd dat een speculatieheffing enorm belangrijk is om ervoor te zorgen dat de kavels in woongebieden op de markt komen en niet in handen blijven van speculanten.

Ons uitgangspunt was een speculatieheffing met als bedoeling dat vooral in de woongebieden de kavels op de markt komen, om ook de woonuitbreidingsgebieden te sparen. Op dat vlak zijn we minder gelukkig met de bepalingen in dit ontwerp van decreet. Ik citeer u: "Er moet een vlottere aansnijdbaarheid zijn van de bouwgronden in de woonuitbreidingsgebieden." Op dat vlak houden wij ons hart vast. Er zouden blijkbaar vlot vergunningen worden gegeven. Het zal allemaal veel gemakkelijker zijn om die woonuitbreidingsgebieden aan te snijden.

Mijnheer de minister, laten we niet vergeten dat er in Vlaanderen per dag 7 hectare open ruimte verloren gaat. Dat komt overeen met tien voetbalvelden. Ik hoop dat dit niet betekent dat men zomaar de woonuitbreidingsgebieden zal vrijgeven.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw Dua, ik wil dat debat nog wel eens voeren. Laat me heel duidelijk zijn. In het huidige RSV zijn de woonuitbreidingsgebieden meegerekend als bestemd voor wonen. In de herziening van het RSV dat de planhorizon opschuift naar 2012 zeggen wij: met de beschikbare woonuitbreidingsgebieden hebben we voldoende ruimte om de taakstelling wonen uit te voeren. Er is dus geen uitbreiding. Met betrekking tot de woonuitbreidingsgebieden hebben we samen met de administratie tot genoeg van eenieder een kwalitatieve atlas voor de woonuitbreidingsgebieden opgesteld waarbij minutieus bepaald is welke onder welke voorwaarden kunnen worden aangesneden en welke niet.

In de meeste gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen wordt vandaag een prognose naar voren geschoven die zegt welke woonuitbreidingsgebieden er op korte termijn zijn in het kader van de taakstelling, en welke niet voor 2012 en voor 2015 zijn. Dat gebeurt conform het RSV, het ontwerp van decreet en de Atlas Woonuitbreidingsgebieden. Wat dat betreft, mag men niet insinueren dat het hek van de dam is.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister, het neemt niet weg dat u weet dat wij, groenen, voorstander zijn van inbreiding: de woongebieden eerst opvullen en dan pas kijken waar we woonuitbreidingsgebieden kunnen aansnijden. We blijven wat dit betreft op hetzelfde standpunt staan.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw Dua, u woont in Gent. Volg het debat over ruimtelijke ordening in Antwerpen. Daar spreekt men in plaats van inbreiding over ontpitten, omdat men meer ruimte wil creëren.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister, ontpitten is iets anders dan open ruimte in woongebieden laten liggen en woonuitbreidingsgebieden aansnijden. Ik doe een oproep om zuinig om te springen met open ruimte. Zoals minister Keulen zei, het is niet vanzelfsprekend om overal in Vlaanderen gronden te vinden. Gronden zijn schaars, we moeten er zuinig mee omgaan.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Ik begrijp mevrouw Dua, zij is een echte stadsmus. In sommige plattelandsgemeenten vind ik inbreiding een slechte keuze. Ik verwijs naar Zuid-Limburg en de Westhoek. En er zijn nog zulke streken in Vlaanderen waar men het typische van de

dorpen door het inbreiden en door het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden naar de knoppen aan het helpen is. Ik zou genuanceerd praten over inbreiden. In een aantal gevallen vind ik dat een spijtige ontwikkeling.

Mevrouw Vera Dua: Laat me concluderen met het volgende: er gaat per dag enorm veel open ruimte verloren in Vlaanderen, we moeten daar spaarzaam mee omgaan. Dus hoop ik dat men er goed voor zorgt dat er zo weinig mogelijk open ruimte verloren gaat, zowel in stedelijk als in landelijk gebied. Ik denk dat iedereen zich daarachter kan scharen. In die zin maken we ons zorgen dat het nu allemaal wat vlotter zal gaan.

De sociale verplichting is blijkbaar een heikel punt. Voor ons is dat een belangrijk punt omdat het een goede zaak is dat openbare besturen en private ontwikkelaars worden ingeschakeld om het sociaal woonaanbod te realiseren. We steunen dit volledig. Het is een goede zaak om de privésector in te schakelen in de zorg voor goede en betaalbare woningen.

Ten slotte nog twee bemerkingsen. We wachten al lang op een volwaardig grond- en pandenbeleid. We lichten er nu het aspect wonen uit. Ik hoop dat de rest zal volgen, want uiteindelijk moeten we een integraal beleid hebben op het vlak van ruimte en van de verschillende gebruiksvormen. Dit is een gemiste kans.

De inhaaloperatie sociale woningen is zeer goed, maar dit alleen zal het probleem van het wonen niet oplossen. Het recht op betaalbaar wonen geldt voor iedereen. We blijven zitten met de huurmarkt, waar zulke hoge prijzen worden gevraagd. We zullen andere structurele oplossingen moeten vinden. Die discussie hebben we al dikwijls gevoerd. Mijnheer de minister, u hebt het deze morgen ook al aangehaald. Ik weet dat u geen voorstander bent van een volwaardig systeem van huursubsidies, niettegenstaande het in onze buurlanden wel wordt toegepast, en met succes. Er zijn veel voorbeelden waar het wel goed gaat.

Minister Marino Keulen: Maar er is ook mistevredenheid. Het verhaal van Nederland is: begin er nooit aan, want het is een budgettair moeras geworden. Onze gemengde vorm met enerzijds extra sociale woningen die zelf huuropbrengsten genereren, en anderzijds additionele opbrengsten in het stelsel van huursubsidies, is een ideale werkwijze om ervoor te zorgen dat we de kosten onder controle houden en dat we de mensen niet nestelen in een systeem van opeenvolgende vervangingsinkomens, werkloosheid, huurtoelagen enzovoort. Uit het oogpunt van activering is dat een slechte zaak. Nederlandse beleidsverantwoordelijken zijn ondertussen tot die vaststelling gekomen, maar ze geraken er niet meer vanaf.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister, ik heb andere bronnen in Nederland. Daaruit blijkt dat het feit dat zij

huursubsidies hebben, een garantie is dat minder mensen in de armoede terechtkomen. Men moet dan wel een sluitend systeem hebben, of ondersteuning van de laagste inkomens gekoppeld aan een reglementering van de huurprijzen en aan kwaliteitscriteria. Dat is goed voor de huurder die betaalbaar kan wonen, maar ook voor de verhuurder. Een huis verhuren is niet meer zo evident en rendabel. Als een eigenaar wordt verplicht om zijn huis kwalitatief te verbeteren en daar eventueel steun van de overheid voor krijgt, en hij weet dat hij een huurder kan vinden omdat het betaalbaar wordt, dan is het systeem rond.

Minister Marino Keulen: Dat doen wij vandaag via de SVK's. Wij zijn daarbij van nul begonnen. Tijdens de vorige legislatuur moest ik me in dit parlement vaak verdedigen. Wie voor de SVK's was, was zagezegd tegen de huisvestingsmaatschappijen. Ik ben voor allebei. We moeten de verhuurder inderdaad de zekerheid geven dat hij zijn huur ontvangt. Hij kan dan ook rekenen op een aantal premies om die woning kwalitatief in orde te brengen, zoals de renovatiepremie. Tegelijkertijd wordt voor de huurder voorzien in huursubsidies. Dat is een ideaal systeem dat bestaat onder de vorm van de SVK's.

Mevrouw Vera Dua: Ik ben zelf een groot voorstander van de SVK's. U weet echter dat dit een vrij intensief werk is. Er wordt immers ook voorzien in begeleiding van de huurders. Als u echter zegt dat dit systeem massaal wordt uitgebreid, kunnen wij dat alleen maar toejuichen. Wij zullen u daar zeker in steunen.

Globaal gezien krijgt dit ontwerp van decreet een positieve evaluatie, zeker wat de inhaaloperatie op het vlak van sociale huurwoningen betreft. Wij hebben echter bedenkingen bij wat er zal gebeuren met de woonuitbreidingsgebieden. Wij zullen ons bij de stemming over dit ontwerp van decreet dan ook onthouden. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, ik wil in mijn uiteenzetting even toespitsen op het luik 'wonen in eigen streek'.

In de Vlaamse Rand rond Brussel net als in de rand rond andere grootstedelijke agglomeraties worden we sinds geruime tijd geconfronteerd met de problematiek van de sociale verdringing. Hoge grondprijzen leiden tot het fenomeen dat minder kapitaalkrachtige bevolkingsgroepen uit de markt worden geprijsd door financieel sterkere groepen uit andere regio's. Ze zoeken hun heil in goedkopere regio's, waar zij op hun beurt druk uitoefenen op de lokale bevolking.

Het is geen toeval dat hoge grondprijzen vaak samen gaan met hoge interne en externe migratiedruk. Dat is in de Vlaamse Rand niet anders. Daar is het zelfs het meest uitgesproken.

Het jongste rapport 'Migratiebewegingen in het Vlaamse Gewest' van de studiedienst van de Vlaamse Regering toont trouwens zeer intense verhuisbewegingen in de Vlaamse Rand en een sterke instroom vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, terwijl grote groepen streekbewoners doorschuiven naar de rest van Vlaanderen en naar Wallonië.

De samenstelling van de bevolking verandert razendsnel en ontwricht het sociale weefsel. In de Vlaamse Rand resulteert dat ook in de bekende problemen rond de taal- en cultuurverhoudingen. Trouwens, de cijfers van Kind en Gezin, van de VDAB en van het onderwijs wijzen in de Vlaamse Rand allemaal in de richting van een verdergaande verfransingsdruk.

Ook andere Vlaamse regio's, zoals de kust, hebben te maken met dat fenomeen van sociale verdringing. Daarom zijn we een aantal jaren geleden op zoek gegaan naar een instrument om een antwoord te bieden op deze problematiek en het recht op wonen in eigen streek te garanderen. Het resultaat was een voorstel van decreet dat gediend heeft als basis voor het luik 'wonen in eigen streek' in dit ontwerp van decreet.

Mijnheer de minister, ik ben bijzonder blij dat u daarin meegegaan bent, hoewel ik besef dat aanvankelijk niet iedereen een grote minnaar was van die idee. Ik dank u daar uitdrukkelijk voor, ook omdat u mee het voorstel verrijkt en aangevuld hebt. Kort samengevat komt het erop neer dat voor woonuitbreidingsgebieden die gelegen zijn in gemeenten met een hoge bouwgrondprijs en een hoge migratie-intensiteit, de voorwaarde geldt dat gronden en panden slechts worden overgedragen aan mensen die volgens een provinciale beoordelingscommissie een voldoende band hebben met de gemeente, met de regio. De afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft daar een gunstig advies over gegeven. Dat was geen evidentie. Bovendien strookt het perfect met de Europese regels.

Ik vind het een belangrijke maatregel. Ik wil het effect ervan natuurlijk niet overschatten. De proportionaliteit blijft klein, het gaat alleen om woonuitbreidingsgebieden, die slechts een deel van de woongebieden in Vlaanderen uitmaken. In de Vlaamse Rand rond Brussel zijn die woonuitbreidingsgebieden al helemaal schaars. Uiterekend daar is de problematiek van de sociale verdringing zo nijpend. Daarom zal in de regio Halle-Vilvoorde-Asse de maatregel ook gekoppeld worden aan het recht om door een planologische afwijking meer bouwlagen op te richten. We vinden dat een goed idee.

Mijnheer de minister, ik ben bijzonder blij, onder ander over dit onderdeel van het ontwerp. Ik zal dan ook met veel genoegen op de groene knop drukken. *(Applaus)*

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Gabriels, u lijkt zich af te vragen of de heer Demesmaeker en ik van dezelfde partij zijn. Ik kan u gerust stellen. Dat is wel degelijk zo.

Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, de heer Demesmaeker heeft een duidelijke toelichting gegeven. We danken de regering dat ze heel duidelijk rekening heeft gehouden met het voorstel-Demesmaeker. Ik ben van mening dat dit een ontwerp is dat tijdens deze legislatuur gezorgd heeft voor toch nogal wat emoties. Niemand zal dat ontkennen. Het ontwerp was toch wel omstrede. Vooral vanuit de privébouwsector werd de achterliggende doelstelling op de achtergrond gedrukt. Die sector heeft natuurlijk het recht zijn mening te ventileren. Toch is dat wat spijtig.

Mevrouw de voorzitter, ik zal daar wat dieper op ingaan. Door de steeds actievare rol die de particuliere markt in het afgelopen decennium is gaan spelen, is het principe van een gestuurd grond- en pandenbeleid wat onder druk komen te staan. De doelstelling van het ontwerp is dan ook het instrumentarium voor het faciliterende grond- en pandenbeleid te versterken. Zoals door een aantal sprekers al is aangegeven, blijft het einddoel het vrijwaren van het recht op een behoorlijke en betaalbare huisvesting voor elke Vlaming. Dat doen we door het bestaande arsenaal van gronden en panden te activeren, door het wonen in eigen streek opnieuw mogelijk te maken en door te voorzien in eerlijke compensaties voor bestemmingswijzigingen.

Niemand van u zal ontkennen dat er in Vlaanderen een hoge nood is aan gronden voor betaalbare woningen, vrije kavels, bedrijfsterreinen, groen en andere publieke voorzieningen. Evenmin zal iemand ontkennen dat hiervoor een ruimer decretaal kader nodig is met stimulerende en dwingende maatregelen voor de realisatie van deze doelstellingen. Mijnheer de minister, in de commissie hebben we dat, zoals u weet, heel oneerbiedig als een lichte vorm van communisme omschreven. Alle gemeenten, tot en met de schone gemeente Aartselaar, waar volgens mij geen enkele sociale woning staat, Sint-Martens-Latem en Schilde, zullen nu ook verplicht worden om de nodige initiatieven te nemen op dat vlak. Dat is wat geënt op het Nederlandse systeem, waar het provinciaal bestuur een heel duidelijke rol speelt. Onze fractie staat dan ook volledig achter deze analyse en achter de visie die in het ontwerp is opgenomen.

Als N-VA'ers zijn we verheugd over het onderdeel 'wonen in eigen streek', vooral in bepaalde regio's waar dat heel sterk onder druk staat. De maatregelen die hierin werden uitgewerkt, zijn immers zowat een duplicaat van wat is opgenomen in het voorstel van de heer Demesmaeker. Het is onze stelligste overtuiging dat in de toekomst veel jonge Vlaamse gezinnen uit de Rand er alle regeringspartijen dankbaar voor zullen zijn. Volgens onze informatie is het zelfs zo dat heel wat Vlaams-Brabantse CD&V-burgemeesters dolenthousiast zijn over dit ontwerp.

Om onze erkentelijkheid voor het luik 'Wonen in eigen streek' te onderstrepen, zullen wij dan ook, op één onthouding na, collectief dit ontwerp van decreet goedkeuren.

Wij hebben toch ook een aantal punten van kritiek. Ik wil helemaal niet de buikspreekpop zijn van de bouwsector, ik spreek hier namens mijn fractie. Het blijft voor ons een raadsel waarom de sociale verplichting ook geldt voor appartementsgebouwen van meer dan vijftig appartementen. Dat staat er heel duidelijk in. Deze opmerking is de moeite van het overdenken waard. Is men daar overal mee gediend?

Minister Marino Keulen: Het is belangrijk om te zeggen dat we hier altijd praten over grote projecten van meer dan tien bouwloten, van meer dan vijftig appartementen. De gewone particuliere bouwer of koper moet daar dus helemaal niet mee inzitten.

Ik moet u ook zeggen dat de individuele aannemer en de individuele promotor dit een kans vinden. Dit zijn mensen die vaak heel commerciële projecten maken, maar die ook vaak in de configuratie zitten van het project met een hoek of een deel van het project dat misschien commercieel minder interessant is en toch kwalitatief hoogstaand. Op de markt krijgen ze dat niet verkocht, maar er is kwalitatief geen enkel probleem mee. Die mensen kijken echt uit naar samenwerking met de huisvestingsmaatschappijen.

Ik ga met iedereen dat debat aan. Iedereen kent mijn politieke aanhorigheid. Sommigen staan ervan te kijken dat ik dat debat niet schuw omdat ik op het terrein hoor wat ik hoor: dat men daarin kansen ziet en ook ziet dat het iets redelijks is. Zeker als je weet, mijnheer Peumans, dat vandaag de sociale lasten in heel wat gemeenten in Limburg en West-Vlaanderen een flink stuk hoger liggen. Nu is het gelimiteerd tot maximaal 20 procent. Het is duidelijk vastgelegd in een duidelijk kader van rechten en plichten. Iedereen weet waaraan zich te houden. Bovendien krijgen die promotoren en ontwikkelaars ook sneller zicht op hun bouwvergunningen voor hun commerciële projecten. Hier zijn heel wat winstpunten voor iedereen. Net met betrekking tot de appartementen ziet de promotor de grootste kansen om een win-winsituatie te creëren voor zijn eigen commerciële doeleinden en om een aanbod te creëren voor sociale huisvestingsmaatschappijen. Dan krijg je een organische sociale mix van iedereen samen in hetzelfde gebouw.

De heer Jan Peumans: De toekomst zal het uitwijzen, mijnheer de minister.

Een ander punt is de toetsing aan de dienstrichtlijn. Ik weet dat wij daar een heel uitgebreide uiteenzetting over hebben gehad van meester De Bandt. Hopelijk hebben wij als regering gelijk. Als wij vanaf 2010

ongelijk zouden krijgen, zou ons dat ten aanzien van een aantal projecten wel eens heel zuur kunnen opbreken.

Heren ministers, wij stellen ons toch ook wel vragen bij de korte periode tussen de stemming van dit ontwerp van decreet en de inwerkingtreding ervan. Ik hoop dat de gemeenten wat dat betreft voldoende ondersteuning zullen krijgen. De gemeenten krijgen hier toch, in samenspraak met de sociale bouwmaatschappijen en privéverkavelaars, een bijkomende opdracht.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Peumans, uw zorg is ook onze bekommernis. Op dit eigenste moment, maar ook al in een recent verleden heeft het departement RWO, waarvan Wonen een onderdeel is, gemeenteambtenaren uitgenodigd om hen tekst en uitleg te geven bij de inhoud van dit ontwerp van decreet betreffende grond- en pandenbeleid en bij het effect daarvan op het grondgebied van de respectieve gemeenten. Die mensen krijgen duidelijke instructies en uitleg. Er is ook een soort groen nummer beschikbaar waar gemeentebesturen zich kunnen informeren over de inhoudelijke bepalingen en over wat de effecten zijn op het gemeentelijke vlak. Wat dat betreft, hebben wij er alle belang bij dat die gemeentebesturen en diegenen die daar met het woonbeleid bezig zijn, mee zijn, zodat we samen op 1 september 2009 uit de steigers kunnen komen.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik wil tot slot nog eens een heel warme oproep doen voor de eigenheid van een aantal dorpen in Vlaanderen. Ik blijf herhalen dat ik een evolutie vaststel. Een aantal dorpen dreigen, door de nieuwe visie in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, door zowel de woonuitbreidingsgebieden als door de inbreiding kapotgemaakt te worden. De druk is er in dit geval niet vanuit de gemeenten, maar vanuit de besturen van ruimtelijke ordening, die bepalen waar er inbreiding moet komen.

Eigenlijk gaat het soms nog om echte dorpen. Minister Keulen kent die dorpen beter dan wie ook. Die dorpen liggen niet enkel in Zuid-Limburg. Ze zijn ook in andere gebieden te vinden. We hebben in dit verband een resolutie aangenomen. Ik wil in dit verband nog eens een oproep lanceren.

Om de net vermelde reden zal ik me, als fractieleider, tijdens de stemming onthouden. De rest van mijn fractie zal met veel plezier op de groene knop duwen. Ik denk niet dat het feit dat ik me zal onthouden de minister verontrust. *(Applaus)*

Mevrouw Tinne Rombouts: Ten behoeve van het verslag wil ik nog even iets vermelden. Een aantal sprekers hebben benadrukt dat het hier een initiatief van de heer Demesmaeker of van de N-VA betreft. In 1995 heeft de heer Suykerbuyk reeds een voorstel van decreet ingediend betreffende de mogelijkheden voor de gemeenten

het woonrecht aan bepaalde voorwaarden te verbinden en een voorkooprecht in te voeren. Ik heb het in de stukken opgezocht. CD&V heeft het probleem met het wonen in eigen streek toen al aangekaart. We hebben toen verklaard dat het best een aantal zaken op het getouw konden worden gezet. Een aantal jaren later heeft de heer Caluwé in dit verband een voorstel van decreet ingediend. Ik wil gewoon even vermelden dat we hier al sinds 1995 aan werken. We zijn dan ook zeer blij dat we op dit vlak eindelijk resultaten boeken.

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, de behandeling van het ontwerp van decreet betreffende het grond- en pandenbeleid was geen gemakkelijke klus voor de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed. In tegenstelling tot het ontwerp van decreet dat we deze voormiddag hebben besproken, moesten we van een totaal nieuwe basis vertrekken.

In feite beschikten een aantal Vlaamse gemeenten, waaronder mijn eigen gemeente, al sinds 2000 over een organisatie die de basis van dit ontwerp van decreet heeft gevormd. Het gebrek aan een decretale grondslag was voor een jurist als ik natuurlijk een moeilijk gegeven. Dit gold echter niet enkel voor mijn eigen gemeente.

Dit initiatief is door veel mensen genomen. Sommigen beweren nu iets anders dan drie jaar geleden. Vanuit intellectueel oogpunt betreur ik dit. Het gaat hier in elk geval om een nieuw ontwerp van decreet. Het zal zijn waarde nog moeten bewijzen. Het is mogelijk dat er nog fouten in zitten. Die zaken zullen op termijn moeten worden gecorrigeerd. Het lijkt me niet juist vandaag al te verklaren dat het niet werkbaar is. Aangezien het nog niet heeft gewerkt, hebben we het nog niet aan de realiteit kunnen toetsen. De meerderheid heeft zich geëngageerd om eventuele anomalieën zo snel mogelijk recht te trekken. Ik trek uit alle vorige uiteenzettingen het besluit dat we dit allemaal pas na 1 september 2009 zullen kunnen bewijzen.

Wat de uiteenzetting van de heer Peumans betreft, wil ik nog een kleine correctie aanbrenge. Ik heb meester De Bandt gevraagd of het om de absolute waarheid gaat. Hij heeft me geantwoord dat het een juridische stelling is. Als confrater kan ik het verschil tussen een juridische stelling en een definitieve gerechtelijke uitspraak maken. We moeten alles dan ook met een korrel zout nemen. We doen wat we moeten doen. We kunnen hier op dit ogenblik geen absolute gevolgen aan hechten. We moeten dit ontwerp van decreet een ernstige kans geven. Indien het ergens fout loopt, moeten we tot een verbetering overgaan. Ook dit moet op een correcte manier verlopen.

Ik dank iedereen die in de commissie vele uren aan dit ontwerp van decreet heeft gewerkt. Ik dank de

commissiesecretaris, de twee ministers en hun kabinetten en de administratie voor de goede samenwerking. *(Applaus)*

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, ik zou nog graag op twee punctuele vragen willen reageren.

De vraag van de heer Verfaillie heeft eigenlijk meer betrekking op de discussie die we deze ochtend hebben gevoerd. De planbaten zijn toen al besproken. Ik zou in dit verband nog willen verwijzen naar artikel 89 van het ontwerp van decreet. Dit artikel stelt nadrukkelijk het volgende: “De percelen die worden onteigend of overgedragen in der minne ten algemeen nutte worden van planbaten vrijgesteld, voor zover voldaan is aan twee voorwaarden, namelijk dat er geen rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering die uit de voorschriften voortvloeit en dat de onteigening gebeurt ten laste van de heffingsplichtige en niet ten aanzien van derden”. Dat is eigenlijk vrij logisch. Ik denk dat dit een antwoord op zijn vraag vormt.

Wat betreft de compensatie voor de kapitaalschade en de invoering, wil ik toch nog zeggen dat de compensaties, hoofdstuk 8, artikel 7, punt 3, punt 14, voor kapitaalschade kunnen worden toegekend naar aanleiding van de ruimtelijke uitvoeringsplannen en plannen van aanleg die vanaf 1 januari 2008 definitief zijn vastgesteld of aangenomen – met terugwerkende kracht dus – en dat de kapitaalschadecommissies bij prioriteit een kapitaalschaderapport moeten vaststellen voor deze plannen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Samenvattend komt het ontwerp van Grond- en Pandendecreet hierop neer: in een extra aanbod voorzien voor diegenen die kandidaat zijn voor een sociale woning. Ze zijn met velen op de wachtlijst. Maar daarnaast – en dat komt heel weinig in beeld – ook zorgen voor betaalbare woningen voor de vele jonge gezinnen die vandaag te rijk zijn voor sociale huisvesting maar die op eigen kracht toch geen woning kunnen bouwen of kopen. Er liggen duidelijk maatschappelijke en sociale doelstellingen aan de basis van dit decreet. 80 tot 90 percent van de Vlamingen voelt zich aangesproken door betaalbaar wonen.

Naast de sociale overwegingen, is er ook een economische component. Al die woningen moeten worden gebouwd. Voor de bouwsector die heel arbeidsintensief is en een motor is voor de economie, betekent dit veel orders en veel werk.

In de media werden een aantal kritiekpunten geventileerd: projecten zouden duurder worden en de uitvoering zou veel tijd vergen. Ik denk dat het omgekeerde waar

is. Er bestaan vandaag ook al sociale lasten die tot 40 percent kunnen oplopen. Iedereen doet altijd maar alsof we hier met iets nieuws komen. We zitten vandaag beduidend lager. We zorgen bij het aanbieden van betaalbare huisvesting ook voor voldoende sociale huisvesting. Alle 308 gemeenten moeten hun verantwoordelijkheid nemen en mogen niet meer rekenen op de grotere buurgemeenten of op het stedelijk centrum in de buurt.

Wat ook heel belangrijk is, is dat we dit samen doen met de privésector. Een van de mantras die ik heel vaak op het terrein heb moeten horen – iedere vrijdagmiddag en iedere zaterdagvoormiddag, maar ik deed en doe het ontzettend graag –, was waarom men als bouwheer niet mocht optreden voor de bouw van sociale woningen. Waarom mag alleen maar een huisvestingsmaatschappij of een OCMW bouwheer zijn? Wij hebben dat monopolie doorbroken en zorgen dat ook privéactoren sociale woningen mogen bouwen. Dat is een heel belangrijke tegemoetkoming.

We betalen die mensen 180.000 euro voor een woning, 160.000 euro voor een appartement. Dat zijn de prijzen die diezelfde aannemers ons factureren als ze voor ons bouwen in het kader van opdrachten voor de huisvestingsmaatschappijen. Ze verdienen er geld aan. Dat is goed, dat wil ik ook en dat gun ik iedereen. Moest het zo zijn dat de prijzen niet scherp genoeg zijn of niet meer actueel zijn, dan evalueren we. De aannemers en ontwikkelaars moeten het bouwproces prefinancieren. Ook daar zal rekening mee worden gehouden. Ze zullen worden vergoed voor die prefinanciering.

Dit decreet geldt niet – en die nuance wordt nooit gemaakt – voor gronden verworven tussen begin 2003 en einde 2008. Het klopt niet dat men zegt: men is nu bezig met allerhande projecten en dit komt hier nu plots tussen. Men moet dit dus heel genuanceerd formuleren. Het klopt niet als men dit verwijt eenzijdig maakt.

Als privéactor is men ook zeker dat alle woningen en appartementen hoe dan ook zullen worden overgenomen door een huisvestingsmaatschappij. Mocht die niet geïnteresseerd zijn of daartoe niet in staat zijn, dan doet de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen dat, de opvolger van de VHM.

Dit is een ontwerp van decreet met heel wat mogelijkheden, met heel wat kansen voor alle betrokkenen. De overheid kan voor haar bevolking iets doen aan een basisbehoefte: betaalbaar wonen voor iedereen, voor de allerzwaksten maar ook voor diegenen die te rijk zijn voor een sociale woning maar die op eigen kracht niet kunnen bouwen. Het betekent ook een economische opsteker in economisch onzekere tijden: werk in de arbeidsintensieve bouwsector. Projectontwikkelaars kunnen sneller projecten realiseren en kunnen bouwen

voor een heel ruim publiek. Er zit eten en drinken in voor iedereen.

Ik ben een fervent verdediger van het ontwerp van decreet en ik ben blij met de brede steun die ik in het Vlaams Parlement bespeur.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2012/5*)

– *De artikelen 1.1 tot en met 7.5.1 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning tot afstemming van de aanvraagprocedures van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning en het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet – 2013 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Hoebeke, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Van den Eynde, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Het onderdeel over het uniek loket is misschien kort, maar niet minder belangrijk voor de kleine bedrijven en de toekomst. Voor het herstel van onze economie betekent dat toch een administratieve vereenvoudiging.

Ik wil nog kort het belang onderstrepen van het amendement dat we hierbij hebben ingediend, waarin we ook heel duidelijk verwijzen naar de procedure van het openbaar onderzoek. Alles wordt weliswaar aan elkaar gekoppeld, het indienen van het dossier en het afleveren van de vergunning, maar als het openbaar onderzoek gaat over het milieukundige aspect, gaan we daar het ruimtelijke aspect niet aan toevoegen. Als er een openbaar onderzoek loopt over de milieuvergunning, moeten bezwaren ook heel duidelijk gaan over de milieuvergunning.

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de voorzitter, ook Open Vld kan zich volledig vinden in de voorliggende tekst. Het is een goede zaak dat de milieuvergunning en de stedenbouwkundige vergunning op elkaar worden afgestemd en openbare onderzoeken parallel kunnen verlopen. Dat is goed voor de rechtszekerheid van de burger en zorgt voor de nodige tijdsinstroom. Het zal ook minder administratieve rompslomp met zich meebrengen en zorgen voor een transparanter beleid.

De realisatie van het uniek gemeentelijk loket biedt ook de mogelijkheid om effectief fysisch twee diensten samen te zetten. Ook dat is een uitdaging om voor de burger een aantal zaken te duiden.

Bijkomend kan nog worden gesteld dat door de herschikking van de VLAREM-categorieën gezorgd wordt voor een versnelde procedure. De oude definitie voor drijfkracht, waar eigenlijk gebruik werd gemaakt van oudere motoren en motoren die veel energie consumerden, is herschikt, waardoor de klassen geherdefinieerd worden. De hogere klassen komen in een lagere klasse. In totaal komt er voor ongeveer 1700 bedrijven een klasseverlaging. Dat betekent dat er minder administratieve rompslomp is en dat de dossiers sneller goedgekeurd kunnen worden.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik denk dat we ook dit deel uit het Vlaamse regeerakkoord hebben uitgevoerd, zowel binnen de regelgeving ruimtelijke ordening als binnen de milieuregelgeving. Het komt er nu op aan om dit vanaf 1 september snel te implementeren, zodat onze bedrijven geconfronteerd worden met slechts één vergunningsprocedure.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissies aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2013/6*)

– *De artikelen 1 tot en met 9 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende vaststelling van een kader voor de gebruikerscompensatie bij bestemmingswijzigingen, overdrukken en erfdiensbaarheden tot openbaar nut

– 2021 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Rombouts, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw de voorzitter, het ontwerp van decreet houdt direct verband met de uitvoering van het huidige Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV). Bij de realisatie van het RSV wordt namelijk verwacht dat op het terrein een aantal gebieden met bestemming landbouw wordt omgezet in een groene bestemming. Niettemin hebben deze bestemmingswijzigingen meestal een grote impact op de mogelijke landbouwactiviteiten en de bedrijfsvoering die gebaseerd zijn op deze grond. Zowel de eigenaar als de gebruiker worden vandaag geconfronteerd met een waardevermindering van hun grond, die niet altijd via planschade wordt vergoed en met andere woorden tot op vandaag totaal niet wordt vergoed.

De bedoeling van dit ontwerp van decreet is de gevolgen van de bestemmingswijzigingen, maar ook ruimtelijke overdrukken of erfdiensbaarheden, op te vangen en dat voor landbouwgebruikers van de gronden. Met het oog op de volledige bestemmingswijzigingscompensatieregeling moet dit decreet eigenlijk samen gelezen worden met het ontwerp van decreet betreffende het grond- en

pandenbeleid, hoofdstuk kapitaalschadevergoeding. In dit hoofdstuk wordt de compensatie geregeld voor eigenaars van deze gronden. Het voorliggende ontwerp van decreet voorziet in een vergoedingsregeling voor de gebruikers.

Er werd een hoorzitting georganiseerd, waarbij vooral de volgende opmerkingen aan bod kwamen. De Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening - Onroerend Erfgoed (SARO) onderstreept mede dat de gebruikersschaderegeling een stimulans kan zijn om in moeilijke gebieden een evenwicht tussen landbouw en natuur te vinden. De VLM gaf een overzicht van de vijf schadevergoedingen voor gebruikers met een blijvend gevolg van beperkend gebruik. Dit gaat niet over schade of beperkend gebruik van tijdelijke aard, agromilieumaatregelen en beheersovereenkomsten en vergoedingen ten aanzien van volledig verlies van gebruik. Het gaat wel over horizontale vergoeding natuur, vergoeding voor natuurinrichtingsmaatregelen andere dan kavelruil, vergoeding voor waterpeilaanpassingen in uitvoering van natuurrichtplannen, vergoedingsplicht van integraal waterbeleid en bestemmingswijzigingscompensatie-gebruikersschade.

De VLM stelt dat er in principe geen overlappingsen mogelijk zijn, aangezien er geen vergoedingen zijn voor dezelfde schade. Bovendien moeten de verschillende regelingen opstapelbaar zijn. Het Departement Landbouw en Visserij geeft aan dat de vergoeding eenmalig is en de berekeningswijze geïjkt zou worden op de ont-eigeningsvergoedingen.

Door de landbouworganisaties Boerenbond en ABS wordt benadrukt dat deze regeling cruciaal is voor het verder afwerken van het afbakingsproces. Het is een regeling waar reeds jaren naar wordt gevraagd. Landbouwgrond moet zo veel mogelijk worden gevrijwaard, maar daar waar de landbouwer moet wijken, moet hij of zij op zijn minst kunnen rekenen op een redelijke schadevergoeding. Om te kunnen vaststellen wat de betrokken schade is, is volgens de landbouworganisaties een landbouweffectenrapportage (LER) in de procedure om tot een afbakening te komen een zeer interessant instrument. Aan deze gebruikersschaderegeling is namelijk een kostenplaatje verbonden dat in verhouding zal zijn met het al dan niet zuinig aansnijden van die gebieden.

Er wordt gevraagd om het kapitaalschaderapport vroeger bekend te maken in de procedure zodat dit rapport ook onderdeel is van het openbaar onderzoek. De ontwerpen van decreet, zowel de kapitaalschade als de gebruikersschade, geven geen oplossing voor bedrijven die zwaar getroffen worden en waar de leefbaarheid van in het gedrang komt. Deze bedrijven zouden zelf moeten kunnen vragen om onteigend te worden, inclusief de bedrijfszetel.

Een volgend punt is dat met betrekking tot de basis-milieukwaliteit men verduidelijking vraagt in het ontwerp

van decreet over het feit dat het effectief gaat over de basismilieukwaliteit van voor de bestemmingswijziging, overdruk of erfdienstbaarheid.

Beide organisaties zijn benieuwd naar het uitvoeringsbesluit van zowel de kapitaalschadevergoeding als gebruikersschadevergoeding.

Tijdens de bespreking hebben de collega's van Open Vld en CD&V zich er duidelijk over uitgesproken dat ze tevreden zijn met de voorgestelde gebruikersschadecompensatieregeling en dat deze een oplossing kan bieden aan een aantal knelpuntsituaties die vandaag te velde bestaan, namelijk dat landbouwers hun grond en hun rechten daarop niet meer zou kunnen worden afgenomen zonder dat hiervoor in een vergoeding moet worden voorzien.

Dit ontwerp van decreet wordt dan ook noodzakelijk geacht om, in het kader van de afbakeningsdoelstellingen, een oplossing te bieden voor sommige spanningen op het terrein van het buitengebied. Bij monde van de heer Callens had Open Vld nog vragen bij de gehanteerde berekeningswijze van de vergoedingsregeling en de mogelijkheid om het toepassingsgebied van het ontwerp van het decreet uit te breiden naar oeverzones en mogelijke erfgoedlandschappen. Ook werd de garantie gevraagd ervoor te zorgen dat enkel professionele landbouwers hier een beroep op zouden kunnen doen. Bij monde van de heer Ceyskens stelde de CD&V-fractie de vraag hoe de basismilieukwaliteit zal worden bepaald en welke referenties hierbij zullen worden gehanteerd.

De minister-president antwoordde op deze vragen dat de berekening van de compensatieregeling zal worden gebaseerd op de berekening van de gebruikersvergoeding bij onteigeningen en worden opgenomen in de uitvoeringsbesluiten van de Vlaamse Regering. Wat de oeverzones en de erfgoedlandschappen betreft, die zullen door de respectieve sectorale wetgeving worden geregeld. Voor de basismilieukwaliteit verwees de minister-president naar de definiëring in het Bodemdecreet. Ten slotte werd er nog gesteld dat het voorliggende ontwerp van decreet bedoeld is voor wie daadwerkelijk inkomensverlies lijdt. Het is met andere woorden enkel van toepassing op professionele landbouwers.

Uiteindelijk is er op het ontwerp van decreet met betrekking tot de gebruikersschade één amendement ingediend, op basis van de bevindingen van de hoorzitting. Dat amendement verduidelijkt de definitie van de basismilieukwaliteit. Ook op basis van de opmerkingen tijdens de hoorzittingen is er een tegemoetkoming gekomen in amendement 40. Dat is dan wel een amendement op het ontwerp van decreet met betrekking tot het ruimtelijke plannings-, vergunnings- en handhavingsbeleid. Het amendement geeft een antwoord op de opmerking dat niet in een oplossing is voorzien voor bedrijven die zwaar worden getroffen. Het amendement stelt: "De

eigenaar van een onroerend goed kan van het Vlaamse Gewest de verwerving eisen, indien hij aantoont dat ten gevolge van de vaststelling van een of meer al dan niet opeenvolgende ruimtelijke uitvoeringsplannen, de waardevermindering van zijn onroerend goed ernstig is of de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt." Met andere woorden, dat opkopen is ook hier mogelijk. Dat wordt gevraagd.

Afsluitend wil ik nog wijzen op het belangrijke element dat dit een ontwerp van decreet met terugwerkende kracht is, vanaf 1 januari 2008. Er zijn immers al een aantal ruimtelijke uitvoeringsplannen goedgekeurd waarbij landbouwers gebruik kunnen maken van deze regelgeving.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2021/4*)

– *De artikelen 1 tot en met 11 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende radio-omroep en televisie

– 2014 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 12

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Helga Stevens, de heer Bart Caron, mevrouw Margriet Hermans en de heren Carl Decaluwe en Kurt De Loor houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal, de audiobeschrijving en de auditieve ondertiteling betreft

– 1746 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en

televisie en het voorstel van decreet van mevrouw Stevens, de heer Caron, mevrouw Hermans en de heren Decaluwe en De Loor houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, wat de ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal, de audiobeschrijving en de auditieve ondertiteling betreft, die door de commissie in samenhang zijn behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

Ik wijs de vergadering tevens op de reflectienota die de heren Van Dijck, Deckmyn, Marginet en Arckens hebben ingediend en die krachtens artikel 56, punt 2 van ons Reglement mee de basis vormt voor de beraadslaging in plenaire vergadering.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Delva, verslaggever, heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik zal verslag uitbrengen over de algemene bespreking van het ontwerp van decreet en van het voorstel van decreet, de heer Verstrepen zal dieper ingaan op de artikelsgewijze bespreking ervan.

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media besprak in december, januari en februari het ontwerp van decreet betreffende radio-omroep en televisie en ook het voorstel van decreet houdende de wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, wat de ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal, de audiobeschrijving en de auditieve ondertiteling betreft. De commissie besloot om het voorstel van decreet en het ontwerp van decreet samen te behandelen en om over beide initiatieven een hoorzitting te organiseren. De commissie hoorde hierbij onder andere de Vlaams Regulator voor de Media (VRM), de VRT, de sectorraad Media, de regionale televisiezenders, de private omroepen, de onafhankelijke televisieproducenten, de radioverenigingen, de Gezinsbond, een aantal professoren enzovoort.

Na deze uitgebreide hoorzittingen werd besloten om het ontwerp van decreet als basis van de bespreking te nemen en de maatregelen van het voorstel van decreet in te brengen in dat ontwerp van decreet.

Op 5 februari vond de algemene bespreking van het ontwerp van decreet plaats, op 12 februari de artikelsgewijze bespreking. Een aantal commissieleden vroegen een tweede lezing van het ontwerp van decreet. Die vond plaats op 19 februari en werd gevolgd door de eindstemming. Bij die eindstemming bestond er echter nog onvoldoende duidelijkheid over een paar elementen, en daarom werd op 3 maart nog een bijkomende hoorzitting georganiseerd, onder andere met betrekking tot het kenniscentrum Mediawijsheid, en er werd ook afgesproken om op basis van

deze hoorzitting eventueel nog amendementen in te dienen op het ontwerp van decreet betreffende radio-omroep en televisie tijdens de plenaire behandeling ervan.

Bij de toelichting van het voorstel van decreet betreffende de ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal, de audiobeschrijving en de auditieve ondertiteling stelde mevrouw Stevens dat er werk wordt gemaakt van inclusieve televisie. Heel wat Vlamingen kunnen vandaag niet genieten van dit belangrijke medium omdat de televisieomroepen te weinig rekening houden met hun beperkingen. Ze stelde ook dat er in Vlaanderen nog een lange weg te gaan is op het vlak van ondertiteling, zeker wat de commerciële zenders betreft, en op het vlak van de Vlaamse Gebarentaal staat Vlaanderen nog helemaal nergens. Gebarentaal is voor veel doven nochtans een noodzakelijke aanvulling van de ondertiteling. Mevrouw Stevens verwijst hier naar de regelgeving in Groot-Brittannië en in Nederland. Ze stelt dat dit voorstel van decreet zich hoofdzakelijk, maar niet uitsluitend richt tot de openbare omroep.

De heer Caron geeft aan dat audiobeschrijving en auditieve ondertiteling in Vlaanderen nog in de kinderschoenen staan. Volgens hem wordt thans met beide instrumenten een voorzichtige start genomen.

Bij de toelichting van het ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie, gaf minister-president Peeters aan dat het nieuwe Mediadecreet tot doel heeft om de Europese richtlijn van 11 december 2007 inzake Audiovisuele Mediadiensten om te zetten in de Vlaamse regelgeving, die bovendien meer eenduidig en coherent moest worden gemaakt. Het nieuwe Mediadecreet moest hierbij ook oog hebben voor de nieuwe technologieën en marktontwikkelingen, onder andere voor de veelheid van platformen waarop radio- en televisiediensten worden verspreid.

Een aantal belangrijke uitgangspunten werden toegelicht, zoals het toepassingsgebied, met een onderscheid tussen de lineaire en de niet-lineaire diensten, waarbij de lineaire diensten aan strengere voorschriften onderworpen worden, maar ook de versoepeling van de reclamevoorschriften en de principiële toelating van productplaatsing, behalve voor kinderprogramma's.

Een belangrijke beleidsoptie is de keuze voor een drielagenmodel, waarbij de inhoud wordt aangeleverd door omroepen, waarbij de distributie de taak is van de dienstenverdelers en waarbij de transmissie gebeurt via kabel, ether of satelliet.

Het ontwerp van decreet voert ook een nieuw begripkader in. Aan de basis hiervan ligt het onderscheid tussen omroepactiviteiten en omroepdiensten. Enkel de omroepdiensten worden onderworpen aan procedurele en inhoudelijke verplichtingen.

De Vlaamse mediadecreten werden volledig geherstructureerd op basis van het drielagenmodel. Voor de VRT zijn er geen fundamentele wijzigingen. Voor de omroepactiviteiten en omroepdiensten zijn er wel nieuwigheden. Een nieuwe regel voor de omroepdiensten is bijvoorbeeld de informatieplicht: aanbieders van omroepdiensten moeten bepaalde informatie ter beschikking stellen van de kijkers en de luisteraars.

Inzake commerciële communicatie is er de nieuwe algemene machtiging voor particuliere en openbare omroepen om commerciële communicatie te brengen. Er worden wel specifieke beperkingen ingevoerd voor de openbare omroep. De VRT mag geen reclame brengen, tenzij radioreclame en reclame die gericht is op zelfpromotie. De VRT-televisie mag geen telewinkelen brengen. De VRT-televisie mag zijn kinderprogramma's niet laten sponsoren en mag geen productplaatsing toepassen in kinderprogramma's.

Ook voor de radiodiensten zijn er nieuwe regels. Zo is bijvoorbeeld een erkenning enkel nog nodig voor radio's die analoog uitzenden in frequentiemodulatie (FM) of in amplitudemodulatie (AM).

Bij de algemene bespreking van het ontwerp van decreet refereert de heer Marginet aan de kritiek die tijdens de hoorzitting te horen was op het ontwerp van decreet, met name over een mogelijke bevoegdheidsoverschrijding, en over de overdreven complexiteit van het document. Hij stelt ook dat hij het niet eens is met de versoepeling van de reclamevoorschriften. Hij vreest dat men met die versoepeling op weg is naar Amerikaanse toestanden, waarbij programma's om de haverklap worden onderbroken door reclameboodschappen. De heer Marginet vindt ook de regeling omtrent productplaatsing en sponsoring allesbehalve eenduidig en coherent.

Wat de VRT betreft, wenst de heer Marginet dat de programma's van de levensbeschouwelijke derden afgeschaft zouden worden. Zijn fractie is er ook voorstander van om de bepalingen inzake reclame-inkomsten van de VRT te schrappen.

De heer Vermeulen herinnert aan de bedoeling om bij de omzetting van de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten zo dicht mogelijk bij de Europese richtlijn te blijven. Men mag ook niet de illusie koesteren dat dit de definitieve regeling is, want in de sector duiken voortdurend nieuwe technieken op.

De heer Kris Van Dijck is er zich van bewust dat het moeilijk is voor de decreetgever om de snelle evoluties in de mediasector bij te benen. Hij dankt de heer Geert Bourgeois als voormalig minister van Media, die de basis legde voor de omzetting van de Europese richtlijn.

Ook de heer Decaluwe brengt hulde aan het voorbereiden-werk van minister Bourgeois. Door de snelle aanpak is

Vlaanderen een koploper in Europa wat de omzetting van de richtlijn betreft. Het ontwerp van decreet is voor de heer Decaluwe coherent. De mediaregelgeving wordt op een consequente en eenduidige manier samengebracht en geactualiseerd. Hij is tevreden met de door de Vlaamse Regering gemaakte beleidskeuzes, zoals de invoering van het drielagenmodel, de integratie van de Code voor Reclame en Sponsoring in het decreet als tegenwicht voor de liberalisering van de reclameregels, en de keuze voor een duidelijk onderscheid tussen omroepdiensten en omroepactiviteiten.

De heer Decaluwe geeft ook aan dat hij nog een aantal amenderingen nuttig acht. Hij pleit er bijvoorbeeld voor om de erkenningen van alle private radio-omroepen op één lijn te krijgen. Ten slotte vraagt de heer Decaluwe verduidelijking over de verhouding tussen de VRM en de Jury Ethische Praktijken inzake reclame.

De heer Verstrepen is tevreden dat vrijwel de hele sector een inbreng heeft gehad in het ontwerp van decreet, via adviezen en hoorzittingen. Daaruit bleek dat er te veel knelpunten waren om het voorontwerp van decreet ongewijzigd te laten. De heer Verstrepen vindt het een stap in de goede richting dat in het ontwerp van decreet, de definities worden verfijnd en aangepast. Hij mist echter co- en zelfregulering in de tekst.

Het ontwerp van decreet benadert de mogelijkheden van productplaatsing strenger dan Europa. De heer Verstrepen vraagt zich af of dat wel een goede keuze is. Wat het drielagenmodel betreft, vraagt hij zich af of de beoogde transparantie en duidelijkheid bewaard blijven als één speler op de drie lagen actief is.

De heer Verstrepen vindt de beperking van sponsoring in journaals en politieke informatieprogramma's onvoldoende afgebakend. Hij vraagt meer aandacht voor duidelijke definities, zodat men beter het verschil kan maken tussen informatie en duiding. Hij vindt dat de radiosector heel conservatief benaderd wordt, en dat het ontwerp van decreet te weinig mogelijkheden biedt voor de crossmediale digitale radioplatforms.

Mevrouw Hermans vindt dat er een goed evenwicht werd bereikt in de reclamewetgeving. Zij is onder andere blij met de versoepeling van de reclameregels, met de actualisering van de terminologie en met de administratieve vereenvoudiging van de vergunningen en de aanmeldingen.

De heer Stassen vindt de poging tot integrale coördinatie van de mediadecreten een goede zaak. De vertaling van de Europese richtlijn is volgens hem vrij goed gelukt, al had hij liever een principieel verbod op productplaatsing gezien, met daarop toegestane uitzonderingen. Wat de advertentiereglementering betreft, gaat het ontwerp van decreet veel verder dan wat Europa vraagt, terwijl uit de

hoorzitting juist bleek dat alle actoren voorstander zijn van versoepeling, aldus nog de heer Stassen. Verder vindt hij dat de definitie van onafhankelijke producent in het ontwerp van decreet moet worden opgenomen.

Samenvattend noemt de heer Stassen het ontwerp van decreet een mooie poging om de Europese richtlijn naar de Vlaamse situatie om te zetten, die een aantal jaar zal meegaan. Aan de andere kant blijven sommige discussies open, zoals die over de zelfregulering, de beperking van de advertentieregels, de positie van de VRM en de onafhankelijke producenten.

Mevrouw Rombouts vraagt naar de stand van zaken met betrekking tot het kenniscentrum Mediawijsheid. De heer Vandenbossche wijst er ten slotte op dat een jaarlijkse aanpassing van de regelgeving voor radio en televisie onvermijdelijk wordt door de snelheid van de technologische ontwikkelingen.

Minister-president Kris Peeters gaf in zijn replieken aan de verschillende intervenanten onder andere aan dat hij de mening van de heer Marginet over de mogelijke bevoegdheidsoverschrijding niet deelt, dat het onder bepaalde voorwaarden en gecontroleerd toestaan van productplaatsing in het ontwerp van decreet inspeelt op een trend die nog moeilijk te stoppen valt, maar dat het de rechtszekerheid zal vergroten en leiden tot meer transparantie, en dat hij geen voorstander is van de schrapping van de uitzendingen van levensbeschouwelijke derden.

Op de vraag van de heer Decaluwe om de erkenningen van alle particuliere radio-omroepen op één lijn te brengen en op eenzelfde datum, namelijk in 2016, te laten aflopen, gaf minister-president Peeters aan dat het inderdaad een voordeel zou zijn dat in 2016 gelijktijdig nieuwe erkenningen kunnen worden uitgereikt aan alle radio's, en dat dit bovendien mogelijkheden biedt om op dat moment een nieuw radiolandschap uit te bouwen, rekening houdend met de mogelijkheden op dat moment van de analoge en digitale technologie.

Inzake de verhouding tussen de VRM en de Jury voor Ethische Praktijken (JEP) antwoordde de minister-president dat het toezicht op de naleving door de omroepen van de regels inzake commerciële communicatie wordt uitgeoefend door de VRM. De reclameregels moeten immers worden nageleefd door de omroeporganisaties, terwijl de JEP toekijkt of de adverteerders de toepasselijke zelfregulerende codes in acht nemen.

Op de opmerking van de heer Verstrepen dat het ontwerp van decreet weinig ruimte laat voor co- en zelfregulering, antwoordde de minister-president dat zelfregulering voor de reclamesector via de JEP zijn rol speelt en alle kansen krijgt.

De heer Stassen pleitte voor een definitie van onafhankelijke producent in het ontwerp van decreet. De minister-

president geeft aan dat er inderdaad best een dergelijke definitie wordt ingevoerd. Op de vraag van de heer Stassen naar een beroepsinstantie bij de Vlaamse Gemeenschap tegen de beslissingen van de VRM, antwoordde de minister-president dat de huidige beroepsmogelijkheden bij de Raad van State volstaan.

Mevrouw Rombouts en mevrouw Hermans vroegen naar de stand van zaken met betrekking tot het kenniscentrum Mediawijsheid. De minister-president verwijst naar het standpunt dat de VRM hierover naar voren bracht. Hij stelde voor dat de commissie hierover een hoorzitting zou organiseren. Die hoorzitting vond plaats op 3 maart.

De heer Vandenbossche pleitte voor de afschaffing van de politieke zendtijd op de openbare omroep. De minister-president treedt hem bij dat de afschaffing van de politieke zendtijd alvast als voordeel heeft dat alle partijen op dit vlak gelijk behandeld worden.

Bij de algemene bespreking van het voorstel van decreet betreffende ondertiteling, de Vlaamse Gebarentaal, audiobeschrijving en auditieve ondertiteling gaat de heer Bart Caron in op de relatie tussen het ontwerp van Mediadecreet en het voorliggende voorstel van decreet. Hij kan zich vinden in de werkwijze waarbij het ontwerp van decreet als basis wordt genomen. Met een aantal amendementen kan het voorstel van decreet vervolgens hierin worden geïntegreerd.

Inhoudelijk komt het voorstel van decreet erop neer dat een beperkt aantal regels wordt opgelegd, waarbij drie technieken worden ingevoerd, vooral bij de openbare omroep en in mindere mate bij de commerciële zenders. Doel is dat mensen met een handicap, meer bepaald doven, slechthorenden, slechtzienden en blinden, hulpmiddelen worden aangereikt om toch televisie te kunnen volgen. Minister-president Peeters meent dat het verzekeren van de toegankelijkheid van televisieprogramma's voor personen met een sensorische handicap zeker alle steun verdient. Op dit moment is nog niet duidelijk wat de financiële consequenties van de voorgestelde toegankelijkheidsmaatregelen zijn voor de sector en voor de overheid.

Mevrouw Stevens stelt vast dat blijkbaar de vrees leeft dat de verplichtingen die men wil invoeren, vooral de commerciële omroepen op hoge kosten zou jagen. Daartegenover staat dat de financiële impact van de verplichtingen die de indieners willen invoeren, ook niet overdreven mag worden. Ze vraagt dat de commissie op zeer korte termijn een aantal belangrijke cijfergegevens verzamelt bij de Vlaamse commerciële omroepen. Mevrouw Stevens besluit dat het hoog tijd wordt voor concrete maatregelen en concrete inspanningen. Tot hier, collega's, een verslag van de algemene bespreking van dit ontwerp van decreet.

De voorzitter: De heer Verstrepen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik breng verder verslag uit over de artikelsgewijze bespreking van dit ontwerp en voorstel van decreet. Ik dank de heer Delva voor het voortreffelijke eerste deel van het verslag.

Na de algemene bespreking werden meerdere amendementen ingediend door de Vlaamse Regering, meerderheid en oppositie. De amendementen ingediend door de Vlaamse Regering betreffen technische definitives, meer bepaald elektronische communicatienetwerken. De minister-president deelt mee dat deze amendementen voortvloeien uit het federale overleg in het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie, en in het Overlegcomité. Een duidelijke definitie wordt ingevoerd om verwarring met federale bevoegdheden te vermijden. De amendementen van de Vlaamse Regering worden unaniem aangenomen.

Heel wat amendementen zijn technische verbeteringen en definitiebepalingen die meer duidelijkheid moeten creëren. Als verslaggever ga ik niet alle amendementen, goedgekeurd of verworpen, toelichten. Ik haal er enkele hete hangijzers uit die bepalend zijn voor het verdere ontwerp van decreet en tot uitgebreide discussie en geanimeerde repliek hebben geleid in deze levendige commissie.

Bij bijvoorbeeld titel 10: "Televisieprogramma's door levensbeschouwelijke verenigingen en radioprogramma's door levensbeschouwelijke en sociaal-economische verenigingen en zendtijd voor politieke partijen" werden meerdere amendementen ingediend door zowel meerderheid als oppositie.

Bij artikel 35 stelt de heer Deckmyn dat na het afschaffen van politieke derden het onnuttig lijkt om de levensbeschouwelijke derden te behouden. Zowel de heer Stassen als Decaluwe willen dat het parlement de VRT blijft verplichten om programma's van levensbeschouwelijke en sociaaleconomische verenigingen een plaats te geven. De heer Kris Van Dijck pleit ervoor dat deze programma's op het open net verder worden uitgezonden om de pluriformiteit van Vlaanderen verder te etaleren. Het amendement wordt verworpen en het artikel wordt aangenomen.

Bij artikels 36 en 37 staat de zendtijd voor politieke partijen in de aanloop naar de verkiezingen ter discussie. De indieners van het amendement wijzen erop dat volgens het ontwerp van decreet in aanloop naar de verkiezingen zendtijd kan worden toegekend aan politieke partijen die een fractie in het Vlaams Parlement hebben en dat dit aanleiding geeft tot discussies en moeilijkheden. Om die reden willen de indieners deze zendtijd schrappen op de openbare omroep. Zowel mevrouw

Hermans als de heer Verstrepen stellen dat ze dit amendement mee hebben ondertekend, op voorwaarde dat betalende politieke reclame wel wordt toegelaten op de commerciële televisie- en radio-omroepen. Ook lokale radio- en televisiezenders kunnen een rol spelen voor andere kandidaten die niet aan bod komen op de openbare omroep. De beslissing is een logische stap in de liberalisering van deze materie.

De heer Kris Van Dijck is het niet eens met deze visie en staat huiverachtig tegenover enkel betalende verkiezingsboodschappen. Hij vindt dat alles wat met politiek te maken heeft door de handen moet gaan van journalisten. Hij onderstreept dat de openbare omroep deze opdracht moet blijven invullen en de partijen de kans moet geven om hun boodschap te brengen. Hij brengt zelfs een oud citaat van mevrouw Ceysens ten gehore.

De heer Van Dijck stipt aan dat de federale overheid de financiering van alle boodschappen op radio en televisie zal blijven verbieden. De heer Jos Stassen stelt dat politieke programma's gemaakt worden door onafhankelijke redacties en dat de schrapping van dit artikel logisch is, aangezien partijen in het veranderende medialandschap mogelijkheden genoeg hebben om zelf in beeld en geluid te communiceren.

De heer Deckmyn heeft problemen met het schrappen van de politieke zendtijd tijdens de verkiezingen, omdat door het ontbreken van objectieve journalistiek deze beslissing volgens hem in het nadeel zal zijn van zijn partij. Commissievoorzitter Vandenbossche en de heer Decaluwe stellen dat het niet oorspronkelijk de bedoeling was dit amendement te koppelen aan een regeling die het wel mogelijk maakt politieke boodschappen te brengen, aangezien dat de zaak is van de federale wetgever.

De discussie wordt levendig voortgezet bij de bespreking van artikel 48. De heer Wim Van Dijck wil het artikel schrappen, wat impliceert dat politieke reclame is toegelaten zonder voorwaarden. De heer Verstrepen wil geen schrapping, maar stelt een amendement voor waarbij het is toegestaan om tegen betaling politieke mandatarissen of kandidaat-mandatarissen en politieke partijen zendtijd toe te staan tijdens de sperperiode. Het lid stelt dat politieke reclame wel is toegelaten via print en internet, maar niet op radio en televisie. Men moet wel rekening houden met de federale wet op de verkiezingsuitgaven.

Zowel de heer Stassen als de heer Decaluwe sluiten zich aan bij de stelling dat politieke partijen, in de sperperiode en binnen de uitgavenplafonds, spots voor televisie kunnen maken en zendtijd kopen. De schrapping kan als neveneffect geven dat rijke politieke partijen het hele jaar door spots over zichzelf kunnen laten uitzenden en zo de perceptie creëren dat ze hard werken.

De heer Decaluwe vreest dat parlementsleden bepaalde regionale omroepen bijna zullen moeten sponsoren om algemeen politiek nieuws te brengen. De heer Caron stelt eveneens dat de reclame beperkt moet worden tot de sperperiode en binnen het verkiezingsbudget. Het amendement wordt omgezet met de verkiezingsuitgavenclausule, en de indieners engageren zich ertoe om federale initiatieven te nemen naar aanleiding van dit amendement.

Meerdere amendementen werden ingediend om commerciële communicatie verder te stroomlijnen en mogelijk te maken, grotendeels in de lijn van de Europese richtlijn van 11 december 2007 inzake audiovisuele mediadiensten. Televisie-omroepen krijgen minder beperkingen inzake reclamezendtijd, publi-reportages, telewinkelen en sponsoring. Het verbod om duidingsprogramma's te sponsoren wordt opgeheven. Het amendement was nodig om de verdere verstrenging, voortkomende uit de Europese formulering, opnieuw te versoepelen.

Minister-president Peeters wil oeverloze discussies vermijden en de huidige situatie behouden, waarna zich toch een discussie ontspon over de definitie van duidingprogramma's.

Bij artikel 105, eerder gekend als 104, stelt de heer Verstrepen voor om het recht van antwoord op televisie uit te breiden naar eerstvolgende uitzending, om rekening te houden met het verschil van kijkcijfers tussen een 7 uur- en een laatavondjournaal. Na analogie van de geschreven pers wordt het recht van antwoord scherper gesteld op televisie.

De heer Decaluwe vindt dit zinvol en verwijst naar de Vlaamse decretale regeling van het recht van antwoord waarvan hij de indiener was. Hij wijst er eveneens op dat in geval van een nieuwsuitzending men rekening moet houden met dezelfde impact. Ook minister-president Peeters sluit zich daarbij aan, waarna het amendement unaniem wordt aangenomen.

Voor radio-omroeporganisaties werd een verdere beperking van de administratieve last doorgevoerd waardoor samenwerkingsverbanden versoepelen. Dit geldt ook op het vlak van lokale journaals en samenwerking met regionale televisieomroeporganisaties.

De heer Kris Van Dijck is het met deze versoepelingen niet eens en pleit voor lokale radio's met een lokale binding en verankering. Mevrouw Hermans en de heer Decaluwe vinden de zorg misschien terecht maar wijzen erop dat de realiteit anders is en de leefbaarheid van lokale radio's onder de huidige regelgeving in het gedrang komt.

Voorts werden een aantal nieuwe artikelen teruggebracht tot hun oorspronkelijke inhoud zoals regionale televisieomroeporganisaties die het statuut van vzw behouden.

Een aantal amendementen heeft een weerslag op de werking van de Vlaamse Regulator voor de Media, meer bepaald de bevoegdheidsbepaling voor het toezicht op de bescherming van minderjarigen.

Tot slot worden alle erkenningen en vergunningen die voor de inwerkingtreding van dit ontwerp van decreet werden uitgereikt aan particuliere radio-omroeporganisaties, verlengd tot 25 september 2016. Voor de heren Decaluwe en Verstrepen biedt dit kansen om een volledig nieuw radiolandschap uit te bouwen rekening houdend met de mogelijkheden van analoge en digitale radiotechnologie. Ook biedt deze verlenging de mogelijkheid om een eventueel 'zero base'-onderzoek te doen.

Mevrouw Hermans deelt nog mee dat haar fractie veeleer pleit voor een verlenging tot 2013 maar het amendement toch steunt. De minister-president motiveert eveneens de verlenging en zag dat het goed was.

Nadat de commissie artikelsgewijs over het ontwerp van decreet had gestemd, vroeg de heer Wim Van Dijck een tweede lezing. Voor de eindstemming kondigde hij een reflectienota aan. Na kennisneming van die aankondiging werd op 19 februari met het nodige enthousiasme gestemd over dit ontwerp van decreet dat werd aangenomen met negen tegen twee stemmen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, ik wil even mijn ongenoegen uiten over het feit dat de amendementen die zijn ingediend namens de meerderheid, een zeer brede meerderheid overigens gelardeerd met de Lijst Dedecker, zeer laat op de banken zijn rondgedeeld. Op reglementair vlak is alles wellicht in orde maar ik vind het toch niet netjes om drie kwartier voor het begin van het debat die amendementen nog rond te delen. Ik vind dat niet echt fatsoenlijk.

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mijnheer Van Dijck, ik begrijp uw zorg. U zult zich echter ongetwijfeld herinneren dat bij de eindstemming over dit ontwerp van decreet is gesteld dat er nog amendementen zouden worden ingediend tijdens de plenaire vergadering. De amendementen die nu voorliggen, gaan over de onderwerpen waarover in de commissie was gezegd dat er nog amendementen zouden volgen. Het enige nieuwe amendement gaat over de onafhankelijke televisieproducenten die zelf hebben gezegd dat de definitie niet zo goed was. Ik heb begrepen dat de onafhankelijke televisieproducenten helemaal afhankelijk zijn.

De heer Wim Van Dijck: Ik weet wel dat er nog een aantal zaken in de pijplijn zaten en dat we de voorliggende amendementen dus konden verwachten. Dat

neemt echter niet weg dat de agenda van de indiening van die amendementen volledig bij de indieners ligt en dat wij maar moeten raden wat er op de banken zal verschijnen. Wanneer dat dan drie kwartier voor het debat gebeurt, vind ik dat rijkelijk laat.

Dit ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie was al lang aangekondigd. De totale herziening van de gecoördineerde Mediadecreten werd immers ingezet toen de heer Bourgeois nog Vlaams minister van Media was. De Mediadecreten waren inderdaad aan herziening toe. De Europese richtlijnen moesten in dit ontwerp van decreet worden opgenomen. Een aantal onduidelijkheden moest worden weggewerkt en het Mediadecreet moest toekomstgericht worden gemaakt.

De oefening die heeft plaatsgevonden, is vrij geslaagd, maar tijdens de bespreking in de commissie nam de herziening van het Mediadecreten plots een opmerkelijke wending, die ik vanuit democratisch oogpunt dermate verontrustend vond dat ik het nuttig en nodig vind om ook bij deze algemene bespreking daarop te focussen.

Collega's, dit ontwerp van decreet is immers vergiftigd door de goedkeuring van enkele amendementen die ertoe strekken de politieke zendtijd op de openbare omroep in verkiezingstijd te schrappen. Voor het Vlaams Belang is die schrapping onbegrijpelijk en niet nuttig. Op geen enkel moment in de discussie zijn er argumenten aangereikt die overtuigend waren. Ook in het verleden, toen het voorstel om de verkiezingsspots op de VRT te schrappen nog maar een proefballonnetje was, waren de argumenten pro schrapping van een ondraaglijke lichtheid. Het enige argument dat ik in de huidige discussie heb gehoord, was dat het debat over de verdeling van de zendtijd altijd uitdraait op ruzie, dat het allemaal nogal moeilijk was, dat men het probleem liefst vermeed. Dat is, eerlijk gezegd, een zwak argument.

Argumenten die ik vorige jaren heb gelezen, waren bijvoorbeeld dat de kijker onnodig moet wachten op de start van zijn favoriete programma's. Dat geldt natuurlijk voor alle vormen van reclame en ook voor betaalde politieke boodschappen, die in de toekomst misschien mogelijk zijn. Dat politieke spots verwarrend zouden zijn voor de kijker, want getoond zonder de uiteraard steeds verhelderende duiding van journalisten, getuigt van een haast koloniale houding ten opzichte van diezelfde kijker – alsof de doorsnee-Vlaming niet in staat zou zijn om de boodschap te begrijpen en te beoordelen zonder de welwillende hulp van de missionarissen van de VRT!

Ik geef er nog eentje. Politieke spots zouden oubollig zijn. Dat ligt toch enkel en alleen aan de makers van die spots. Of worden die spots plots wel hip en modern als men voor de zendtijd moet betalen of als ze worden vertoond via het internet?

Kortom, tijdens de bespreking in de commissie hebben we ter zake een hoop non-argumenten gehoord. Want, collega's, wees nu toch eens eerlijk. Uiteindelijk blijft er maar één argument over, het grote, onuitgesproken argument, het enige argument dat telt: we belemmeren de toegang tot de media van een politiek concurrent, tegen wie blijkbaar alle middelen geoorloofd zijn. Misschien bent u er wel zelf op gekomen hoe handig het wel zou zijn als het Vlaams Belang zich niet meer rechtstreeks en ongefilterd tot de VRT-kijker kan richten. Of misschien is het de VRT geweest die op dit manoeuvre heeft aangedrongen. Tenslotte heeft de zender zich nog steeds te houden aan haar eigen nota – 'De VRT en de democratische samenleving' –, die een normale behandeling van onze partij verbiedt. Die nota rechtvaardigt zelfs dat parlementaire interventies van vertegenwoordigers van het Vlaams Belang worden weggeknipt.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer Van Dijck, denkt u nu echt dat het afschaffen van de verkiezingsspotjes op radio en televisie bedoeld is om u het leven moeilijk te maken? (*Rumoer*)

Denkt u dat nu echt? Denkt u echt dat mensen zitten te wachten op verkiezingsspotjes van het Vlaams Belang en dat ze massaal zullen schrijven dat het toch wel een schande is dat het verdomde Vlaams Parlement die afschaft? U vervalt gewoon in het oude stramien waarbij u, zeker als het over cultuur en media gaat, alles in functie van uzelf ziet. U hebt het jeugdbeleid altijd aangevallen omdat de Vlaams-Blokkjongeren niet werden erkend. Een aantal zaken uit de cultuursector hebt u aangevallen omdat er problemen waren met uw organisatie. (*Rumoer*)

En nu zegt u dat het hele ontwerp gemaakt is om u het recht te ontzeggen om drie keer gedurende twee minuten op televisie en drie keer twee minuten op de radio te komen en dat dat het bestaansrecht van uw partij onderuit haalt. U moet zich wel heel ernstig nemen om de zaken zo te bekijken. (*Rumoer*)

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, ik luister met aandacht naar het betoog van de heer Van Dijck. Maar, met alle respect, fijne collega, wat u zegt, is toch wel zeer vreemd. Ik begrijp dat u het slachtofferrolletje hier moet spelen. (*Opmerkingen van de heer Jan Penris*)

U weet goed genoeg dat de piste die wordt gevolgd nu net leidt tot een verbreding en dat die meer mogelijkheden biedt dan alleen maar die VRT. (*Opmerkingen van de heer Wim Van Dijck*)

Laten we de zaken zeggen zoals ze zijn. Uw partij is daar immers voorstander van.

Ik denk dat uw partij, de rijkste partij van dit halfrond, nu net meer mogelijkheden zou kunnen hebben door de commercialisering van de politiek dan andere partijen. Laat me dat nu open en bloot zeggen, want u wilt ook altijd alles open en bloot zeggen. Ik wist niet dat u zo verknocht was aan een mededeling op die VRT, die u toch telkens weer aanvalt vanwege het feit dat het een staatszender is die tegen jullie gericht is en wat dan ook allemaal.

Maar dan vind ik het toch zeer vreemd dat u zelfs de lokale radio's en de regionale televisiezenders niet moet hebben. Want het gaat niet alleen over de nationale televisiezenders, dat moet u erbij vermelden. De piste die is ingezet, is dat politieke reclame mogelijk is van de kleinste lokale radio, waar u toch voorstander van bent, van de regionale tv, waar u toch voorstander van bent, tot elke mogelijke mediapartner in Vlaanderen die wat extra middelen zoekt en graag, ook van uw grote kassa, wat reclamebudgetten zou hebben. En u moet dat niet hebben. U zegt dat u terug wilt naar de VRT. Waarvan akte.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mevrouw de voorzitter, ik voel mij een klein beetje gepakt door de woorden van de heer Stassen. Mijnheer Stassen, als ik u goed heb begrepen, zegt u dat wij talrijke initiatieven hebben ontwikkeld om het cultuurbeleid in Vlaanderen naar onze snit te snijden en dingen af te schaffen of te modelleren in een bepaalde richting. Ik daag u uit om nu een concreet voorbeeld of verschillende concrete voorbeelden te geven om uw boude bewering te staven, want het is een boude bewering. Nu, graag.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik vind het lastig om nu tussen te komen omdat het straks een van mijn punten is – ik zal het dan straks niet doen.

Ik heb samen met mijn fractie een amendement ingediend tot behoud van het vroegere artikel 36. Ik heb daarvoor wel andere drijfveren dan mijn naamgenoot Wim Van Dijck. Bij mij gaat het er niet om of partij X, Y of Z al dan niet kan optreden. Ik herhaal – en ook de heer Verstrepen heeft dit bij de verslaggeving duidelijk gesteld – dat als wij inzake reclameboodschappen voor politieke partijen mogelijkheden bieden aan de andere media, ik daarmee kan leven.

Maar ik heb het verdomd moeilijk om te aanvaarden dat een openbare omroep, die in grote mate functioneert met gemeenschapsgeld, ook – en ik ben mij daarvan bewust – in een verkiezingsperiode heel wat tijd en energie steekt in politieke duidingprogramma's, en dat wij langs de andere kant politieke partijen de kans ontnemen om zich rechtstreeks te richten tot de Vlaamse kiezers, die straks

verplicht worden om hun stem uit te brengen. Bij mij gaat het dus om een democratische afweging, waarbij de betaalbaarheid ook niet onbelangrijk is.

Wij stellen algemeen dat wij de verkiezingsuitgaven moeten beperken. Daar hebben wij ook wetten en decreten voor. Wij mogen daar niet te veel geld insteken. Dan heb ik problemen met de motivatie uit het amendement om die zendtijd te schrappen. Dat dat moeilijk te bepalen is, oké. Maar als we alles afschaffen wat moeilijk is, dan denk ik dat we heel veel werk zullen hebben.

In die optiek vraag ik dat eenieder zich daarover vanuit democratisch oogpunt buigt. En als de meerderheid beslist om het af te schaffen, dan is het zo. Onze houding met betrekking tot dit Mediadecreet zal er niet van afhangen. Wij vinden het alleen een gemiste kans. Wij vinden dat wij hier de foute weg opgaan.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik wil de heer Kris Van Dijck tegenspreken. Hij zegt dat het niet meer kan dat politieke partijen zich rechtstreeks tot het publiek richten. De heer Verstrepen heeft terecht gezegd dat er een mogelijkheid is om dat via de commerciële weg te doen. Ik weet dat dit federaal nog moet worden goedgekeurd, ik ben het daar volledig mee eens.

Ook wat het financieel plaatje betreft, wil ik de heer Van Dijck tegenspreken. Er is een duidelijk financieel plafond voor iedere plaats op de lijst en voor elk partijbudget. Daar hoeft hij dus niet voor te vrezen.

Het wegvallen van de politieke zendtijd op de openbare omroep zou trouwens niet betekenen dat zijn partij haar stellingen niet langer kwijt zou kunnen. Ik veronderstel immers dat de politieke debatten zullen blijven bestaan.

De heer Wim Van Dijck: Ik wil even op de interrupties inpikken.

Ik ben enigszins gecharmeerd door het eerstecommunicantengezichtje van de heer Stassen. Ik moet eerlijk zeggen dat hij me veeleer doet denken aan een volkscommissaris die vlak voor een executie komt zeggen dat hij het allemaal niet slecht bedoelt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mijnheer Verstrepen, ik weet dat de afschaffing van de politieke zendtijd op de VRT een pendant in de betaalde politieke boodschappen heeft. Zo ver zijn we echter nog niet.

De heer Jos Stassen: Mijnheer Van Dijck, uw enige inhoudelijke argument tegen mijn stelling is een verwijzing naar een regime waar ik niets mee te maken heb. U bent bedankt.

De heer Wim Van Dijck: Ik denk niet dat ik op openlijke huichelarij moet reageren.

Wat de pendant van de commerciële boodschappen betreft, wil ik de heer Verstrepen volgen. We zijn echter zo ver nog niet. We hebben die sleutel niet in handen. Ik kom hier zo dadelijk nog op terug.

Uiteindelijk gaat het hier om het sluitstuk van de lange weg die is afgelegd om het Vlaams Belang zo veel mogelijk van de openbare omroep te weren. Aan het begin van die weg lag de afschaffing van de uitzendingen door politieke derden. Die beslissing is enkel genomen omdat de uitzendingen van het toenmalig Vlaams Blok met vlag en wimpel de hoogste kijkcijfers haalden.

We komen hiermee in een gevaarlijk straatje terecht. Nog steeds zijn tienduizenden en wellicht zelfs honderdduizenden kiezers vooral op radio en televisie aangewezen om kennis te nemen van de standpunten van de politieke partijen. In een land waar nog steeds de opkomstplicht heerst en waar elke kiesgerechtigde kiezer wordt verondersteld met enige kennis van zaken zijn stem uit te brengen, vormt de openbare omroep het medium bij uitstek om alle partijen hun verkiezingsprogramma ongefilterd te laten toelichten. De zendtijd moet hierbij evenredig en op basis van de grootte van de fracties in het Vlaams Parlement worden verdeeld. Dit is de regeling die tot op heden geldt.

Het argument dat deze aanpak voor onenigheid zorgt, is al even lachwekkend als de andere argumenten die worden aangehaald. Mochten de programma's die erop zijn gericht de burger over het politieke reilen en zeilen in Vlaanderen te informeren, zoals Terzake, Villa Politica of De Zevende Dag, zich objectief en neutraal van hun taak kwijten, zou nog kunnen worden overwogen de politieke spots ter discussie te stellen. We zijn nochtans van mening dat die spots ook dan nog een meerwaarde zouden bieden.

We moeten al jaren vaststellen dat de VRT ten aanzien van onze partij allesbehalve objectief handelt. De beruchte nota is hiervan alvast het grootste bewijs. Wie enig onderzoek verricht naar de aandacht, uitgedrukt in uren en minuten, die aan de onderscheiden partijen wordt besteed, zal gauw merken dat het Vlaams Belang, de voorbije vijf jaar nochtans de grootste fractie in het Vlaams Parlement, er bekaaid van afkomt. Zelfs Groen!, de partij van de heer Stassen en de kleinste fractie in dit halfroed, kan op meer media-aandacht rekenen.

Het beeld is zo vertekend dat het niet fraai meer is. Daar is geen enkele fatsoenlijke uitleg voor en zeker niet de kwaliteit van ons werk hier, wat gemakshalve weer als schijnargument wordt gebruikt. De enige reden voor deze achterstelling is ideologische vooringenomenheid en politieke uitsluiting.

Ook wij praten informeel met mensen van de VRT en van andere media. Off the record geven ze haast allemaal toe dat het hun niet geoorloofd is ons te veel in beeld te brengen, laat staan op een normale manier met ons om te gaan.

Dit alles is niet zonder gevaar. Ik weet dat sommigen daar lacherig over zullen doen, maar de gelijke en rechtvaardige toegang tot de media is een van de hoekstenen van de democratie. De Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) hanteert in haar 'Election Observation Handbook' van 2005 in dit verband strikte richtlijnen.

Enkele punten verdienen onze aandacht. "Politieke partijen moeten in gelijke mate toegang hebben tot de media, zowel de private als de staatsmedia. Daarbij mag de politieke boodschap van partij en kandidaten niet worden verdraaid." Wat met het Vlaams Belang om de haverklap gebeurt.

"De staatsmedia in het bijzonder moeten neutraal zijn en mogen geen partijen discrimineren." De praxis van de VRT, en eigenlijk ook van de andere zenders, tegenover onze partij, toont zulke discriminatie overduidelijk aan.

"Alle partijen moeten de mogelijkheid hebben om politieke advertenties te plaatsen in kranten en commerciële media." Geen enkele krant neemt advertenties van onze partij op. Thans wil men onze enige toegang tot de audiovisuele media ook nog afblokken. Gemeten aan de OVSE-standaarden, bevindt Vlaanderen zich op een zorgwekkend hellend vlak.

De heer Jurgen Verstrepen: Gewoon een vraagje ter informatie. Is De Zondag een krant of niet?

De heer Wim Van Dijck: De Zondag beschouw ik niet echt als een krant. Het is geen dagblad, zo u wilt.

De heer Jurgen Verstrepen: U adverteert daar toch in.

De heer Wim Van Dijck: Nuance, geen enkel dagblad neemt onze advertenties op. U hebt een klein gaatje gevonden, maar goed.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik heb met grote aandacht jullie reflectienota gelezen. Ik heb ook al aandachtig naar u geluisterd. U verwijst naar internationale instellingen, wat u siert. Er is natuurlijk één klein detail dat u over het hoofd ziet: uw partij is natuurlijk geen normale partij zoals een andere partij. (*Opmerkingen van het Vlaams Belang*)

Uw partij is destijds veroordeeld. Het hoogste rechtsorgaan heeft een uitspraak gedaan. U hebt zich hervormd.

U moet niet alle argumenten gebruiken om te zeggen dat u even normaal bent als een andere partij, want dat klopt niet. (*Rumoer*)

Er zijn uitspraken van rechtbanken geweest. Uw partij is veroordeeld voor racisme. Het is correct. Toch wel. Een aantal vzw's die de uwe zijn, zijn veroordeeld. Voor mij is dat hetzelfde.

De heer Wim Van Dijck: Eerlijk gezegd ben ik blij met de interventie van de heer Decaluwe want nu komt eindelijk de aap eens uit de mouw.

Ik hoor hem in de commissie nog zeggen dat dat onuitgesproken argument absoluut uit de lucht is gegrepen, want het gaat niet om onze partij. Nu is eindelijk uitgesproken wat lang onuitgesproken is gebleven: het gaat wel degelijk om onze partij die u als een niet normale partij beschouwt en waar dus ook een niet normale behandeling voor gerechtvaardigd is. Ik ben blij dat u dat zegt.

De heer Carl Decaluwe: Het afschaffen van de politieke zendtijd geldt voor iedereen, niet alleen voor uw partij. Je moet niet praten over gelijkheidsbeginsel of democratie, het geldt voor iedereen.

De heer Wim Van Dijck: Ik ben nog niet aan het eind van mijn betoog. Ik zal onmiddellijk uitleggen waarom dit toch een volledig oneerlijke praktijk is want het is voor ons de enige toegang tot de audiovisuele media. De remedie die u klaar hebt, zit nog maar in de knop. Het moet allemaal nog worden geregeld op federaal niveau. En dan nog komen wij niet aan bod, maar daar kom ik zo dadelijk op terug.

De heer Jos Stassen: Mijnheer Van Dijck, ik heb een beetje de Fortiscommissie gevolgd. Er zijn maar een paar Vlaamse parlementsleden die aan bod komen. De heer Annemans komt zeer veel aan bod, waarschijnlijk omdat hij degelijk werk levert, ik weet het niet. Ik kan er niet over oordelen. Ik stel alleen maar vast. Als er een meting zou gebeuren, dan denk ik dat ik dat hij zelfs 'over' aan bod is gekomen. Niemand gaat er commentaar op leveren, want het behoort tot de journalistieke plicht van de openbare omroep om daarmee om te gaan.

Ik denk dus niet dat je kunt zeggen dat uw partij gevisseerd is en niet aan bod komt. Er zijn zo nog een aantal voorbeelden. U verwijst misschien naar een praktijk van 20 jaar geleden, maar vandaag geldt die niet meer.

Bij de wapens die men heeft om elkaar electoraal te bestrijden, is de financiering van de politieke partijen het belangrijkste. Uw partij wordt gefinancierd net zoals alle andere partijen, op basis van de kiesuitslag en de vertegenwoordiging in het parlement. U kunt, binnen de marges die wettelijk worden toegestaan, uitgaven doen en propaganda voeren.

Als u vindt dat dit decreet van meer dan 200 artikels volledig tegen u is opgesteld en gemaakt is om uw politiek werk totaal onmogelijk te maken, denk ik dat u lijdt aan een vorm van tunnelzicht.

De heer Wim Van Dijck: Nu doet u alsof wij ons onterecht gevisseerd voelen. Ik wil u eens de cijfers ter beschikking stellen van de voorgaande jaren, waaruit blijkt dat we, in de programma's die ik daarnet heb genoemd, absoluut niet aan bod komen. Zelfs uw partij komt beter aan bod dan onze partij. Wij zijn de grootste fractie, vergeet dat niet.

Verwijt u de heer Annemans dat hij zijn werk doet in de Fortiscommissie?

Dan nog iets over de financiering, mijnheer Stassen. Bent u het niet die onze financiering wilt afnemen?

Dat eerstecommunicantengezicht begint me, eerlijk gezegd, wat te vervelen.

De OVSE-standaarden, overigens niet alleen wat de mediagerelateerde richtlijnen van het handboek betreft, en OVSE-waarnemers zouden wellicht heel wat aan te merken hebben op de gang van zaken in verkiezingsperiodes in dit land.

Zo kom ik bij de zogenaamde compensatie voor het afschaffen van de zendtijd op de VRT: de betaalde spots. Een idee dat de heer Verstrepen enkele jaren geleden al lanceerde, in een tijd toen hij daar nog zijn boterham mee moest verdienen. Een ideetje waartegen de heer Decaluwe indertijd al zijn duivels ontbond, gesteund door alle partijen.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Van Dijck, ik moet tot vervelens toe zeggen dat u me natuurlijk correct moet citeren. U moet goed weten waartegen we destijds gevochten hebben. Het oorspronkelijke voorstel was dat men tijdens de hele parlementaire periode, los van de sperperiode, elke dag als men dat wou en kon een spot kon kopen op een regionale televisie of op de zender van de heer Verstrepen destijds. We hebben gezegd dat dat niet de bedoeling kan zijn en hebben ons daartegen verzet. Want dan gaat men naar een systeem, als het buiten de verkiezingsuitgaven gebeurt, dat de parlementsleden met veel geld, maar die hier niets doen, de perceptie creëren dat het hard werkende parlementsleden zijn, want ze komen veel op televisie. Gewone parlementsleden die met hun parlementair mandaat rond moeten komen, zullen niet in staat zijn om te concurreren tegen de Desimpels van deze wereld en de Pierre Lano's van vroeger. Daar ging het over.

We hebben gezegd dat we dat wel steunen binnen de sperperiode, op voorwaarde dat het onder het plafond van de verkiezingsuitgaven blijft. Dat moet nog geregeld

worden aan de federale kant. Hier is de opening gemaakt, maar we willen niet in Amerikaanse toestanden komen dat men jaar in jaar uit commercials kan bestellen. De vraag zal ook zijn of commerciële stations wel veel interesse hebben om dag in dag uit reclamespots te geven.

U moet niet zeggen dat we een bocht hebben genomen. We hebben altijd consequent die houding aangenomen. Het kan binnen de sperperiode, mits de plafonnering van de verkiezingsuitgaven. Voor ons kan de rest niet. Dat is ook wat in het decreet staat.

De heer Wim Van Dijck: U hebt dat in de commissie al gezegd, mijnheer Decaluwe. Maar ik heb u er toen al op gewezen dat u vorige keer al uw duivels hebt ontbonden en de deur hebt dichtgeslagen, niet alleen voor de periode buiten de sperperiode, maar ook voor de sperperiode. U brengt nu die nuance aan, maar toen hebt u die niet aangebracht. Ik geef u dat maar mee. U hebt al uw duivels ontbonden en u achtte het toen inderdaad nodig om de toenmalige mediadecreten dermate aan te passen dat elke deur voor een dergelijk initiatief niet alleen gesloten, maar vergrendeld werd.

Nu is dezelfde collega mede-indiener om betaalde politieke spots toe te laten. Dat is een nuance die u aanbrengt, ik geef dat toe. Het kan verkeren, zei Bredero, die in zijn tijd natuurlijk nog geen notie had van het voortschrijdend inzicht, zoals dat heet.

Maar, collega's, de schrapping van de politieke verkiezingsspots op de VRT wordt in geen dele gecompenseerd door het toelaten van betaalde spots van kandidaten en partijen in de commerciële audiovisuele media. Net als bij de print zullen onze boodschappen carrément geweigerd worden.

Waar alle andere partijen en kandidaten, naargelang hun financiële draagkracht, de mogelijkheid krijgen om hun boodschap ongefilterd aan de man en de vrouw te brengen, heeft onze partij die mogelijkheid naar alle waarschijnlijkheid niet. Dat weten de indieners van deze amendementen beter dan wie ook. Zo zal het zijn, we zullen dat zien. Bovendien zijn we nog lang niet zover, aangezien eerst de federale wetgeving ter zake moet worden aangepast. Dat zit er zeker voor de verkiezingen van 7 juni niet in. Het ziet er op dit moment dus naar uit dat de kiezer verstoken zal blijven van ongefilterde boodschappen in de audiovisuele media van de aan de verkiezingen van 7 juni deelnemende partijen.

Mevrouw de voorzitter, ik kan niet anders dan vaststellen dat men ons een vuile streek heeft gelapt, tegen alle rechtvaardigheid, fair play en billijkheid in. Alle meerderheidspartijen hebben zich tot deze ongeoorloofde tackle verlaagd maar ook de zelfbenoemde kampioenen van de vrije meningsuiting daar achteraan. Eigenlijk verdienen zij allen een rode kaart, maar eens te meer

wordt juist de getorpedeerde speler van het veld gestuurd. De match is dan ook voor de zoveelste keer verkocht. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wil in de eerste plaats de beide verslaggevers van harte danken voor het bijzonder overzichtelijke verslag. Dat is niet zo evident na de lange besprekingen en hoorzittingen.

Collega's, tijdens deze legislatuur werden de gecoördineerde mediadecreten ruim tien keer gewijzigd of aangevuld. Ik vermoed dat dit ontwerp van decreet het voorlopige sluitstuk is van deze reeks. Het bevat in hoofdzaak de omzetting van de Europese richtlijn Audiovisuele Mediadiensten. De minister heeft ook van de gelegenheid gebruik gemaakt om de bestaande gecoördineerde mediadecreten, die sedert 1995 veelvuldig werden gewijzigd, op een coherente en eenduidige manier samen te brengen en te actualiseren. Zo werden overbodige bepalingen geschrapt, werd een administratieve vereenvoudiging doorgevoerd, werd het ontwerp van decreet ingediend op basis van het drielagenmodel en werd vooral gestreefd naar meer uniforme bepalingen.

Uiteraard bood de invoering van deze Europese richtlijn hiertoe een uitgelezen kans. Ik kijk naar de heer Bourgeois, die dit heeft ingezet met het schitterende voorbereidende werk vanuit de universiteit van Leuven. Belangrijk is dat het door dit werk meer is geworden dan een loutere omzetting. Mijnheer Bourgeois, ik wil oprecht hulde brengen aan uw voorbereidend werk voor dit ontwerp van mediadecreet, via het ARKADE-project.

Het parlement werd correct op de hoogte gehouden. Deze methodiek, ook met hoorzittingen, heeft ertoe geleid dat Vlaanderen een van de eerste Europese landen is waar de nieuwe EU-richtlijn straks effectief wordt omgezet en toegepast bij een nieuw ontwerp van decreet.

De vraag is of deze koppositie ook nadelen heeft. Dat zal blijken bij de toepassing van het ontwerp van decreet. Ik ben ervan overtuigd dat de media-actoren vandaag al toepassingen aan het ontwerpen zijn – en misschien al aan het testen – waarin het ontwerp van decreet niet heeft voorzien, en dat het de komende maanden of jaar misschien zal moeten worden aangepast.

De bespreking van dit ontwerp van decreet heeft ook aangetoond dat dit parlement en de commissie onder leiding van de heer Vandebossche wel degelijk wetgevend werk kan verrichten. We hebben uitgebreide hoorzittingen gehad. We hebben op een open manier gediscussieerd over partijgrenzen heen, over meerderheid en oppositie. Dat bewijzen de vele amendementen die over meerderheid en oppositie heen werden ingediend. We hebben bijvoorbeeld uitgebreid gediscussieerd over het

voorstel van mevrouw Stevens, de heer Caron en mezelf, vooral getrokken door de eerste twee. We hebben over belangrijke maatschappelijke doelstellingen gediscussieerd, waar eigenlijk iedereen het over eens is. Dat is ook een belangrijk klein deeltje uit het regeerakkoord.

We hebben daar lang over gediscussieerd en lang gezocht naar een verantwoorde implementatiemaatregel, die haalbaar is voor alle zenders, vooral ook voor de commerciële. In deze moeilijke tijden moet dit immers economisch haalbaar zijn, en vooral de commerciële zenders lijden daar toch wel onder. We hebben dus een nieuw amendement ter zake, maar ik veronderstel dat mevrouw Stevens of de heer Caron daar straks wat dieper op ingaan. Ik wil alleszins de beide collega's bedanken voor hun constructieve werk en samenwerking. Ze zitten beiden immers in de oppositie. Ze hadden dit populistisch kunnen aanpakken, maar dan waren de resultaten er waarschijnlijk niet geweest. Nu hebben we daadwerkelijk een concreet resultaat, een stappenplan met een enorm engagement.

Dit ontwerp van Mediadecreet heeft de ambitie om toekomstgericht te zijn. Gezien de onvoorspelbaarheid van de media- en technologische ontwikkelingen, geldt echter ook hier: the proof of the pudding is in the eating. Het is een illusie te denken dat een mediadecreet vijf jaar ongewijzigd kan blijven. We hebben het zelfs over een jaar of een aantal maanden. Ik heb het daarnet al gezegd: ik ben er zeker van dat er nu al technieken op stapel staan die nog niet worden geregeld door dit ontwerp.

Als het ontwerp van decreet straks wordt goedgekeurd, zal het toch wel een belangrijke stap zijn. Mijnheer de minister-president, morgen vinden de Staten-Generaal van de Media plaats. Met het ontwerp zijn natuurlijk niet alle problemen in de mediasector opgelost. Het betekent al evenmin dat er geen uitdagingen meer zijn voor de komende zittingsperiode. Zo hebben we bijvoorbeeld een niet onbelangrijk amendement – de verslaggevers hebben er al naar verwezen, net als naar de discussie, wars van de grenzen tussen meerderheid en oppositie – dat ertoe strekt alle radiolicenties op één punt te brengen, namelijk het jaar 2016, zodat een volgende erkenningsronde kan gebeuren vanuit een 'zero base'. Zo kan dit goed worden voorbereid en kunnen we het radiolandschap een nieuwe kans geven, waarbij we alle media-actoren betrekken. Ondertussen geven we ook de kans om het digitale voort te ontwikkelen.

Ook het REC Radiocentrum is een bijzonder belangrijke inspiratiebron geweest in de commissie. Het is ook belangrijk dat de studie ter zake voort wordt geïmplementeerd. Hopelijk zullen een aantal punten ervan terug te vinden zijn in het toekomstige regeerakkoord.

Belangrijk voor de CD&V-fractie is dat vooral de erkende radiozenders maximaal moeten kunnen worden beluisterd

in hun zendgebied. Er komt nog een volgende ronde in de staatshervorming. De vraag is wanneer. Dat zal daar ook een belangrijk punt zijn. Dit moet van de baan zijn tussen de beide regio's, in het belang van iedereen.

De heer Verstreken heeft enorme inspanningen gedaan, net als mevrouw Hermans, om ook de stimulansen voor de Vlaamse muziekindustrie door de Vlaamse overheid op te nemen. Zo ook zal de leefbaarheid van die echte lokale gemeenschapsradio's worden gegarandeerd.

Mijnheer de minister-president, het debat over de openbare omroep zal natuurlijk de komende maanden meer dan ooit actueel zijn. Met dit ontwerp van decreet is dat debat ook niet afgesloten. In het kader van de openbardienstverplichting zullen we de publieke opdracht van de openbare omroep heel nauwkeurig en doordacht moeten blijven definiëren, zodat er geen concurrentievervalsing wordt gecreëerd voor de commerciële sector en de geschreven pers, en de openbare omroep op een correcte wijze wordt gefinancierd voor het uitvoeren van die publieke opdracht. Misschien was het al mogelijk geweest om daar in het kader van dit ontwerp discussies over te voeren, en misschien nog aanpassingen te doen. Na rijp beraad hebben we dat niet gedaan. We zitten met de lopende beheersovereenkomst. Dat is een gegeven waarmee we rekening moeten houden. Belangrijk is dat er ook politiek vandaag een standstill moet komen met betrekking tot die beheersovereenkomst en de verhouding tussen dotatie en commerciële inkomsten. De dotatie is goed voor ongeveer 65 percent, de commerciële inkomsten voor ongeveer 35 percent. We zien dat het zeker vandaag lastig is, ook voor de openbare omroep, om die 35 percent te halen. De CD&V-fractie heeft zich er altijd toe verbonden dat, als die commerciële inkomsten worden afgebouwd, dat op een of andere manier moet worden gecompenseerd via de dotatie.

Vandaag moeten er andere prioriteiten zijn, maar het is toch belangrijk om deze verhouding opnieuw te bekijken in een nieuw regeerakkoord. Daarna kunnen we, over ruim een jaar, een evaluatie maken van de beheersovereenkomst waarbij we bekijken wat kan en wat niet kan.

Mijnheer de minister-president, collega's, een aantal evoluties binnen de VRT op het vlak van de commercialisering, stemmen ons niet gunstig. Ik geef u een aantal voorbeelden. Ik begrijp dat de openbare omroep het maximale moet halen uit de commerciële inkomsten omdat de beheersovereenkomst er nu eenmaal is, maar als nieuwsbeelden van de nieuwsdienst worden verkocht met reclame errond, dan kunnen we ons toch afvragen of informatiebeelden die gemaakt zijn met belastinggeld, geen concurrentievervalsing inhouden ten opzichte van private spelers die hetzelfde doen. De vraag stellen, is ze beantwoorden.

Ik vind het ook niet normaal dat de VRT advertentieruimte biedt op de Sporza-website aan een bedrijf dat gespecialiseerd is in het gokken op voetbalwedstrijden. Ik vind dit niet normaal. Het is natuurlijk een vorm van commercialisering en men probeert om alle mogelijke inkomsten bijeen te grabbelen, maar dit is geen goede manier van werken.

Ik geef een ander concreet voorbeeld. De laatste maanden en weken wordt men nu via Radio 2 West-Vlaanderen wakker met een reclamespot – de heer Bosuyt zal die ook al gehoord hebben. Vroeger werd men wakker met een spelletjesprogramma, nu is er een nieuw soort spelletje waarbij een bedrijf een halve dag verlof kan geven aan een van zijn werknemers. Mensen van het bedrijf worden daarbij geïnterviewd – ik noem dat een betaalspot of product placement. Er worden twee vragen gesteld: hoe slaapt uw bedrijfsleider, slaapt hij goed of niet goed? De halve dag verlof ter waarde van 150 euro wordt aangeboden door Sleepy. Dit is nogmaals een commercial midden in een programma. Ik vind dit erover, mijnheer de minister-president, ik meen dat dit zelfs in strijd is met de mediawetgeving.

Ik heb er begrip voor dat men de verhouding 65/35 moet behouden, maar telkens weer merken we dat er op een creatieve manier wordt ingebroken in programma's. Dat is geen goede evolutie, niet ten aanzien van de luisteraar, noch ten aanzien van de commerciële sector.

Deze voormiddag had ik het met een aantal medewerkers nog over het spelprogramma Mercator. De kandidaten die daarin rondlopen, dus niet de presentator, maar de kandidaten, zijn, en ik ga nu overdrijven, 'rondlopen-de reclames'. Op de kleren van de kandidaten is duidelijk te zien door wie ze gesponsord worden.

Een jaar of twee geleden zag men zoiets niet. Ik herhaal dat ik er begrip voor heb. Wij zullen de kwestie op de ene of andere manier moeten herbekijken. Vanuit de CD&V-fractie pleit ik er in elk geval voor om dit niet nu te doen, om de VRT nu te laten voor wat hij is, maar dat we naar een formule gaan waarbij de totale commerciële inkomsten, hoe creatief ze ook zijn, worden geplafonneerd. Later kan geëvalueerd worden, en als het plafond naar beneden moet, dan kan er gecompenseerd worden.

We hebben veel gediscussieerd en er zijn een groot aantal amendementen. De reden daarvoor is niet, dames en heren van het Vlaams Belang, dat er onenigheid was, integendeel, iedereen, zelfs uw fractie, was het tijdens de besprekingen eens over het principe. Blijkbaar was er een probleem met de juridische interpretatie en de gevolgen. Nu hebben we een goede oplossing gevonden voor de problemen van de additionele programma's, teletekst enzovoort. Het is belangrijk om te benadrukken dat ook de teletekst op de digitale kanalen, hier ook onder valt. Daar is geen discussie over, maar het is belangrijk dat dit nogmaals wordt bevestigd en benadrukt.

Belangrijk is dat de openbare omroep zijn werking permanent zal moeten evalueren, vooral op het vlak van efficiëntie en van de doeltreffendheid van de bestede middelen. Ik heb het gevoel dat men op de goede weg is.

Ik kom tot het debat over de digitale kanalen via het gebruik van de rode knop. De heer Vandebossche heeft daar al terechte opmerkingen over gemaakt. Er zijn ook al moties over goedgekeurd. Het enige wat mij verontrust, is dat ik in de praktijk niet veel verandering zie. Men zegt ons dat men het heeft overgemaakt aan de minister-president en dat het op komst is, maar het is belangrijk dat die bijsturing ook echt zichtbaar is. Ik wil zelfs een tip geven aan de VRT-leiding: maak dat die bijsturing zichtbaar is tegen de start van de onderhandelingen over het regeerakkoord, zodat daar geen nervositeit over bestaat. Want op lange termijn betaalt men altijd zelf het gelag.

De aanbevelingen uit het recente evaluatierapport over het addendum bij de beheersovereenkomst inzake de openbare omroep, domein Cultuur, moeten we effectief omzetten in concrete afspraken, en wel bij een volgende beheersovereenkomst.

We zullen ook een kader moeten uitwerken dat openbare, commerciële en regionale omroepen stimuleert tot samenwerking, om de efficiëntie en effectiviteit van de middelen te verhogen, bijvoorbeeld inzake de verwerving van bepaalde uitzendrechten of de digitalisering van archieven.

Er hebben ook een grote discussie en een hoorzitting plaatsgevonden over de regionale televisieomroepen, naar aanleiding van dit voorstel van decreet. Dat zal blijvende aandacht vragen, maar we moeten ook nagaan hoe we die regionale zenders op een structurele manier kunnen betrekken bij het communicatiebeleid van de Vlaamse overheid. In de toekomst moeten we misschien ook op dat vlak een tandje bijsteken.

Ook de aanbevelingen van de maatschappelijke beleidsnota Digitaal Vlaanderen, waar ook een aantal nieuwe toepassingen in staan, zullen vroeg of laat moeten worden geïmplementeerd in dit voorstel van decreet.

Over de realisatie van het belangrijke kenniscentrum Mediawijsheid zal mijn collega, mevrouw Rombouts, namens onze fractie nog een tussenkomst houden. Ook het engagement inzake dat kenniscentrum zullen we in elk geval moeten nakomen.

Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, we gaan dit voorstel van decreet vanuit onze fractie met grote unanimité steunen. Er is ook een breed draagvlak in heel dit parlement. Ik dank nogmaals de collega's van de meerderheid en de oppositie. In het vooruitzicht van de Staten-Generaal van morgen,

roep ik alle actoren op om dit voorstel van decreet op een correcte manier toe te passen. Dat zou veel discussies en zorgen in dit parlement wegnemen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik hoef niet meer uitgebreid in te gaan op het voorliggende voorstel van decreet. Ik dank dan ook de heren Delva en Verstrepen voor het zeer gedetailleerde verslag, waarin duidelijk werd gesteld dat er heel wat zaken vernieuwd of aangepast zijn in dit voorstel van mediadecreet.

We hebben een hele reeks debatten en hoorzittingen gehad, alsook heel wat amendementen en dergelijke meer. Ik wil dan ook een pluim geven aan de voorzitter van de commissie. Ik vind dat hij heel professioneel aan alle actoren in het veld de kans heeft gegeven om hun reactie en hun mening te geven.

Het ontwerp heeft een lange voorgeschiedenis. En het heeft een dubbel doel: het omzetten van de bepalingen van de Europese richtlijn inzake audiovisuele mediadiensten enerzijds en het uitwerken van één coherent mediadecreet anderzijds. In dat kader is men overigens afgestapt van het bestaande tweelagenmodel en is men overgestapt naar het drielagenmodel, waarbij naast de programmamakers en de omroepen ook de dienstenverdelers worden geïdentificeerd.

Die verdelers, Belgacom en Telenet, waren aanwezig bij de hoorzitting en hebben duidelijk verklaard dat ze achter dat nieuwe drielagenmodel staan. Het wordt dus gedragen door de sector. Overigens wordt deze laag door dit voorstel van decreet maar in beperkte mate gereguleerd. We mogen aannemen dat het niet de bedoeling is om daar snel verandering in te brengen. Dat is toch wel een goede zaak.

Het ontwerp van decreet werd uitgewerkt aan de hand van een voorbereidende studie van het Interdisciplinair Centrum voor Recht en Informatica (ICRI) van Leuven, de zogenaamde ARKADE-studie. Naast de minister-president, de gewezen minister van Media Geert Bourgeois en de administratie moet ik ook dit ICRI bedanken voor het geleverde werk. Zij hebben de aanzet gegeven tot wat wij vandaag stemmen. Hun inspanningen hebben een modern Mediadecreet, aangepast aan de nieuwe ontwikkelingen bij de media onder meer op het internet, voorgedraaid.

Er bestaat nu duidelijk een onderscheid tussen lineaire en niet-lineaire mediadiensten, waarbij de laatstgenoemde diensten gelukkig en terecht veel minder streng worden aangepast en gereguleerd. Uiteindelijk betreft het daar enkel het verbod op het aanzetten tot haat.

Over het algemeen betekent het decreet een belangrijke administratieve vereenvoudiging voor alle media-actoren. Als het kan, wordt geopteerd voor zelf- en coregulering. In zijn advies stelt de Mediaraad dat men op een bepaald vlak nog verder had kunnen gaan. Maar we zitten ook met een bepaalde bevoegdheidsverdeling in dit land, die het afstemmen van de diverse regelgevingen op elkaar niet altijd vergemakkelijkt.

Als fractie zijn wij verheugd over het versoepelen van de reclameregels. We zijn daarvoor al jaren vragende partij. We hebben een gezonde aanpak van deze materie gevraagd. Nu zit dit ingebakken in de richtlijn Audiovisuele Mediadiensten. Ik denk dat het niet aangewezen zou zijn dat we in ons land nogmaals veel strengere reclameregels zouden hanteren dan in andere landen, ook al omdat dit de ontwikkeling van een eigen florerende en particuliere media-industrie alleen maar hindert.

In dit verband staan wij ook volledig achter het toestaan van politieke reclame tijdens de sperperiode, uiteraard met inachtneming van de wetgeving inzake de verkiezingsuitgaven. Een andere beschermingsvorm is het feit dat er een limitering is op reclameboodschappen van 20 procent voor de omroepen. Ook politieke boodschappen vallen onder die reclamewetgeving. Het zal niet zijn dat we overspoeld worden met politieke reclameboodschappen.

Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, dit decreet laat ook veel zaken ongewijzigd. Ik denk maar aan de taak en opdracht van de openbare omroep, wat later zeker nog ter discussie zal komen. De heer Decaluwe heeft het ook al aangehaald: de verhouding tussen dotatie en commerciële middelen zal zeker ooit opnieuw bekeken moeten worden. Tussen dit en enkele maanden zal er weer iets gebeuren dat aanstoot geeft en waarop wij zullen moeten reageren. Door de commerciële druk neigt de openbare omroep vaak naar beslissingen die bijna onaanvaardbaar zijn voor de commerciële sector. We moeten daarover blijven waken.

De hervorming van het radiolandschap, met name het lokale radiolandschap, moet nog maar beginnen, maar de aanzet is gegeven. Dit zullen ongetwijfeld belangrijke discussiepunten worden voor de volgende legislatuur.

In dit verband zou ik toch nog eens de aandacht willen vragen – mijn tussenkomst zou anders niet volledig zijn – voor de plaats van de eigen muziek, niet alleen op de commerciële maar vooral op de openbare omroep. De muzieksector hebben we overigens gehoord. Zij zijn hun manifest 'Music is Life!' uitgebreid komen voorstellen in de commissie. Ze hebben de aandacht gevraagd voor lokale producties in de media en pleiten voor een nauwe band tussen muziek en media.

Ik zou de volgende suggestie willen doen. Misschien kan de overheid, hetzij de minister van Cultuur, hetzij de minister van Media, hetzij allebei, het initiatief nemen tot het opzetten van een gestructureerd en permanent overleg tussen onze eigen muzieksector enerzijds en de omroepen anderzijds. Ik zou er ook de private omroepen bij willen betrekken. Niet om quota – ik heb het woord bijna begraven – of verplichtingen op te leggen, ik denk eerder dat er een gezond evenwicht moet komen tussen het commerciële, het creatieve en het culturele denken. Ik pleit dus voor een soort van coregulering, waarmee dit decreet trouwens hoog oploopt.

In een dergelijk overleg zouden zaken kunnen worden behandeld zoals de rechtenproblematiek, wat blijkbaar een doorn in het oog is van veel productiehuisen, onafhankelijke of niet-onafhankelijke.

We kunnen nog lang spreken over vele andere onderdelen van dit decreet. De essentie is echter dat we erin geslaagd zijn de regelgeving te moderniseren, de verschillende lagen van het medialandschap te identificeren, de administratieve regels te vereenvoudigen en de reclameregels te versoepelen. Ik denk dat dit een uitstekende prestatie mag worden genoemd, al moeten we ons geen illusies maken. Het medialandschap verandert zo snel dat we binnen de kortste keren nieuwe aanpassingen zullen moeten doen. Denk maar aan de gevolgen van de digitalisering, ook op radiogebied. Maar hoe dan ook beschikken we nu over een stevige basis om vandaar te vertrekken. Ik denk overigens dat ook de sector zelf in zijn geheel vrij tevreden is over het geleverde werk. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de ontwikkeling van dit ontwerp van decreet is in 2007 begonnen met een studie. De wijze waarop dit ontwerp van decreet tot stand gekomen is, zeker in die sector, is dé manier om het tot stand te laten komen. Een mediadecreet is een zeer relatief begrip. Binnen het jaar zullen er wellicht opnieuw discussies ontstaan over bepalingen omdat het soms moeilijk is om te decreteren. De mediatechnologie fietst ons voorbij terwijl we aan het decreteren zijn. We zijn het er allemaal over eens dat het een relatief decreet is qua geldingsperiode.

Op het einde van de vorige legislatuur hebben we hier ook een debat gehouden over de aanpassing van de mediadecreten aan de toenmalige Europese bepalingen. Toen waren we een jaar later opnieuw aan het sleutelen aan het betrokken decreet.

Mijnheer Van Dijk, ik heb u daarstraks niet onderbroken omdat we de discussie over de politieke zendtijd, de verkiezingsfilmpjes zeg maar, voeren alsof dit het

belangrijkste zou zijn van het betrokken decreet. Dat is het niet. Degene die het heeft gelanceerd, ben ik. Ik discussieer daar graag over met u. In de loop der jaren hebben de mediacommissie en de plenaire vergadering de VRT verplicht tot een aantal zaken: de politieke derden en de verkiezingsfilmpjes gebaseerd op een ingewikkelde berekening van het aantal minuten en seconden van wie hoe lang en waar mag uitzenden. Die discussie overschaduwde dit ontwerp van decreet. U zegt dat dit het belangrijkste is. U zegt dat we een ontwerp van decreet hebben gemaakt om een complot tegen u te organiseren. Dat is erg bij het haar getrokken, als u weet wat in de vorige legislatuur met de politieke derden is gebeurd en wat daar het resultaat van was. Het resultaat is een programma dat hier elke woensdag loopt en bij mijn weten registreert Villa Politica meestal.

Als dat niet zo is, dan moet u me dat illustreren. U voert nu een discussie die voor mij al jaren passé is. Die discussie was passé toen het nieuwe VRT-decreet werd aangenomen. Dat decreet zorgde voor de structuur van een naamloze vennootschap waarin de CEO de belangrijkste man was. We hebben fantastische CEO's meegemaakt. De CEO, de raad van bestuur en het directiecomité zijn de drie organen die de controle uitoefenen binnen die nv. Ik dacht, maar ik heb gemerkt dat dat niet juist is, dat we tijdens de vorige legislatuur het tellen en wegen van wie waar wanneer op het scherm van de openbare omroep is verschenen, achter ons hadden gelaten. Dat is een oude discussie die niets te maken heeft met het ontwerp van decreet dat hier voorligt.

De heer Wim Van Dijk: Mijnheer Vandenbossche, het zijn niet wij die dit ontwerp van decreet hebben vervuild met de amendementen die in de commissie plots zijn goedgekeurd. Het ontwerp van decreet voorzag niet in de truc die u nu hebt uitgehaald. Die amendementen zijn er plots gekomen om de politieke spots op de VRT af te schaffen. Daarna was er het amendement van de heer Verstrepen dat is overgenomen door de meerderheid om eventueel commerciële, betaalde spots toe te laten. Wij hebben dat niet ingevoerd, u hebt dat gedaan.

U schetst inderdaad de weg van de politieke derden enzovoort waar wij destijds al tegen waren. Voor ons is dat de optie die toen is genomen om onze uitzendingen van het scherm te halen. Uiteindelijk worden nu ook nog eens de politieke spots van het scherm gehaald, waar alleen wij nadeel van ondervinden. U zegt nu dat dit voor alle partijen hetzelfde is omdat ze allemaal van het scherm verdwijnen. Dat is waar tot op het moment dat de betaalde spots worden toegelaten want dan kan iedereen weer op het scherm behalve wij.

Ik hoor het graag zeggen dat Terzake en Villa Politica dat allemaal objectief doen en dat die tellingen niet meer van deze tijd zijn. Die tellingen doen wij elk jaar en wij zijn niet de enigen die dat doen. Er zijn ook

universiteitsstudenten en mensen die doctoreren over het medialandschap die nagaan in welke mate de politieke partijen aan bod komen in de programma's. Die tellingen geven altijd hetzelfde beeld. Wij hangen aan de staart wat de media-aandacht betreft. Eerst zijn er de grote meerderheidspartijen, dan de oppositiepartijen en dan het Vlaams Belang. U zegt dat die tellingen passé zijn maar voor ons zijn die heel relevant.

De heer Carl Decaluwe: Ik begrijp de collega's van het Vlaams Belang niet. De heer Vandenbossche heeft een relaas gegeven van de feiten van de politieke derden tot nu. Het Vlaams Belang is vandaag meer dan ooit, in beeld door de uitzendingen van Villa Politica. Het verschil ten opzichte van vijf, zes jaar geleden is groot. Wanneer de heer Dewinter zijn show opvoert, komt dat rechtstreeks op televisie.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, gaat u beweren dat er een rastertje voor het gezicht van de heer Dewinter komt wanneer hij in beeld verschijnt?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Ik zeg alleen dat het geen rechtstreekse uitzending is.

De heer Dany Vandenbossche: Een ding is zeker: nu komen we niet in beeld.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Vandenbossche, mijnheer Decaluwe, wat de politieke derden en bij verlenging de afschaffing van de politieke verkiezingsspots betreft, volgt u een bepaalde logica. U vindt dat dit niet meer hoeft.

Er is nu inderdaad Villa Politica. We moeten nu blijkbaar al blij zijn dat als we op de tribune staan, er niet wordt weggezapt. Zover is het al gekomen. U gaat uit van een bepaalde politieke logica. Maar soit, laten we daar niet over klagen. Het zou er nog aan mankeren dat men dat zou doen. Men brengt namelijk een rechtstreeks verslag van een parlementaire vergadering. Maar u functioneert als partij in een heel ander medialandschap dan wij. En dat vergeet u. U zegt dat u dat niet aanbelangt. De heer Decaluwe zegt hetzelfde. Natuurlijk niet. Zoals de heer Verstrepen zegt, zullen de adverteerders wel klaar staan voor de centen van de rijkste partij. Dat is echter net het probleem. Wat dat betreft, hebben we geen toegang tot adverteren op de media zoals andere partijen, buiten de advertenties op pagina 36 van De Zondag en de streekkranten. Dat is net het verschil. Net daarom vinden we het zo belangrijk dat we op een bepaalde manier een verkiezingsboodschap via de openbare omroep kunnen brengen.

Mijnheer Vandenbossche, u zegt dat we toch niet meer gaan tellen wie wanneer in welke programma's verschijnt. Ja, we gaan dat blijven doen! Ik heb het aan de minister van Media gevraagd. Uit het antwoord van twee dagen geleden bleek dat het voor de VRT te arbeidsintensief is om op te lijsten wie wanneer op, bijvoorbeeld, Terzake is gekomen. We hebben wel de lijst van de infotainmentprogramma's. We gaan dat blijven doen. We doen dat niet om alles op een apothekerschaaltje af te wegen. Die tijd van 20 à 25 jaar geleden is gelukkig voorbij. Toen werd rekening gehouden met de sterkte van een partij om ze meer of minder aan bod te laten komen. Dat is nu gedaan. Het gaat inderdaad om de politieke relevantie. We moeten alles dus niet meer op een apothekerschaaltje afwegen. Ik stel echter al jaren vast dat wij geen apothekerschaaltje meer nodig hebben om het onevenwicht te meten, maar een hele bascule. En dus zullen we dat blijven meten, mijnheer Vandenbossche.

We vinden het aberrant dat men in het kader van dit grote ontwerp plots afkomt met een bepaling terwijl men zeer goed weet in welke mediatische context onze partij moet functioneren. Commerciële spots mogen nu. U weet zeer goed dat dat niet het geval is. Ik kan er ook niet aan doen, mijnheer Decaluwe. De wetgeving over wat in de periode kan of niet kan, wordt federaal geregeld.

De heer Carl Decaluwe: We zullen dat regelen. *(Gelach)*

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Decaluwe, die wetgeving is veranderd. Weet u wat er nu is ingeschreven? Dat adverteren op commerciële websites niet mag. En nu komt u ons hier wijsmaken dat we er drie maanden voor de verkiezingen nog voor gaan zorgen dat de federale overheid toestaat dat spots in bioscopen mogen, dat men op commerciële zenders spots mag maken! Laten we elkaar geen Liesbeth noemen. Er was geen enkele reden om via die amendementen die verkiezingsspots op de VRT af te schaffen, tenzij er één goede bedoeling aan ten grondslag lag. U weet in welk mediatisch landschap onze partij al jarenlang moet functioneren.

De heer Jos Stassen: Mijnheer Van Hauthem, u hebt gelijk als u het hebt over de aanwezigheid op de VRT ten tijde van het Vlaams Blok. Toen kwam u nauwelijks aan bod. Maar nu kunnen we een aantal voorbeelden geven uit ongeveer alle nieuwsprogramma's waarvoor een aantal van uw mensen zijn gevraagd: in De Keien van de Wetstraat, in Phara, in Terzake enzovoort. Het gevolg, al dan niet causaal, is dat u van 25 percent naar 18 percent zakt in de peilingen. *(Gelach. Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Stassen, als u zich belachelijk wilt maken, dan doet u dat maar.

Daarstraks werd gesproken over de partijfinanciering. Ik zit in de controlecommissie voor de partijfinanciering,

ook op het federale niveau. Ik stel vast dat men al gedurende tien jaar alle wetgevingen heeft veranderd om ervoor te zorgen dat we financieel zouden worden drooggelegd en dus ons politiek functioneren zou kunnen beletten. Ook uw partij heeft daaraan meegewerkt.

Als ik het heb over de toegang tot de media, dan heb ik het niet alleen over de VRT maar ook over de geschreven media. Wij krijgen, tenzij per uitzondering, geen vrije tribune meer aan de pers gesleten. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Tenzij je aangevallen wordt, mijnheer Decaluwe, dan mag je toch nog reageren. Als je in De Standaard twee keer wordt aangevallen, mag je reageren. Dat is de uitzondering die de regel daar bevestigt. Dat is het enige, voor het overige is er niets.

In het kader van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) ben ik al een paar keer als waarnemer van de verkiezingen naar het buitenland kunnen gaan, mijnheer Stassen. Dat is zeer boeiend en leerrijk. Weet u wat een van de handregels van de OVSE is om te kunnen spreken van democratische verkiezingen? In het algemeen is dat de toegang tot de media. U zou die vuistregel eens moeten lezen. Ik stel vast dat het medialandschap in Vlaanderen en België – en dan heb ik het niet alleen over het audiovisuele maar over de hele berichtgeving – niet voldoet aan de norm van de OVSE.

De heer Dany Vandebossche: Nu leg ik mijn papieren helemaal opzij, mevrouw de voorzitter. Ik was van plan om niet te lang tussen te komen. Ik wil afsluiten. Een ding is zeker: ik zal nu wellicht ook op de zwarte lijst van De Standaard staan, veronderstel ik, gelet op het feit dat ik op de enquête die De Standaard op dit ogenblik voert over de inkomsten van de publieke mandatarissen, heb geantwoord – en ik raad u aan om dat ook te doen, collega's: "Gelieve mij ook de vergoedingen en bonussen van de bestuurders van de nv Corelio toe te sturen, van de werknemers van de nv Corelio, alsmede ook de vergoedingen van de hoofdredacteur omdat ik mij afvraag waarom wij midden in een mediacrisis moeten discussiëren over het afdanken van mensen bij Corelio." Ik heb er geen bezwaar tegen. Ik heb hen alles meegedeeld wat moest worden meegedeeld, denk ik. Het zou interessant zijn voor de commissie voor Media om, in het kader van de discussie over de mediacrisis, alle vergoedingen en bonussen van de betrokkenen te kennen. Dat zou ons helpen om de discussie te voeren.

Wij zijn een hele tijd bezig geweest met de discussie over dit decreet. Ik wil alle commissieleden bedanken voor de wijze waarop wij dit decreet hebben tot stand gebracht. Ik dank ook de beide ministers die Media onder hun bevoegdheid hebben voor de zeer open wijze waarop wij over dat decreet hebben gediscussieerd, te meer omdat wij bij de ARKADE-studie een zitting achter gesloten

deuren hebben gehouden en dat ik daarover niets in De Standaard heb gelezen. *(Applaus)*

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wil om te beginnen de verslaggevers bedanken voor het uitgebreide verslag. Nu weten ook de mensen die het niet hebben gevolgd waarover het gaat. Ik dank beide bevoegde ministers voor dit ontwerp van decreet en ik wil ook de heer Vandebossche bedanken voor de manier waarop hij de voorbije vijf jaar dit alles heeft geleid. *(Applaus)*

Diegenen die de mediadebatten volgen, weten dat het er soms nogal hevig en bijna emotioneel aan toe gaat en dat het niet altijd gemakkelijk is om dit te organiseren.

Dit decreet is een aanpassing van de Europese richtlijn, met een poging om de technologische evoluties om te zetten in decreetgeving. Iedereen die de media volgt, weet dat die omzetting meestal iets later komt, want telkens is er een nieuwe technologische evolutie en volgt een vertaling naar de toch wel specifieke Vlaamse situatie. De Europese richtlijn geldt immers voor de hele Europese Unie, het Vlaamse landschap is toch wel iets anders dan het gemiddelde Europese medialandschap.

Het voorbereidende werk was goed. Er zijn ook na de discussie nog een aantal zaken aangepast. Wij hebben het uitgebreid met de discussie over de politieke reclame op de commerciële televisie en radio en over de afschaffing van de politieke reclame tijdens de sperperiodes voor de verkiezingen. Dit debat hebben we al gehad. Ik vind het goed dat we dit hebben gedaan want het is een soort uitvoering en voltooiing van een evolutie die is ingezet met een gedepolitiseerde VRT en die maakt dat men binnen het commerciële landschap ook, als de federale wetgever het zou toelaten, binnen bepaalde regels commerciële boodschappen zal kunnen kopen in de drie maanden voor de verkiezingen.

Ik wil afsluiten met een oproep aan het volgend Vlaams Parlement en aan de volgende Vlaamse Regering. Vlaanderen heeft een sterk medialandschap, met een sterke openbare omroep. In vergelijking met de situatie in andere regio's doet de VRT het goed. De RTBf heeft het in het Franstalig landsgedeelte zeer moeilijk.

We hebben een sterke openbare omroep en ook sterke commerciële omroepen. Een van die commerciële omroepen is in sterke mate in het Vlaamse cultuur- en ondernemerslandschap ingebed. Dat is op zich een vrij unieke situatie. Het is een goede zaak dat we hierover beschikken en dat het in de toekomst zo zal blijven. Ik hoop dat de staten-generaal van de minister-president de positie van de redacties in de schrijvende en audiovisuele commerciële media zal versterken. Het algemeen economisch ondersteuningsbeleid biedt de commerciële mediapartners de kans sterk te blijven. Wat

De Persgroep in Nederland heeft gedaan, is op zich ongezien. Die uitbreiding is een vrij knappe realisatie. Het is dan ook een goede zaak dat het algemeen economisch ondersteuningsbeleid ook op de commerciële mediapartners gericht blijft.

Daarnaast pleit ik ook voor een sterke openbare omroep. Over de verhouding tussen de dotatie en de commerciële inkomsten valt te discussiëren. Op dit ogenblik ligt die verhouding vast. De openbare omroep probeert zich binnen die regels te handhaven. Dat kan worden veranderd. Als het ene daalt, is de consequentie dat het andere moet stijgen. De regels die bepalen hoe de openbare omroep zich moet trachten te handhaven, moeten duidelijk blijven.

Ik hoop dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering dit sterke openbare en commerciële medialandschap zullen blijven versterken. Groen! zal dit voorstel van decreet goedkeuren. We hebben een aantal amendementen ingediend. We zullen ook tijdens de hoofdelijke stemming voor dit voorstel van decreet stemmen. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mevrouw de voorzitter, volgens mij hebben we hier, vooral over een welbepaald klein aspect van het voorstel van decreet, al een boeiende discussie gevoerd. Ik wil daar niet veel meer over zeggen.

Ik richt me even tot de verslaggevende diensten van het Vlaams Parlement. Ik hoop dat ze goed opletten en dat ze de juiste Van Dijk op de juiste plaats vermelden. Het gebeurt immers zelden dat eenzelfde amendement door twee mensen met dezelfde achternaam met een andere finaliteit wordt verdedigd. Ik vermeld dit, omdat de eer dan aan de heer Wim Van Dijk kan toekomen indien ze hem hoort toe te komen.

Ik heb een vreemd gevoel bij de bespreking van dit voorstel van decreet. Volgens mij ben ik een van de weinigen die al gedurende veertien jaar het geluk hebben lid van deze commissie te mogen zijn. Ik heb niet altijd een stem gehad, ik ben soms toegevoegd lid geweest. Ik heb media al dan niet ten gevolge van interne afspraken binnen de fractie mogen volgen. In elk geval is veertien jaar een hele tijd.

Ik herinner me heroïsche debatten over de openbare omroep. Ik vond het als pril parlementariër schitterend dat we de naam BRTN in VRT konden veranderen. Uiteindelijk kon ik hier echter niet voor stemmen. Ik vond immers dat de rest van het minidecreet nergens op leek. Dit was mijn rol als lid van de oppositie.

Wat media betreft, hebben we in de loop van deze legislatuur hard gewerkt. Zoals ik al tijdens de commissiebesprekingen heb vermeld, zijn heel wat wijzigingen het gevolg van evoluties op het terrein geweest.

Met dit decreet kunnen we zeggen dat er een tijdelijk orgelpunt is geplaatst, omdat ook hier de evoluties waarschijnlijk de decreetgever voor zullen zijn. Toch zetten we met dit decreet een belangrijke stap en zullen we tot het koppeloton van Europa behoren.

Universiteiten, minister Bourgeois en zijn medewerkers, de administratie, minister-president Peeters, alle mensen op het terrein, de mensen in de hoorzittingen, iedereen heeft een enorme bijdrage geleverd. Sta me toe om me ook even, en ik doe dat heel oprecht, te richten tot de commissievoorzitter, de heer Vandebossche. Danny, de legislatuur loopt ten einde en we weten ook dat je niet zult terugkomen. Het is niet aan mij om hierover verklaringen af te leggen. Maar ik weet nu al – en dat meen ik oprecht – dat we jou in deze commissie zullen missen. Je hebt duidelijk je eigen visie, en zo hoort het ook, maar je bent ook iemand die enorm goed kan luisteren, iemand die enorm goed mee tonen kan zetten en die respect opbrengt voor andermans meningen, maar je gaat er wel van uit dat die meningen ook onderbouwd zijn. Je geeft ruimte aan debat. Je hebt je rol zeer goed vervuld. Voor media, maar ook voor cultuur, zullen we jou hard missen. (*Applaus*)

Ik zeg het met enige schroom, omdat het eigenlijk niet aan mij is om dit te zeggen, maar ik wou het toch graag doen. Het gaat over het laatste grote decreet dat bij jou in de commissie is besproken.

Ik denk dat dit een goed Mediadecreet is. Er konden inhoudelijke accenten gelegd worden. De heer Decaluwe heeft er ook al naar verwezen: de duidelijke stappen vooruit die we met mevrouw Stevens kunnen zetten, maken dat we binnen de media ruimte willen voor alle Vlamingen, ook zij die met een auditieve of visuele handicap te maken hebben. Ik denk dat mevrouw Stevens er straks zelf nog iets over wil zeggen.

Mijnheer de minister-president, geachte collega's en vooral leden van de meerderheid, we hebben het toch nodig geacht om vanuit onze fractie drie amendementen in te dienen. Over de eerste twee is al uitvoerig gediscussieerd. Ik ga die discussie niet meer openen, alleen wacht ik nog op het eerste, echte inhoudelijke argument.

Voor het andere amendement, wil ik toch even aandacht vragen. De heer Decaluwe zei dat we de voorbije legislatuur zo'n tien keer het Mediadecreet hebben gewijzigd. Een van de wijzigingen, waarvoor ik mee heb gepleit, was het mogelijk maken van ketenvorming door lokale radio's. Ik vond dat dit nodig was voor de leefbaarheid van vele van deze lokale radio's. Ik vond dat trouwens niet alleen, want anders was het decreet nooit gestemd geweest. Wij hebben toen niet voor niets een bepaling ingeschreven waarvan men nu in de motivering schrijft dat die blijkbaar zonder reden was. Die bepaling stelde dat ook in de ketens minimaal 21 uur

programma's van lokale aard moesten worden gebracht. Daar hadden we een reden voor.

De hoofdreden waarom ik toch vraag om dat te behouden, collega's, is omdat we anders te drastisch ingrijpen in de dossiers die lokale radio's destijds moesten indienen om een erkenning te krijgen. Ik spreek nu over het einde van de vorige legislatuur. Er werden dossiers ingediend om zendvergunningen te krijgen en er waren ook heel wat vragen die buiten de prijzen vielen. Als we nu op deze manier wijzigingen doorvoeren, denk ik dat we voor een deel abdiceren wat we hen destijds hebben opgelegd. Ik vraag straks dan ook opnieuw de stemming.

Collega's, dit is een tijdelijk orgelpunt. Ik hoop alleen dat straks ook de nieuwe mediacommissie, het vernieuwde parlement en de nieuwe minister van Media op een even adequate wijze de evoluties zullen volgen en, samen met het veld, ervoor trachten te zorgen dat het medialandschap in Vlaanderen pluriform en sterk blijft. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat mevrouw Stevens het voorstel van decreet, omgezet in een amendement, zal toelichten. Ik wil alleen onderstrepen dat de samenwerking in de commissie zeer voorbeeldig is geweest. Ik dank evenzeer de voorzitter en de twee ministers die mee de vormgeving van het ontwerp van decreet hebben gerealiseerd.

Ik ben blij, mijnheer Decaluwe, dat we, nu mevrouw Stevens en ikzelf, maar ook de heer Stassen, behoren tot de oppositie, bijna een kamerbrede meerderheid hebben rond een aantal punten. Dat bewijst eigenlijk hoe belangrijk het medialandschap in Vlaanderen is en hoeveel aandacht we daarvoor hebben.

Het landschap is dual – commercieel en openbaar – en precair. Ik bedoel daarmee dat er een goed evenwicht moet zijn. Als dat verstoord wordt, zal dat de kwaliteiten van ons landschap aantasten. Het is die kwaliteit die ons zo uniek maakt. Ik wil dat ook even onderstrepen en ben blij dat veel mensen die gedachte ondersteunen.

Dit ontwerp van decreet heeft ook de bedoeling om de Europese richtlijn in te voeren. Daarmee zijn we voorbeeldig en we doen dat snel. Daar ben ik ook blij om. We hebben dat goed gemoduleerd. Ook de reclame rond kinderprogramma's hebben we op een wijze manier geregeld. Ik dank u daarvoor.

Dit ontwerp van decreet voorziet ook in een sterke openbare omroep en een heel goed legistisch kader voor die omroep. Dat moest worden bijgestuurd. Ik ben blij dat dat ook zo breed wordt gedragen.

Ik wil afsluiten met mevrouw Stevens nog even in beeld te brengen. We hebben samen een voorstel van decreet

geschreven, dat indertijd ook door de collega's mee is ondertekend, over audiodescriptie, ondertiteling Vlaamse gebarentaal en audio-ondertiteling. Het lijkt symbolisch, maar dat is het niet. Het gaat om het principe dat de media ook toegankelijk moeten zijn voor personen met een handicap, wat die beperking ook is. We willen, bij wijze van spreken, kosten noch moeite sparen om die toegankelijkheid ook maximaal te maken.

Collega's, we hebben in het amendement opgenomen dat de Vlaamse Regering, vanuit het parlement, in budgetten voorziet, zodat de Vlaamse Regering ook subsidies kan toekennen voor dit soort toepassingen. Ik denk dat het goed is dat dat gebeurt. In die mate dat ik met de collega's van de meerderheid akkoord kan gaan dat de mensen recht hebben op die toepassingen, maar dat het het evenwichtige landschap niet mag schenden en de draagkracht van onze commerciële zenders niet te boven mag gaan.

Ik wil even uitdrukkelijk beklemtonen dat we een goede samenwerking hebben gehad. Dat resulteert in een effectieve regelgeving, in een toepassing op het terrein. Ik heb liever dat dan boude verklaringen waar we twee krantenregels mee halen. Ik denk dat degelijk werk is geleverd. Ik dank de collega's voor het vertrouwen, want ik heb in die periode zelf politiek een stap gezet.

Het is een goed decreet. Dat mag gezegd worden. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik had een aantal pagina's opgeschreven, maar ik denk dat ondertussen al zo veel is verteld, dat ik het wat ga inkorten.

Ik vind het een beetje spijtig dat een gedeelte van dit parlement deze mediadecreten verengt tot een puntje in het hele verhaal, als je weet hoeveel amendementen er zijn ingediend, hoeveel discussies er zijn gevoerd en hoe er in de breedte is gediscussieerd. Sommigen verenigen het tot een kleine discussie. Die is al gevoerd, ik ga er niet dieper op in. Ik vermoed dat u, in de voortschrijding van de kennis over media, ook hebt gelezen dat voor het eerst uit een onderzoek blijkt dat mensen langer naar het internet kijken dan naar televisie. Dat is een zeer belangrijk signaal. Die stap is gezet.

Dit ontwerp van decreet is een frame, een basis. Het ontwerp van decreet zal straks gestemd worden en het is er eentje van de nieuwe generatie. Een beetje 'granny proof', met oog voor ongeduldige jonge mediaconsumptie. Het is niet een vastliggende regelgeving voor de volgende jaren en dat maakt dit ontwerp van decreet op dit ogenblik zo interessant. Volgens mijn bescheiden mening is de titel zelfs een beetje verkeerd aan het

worden. Het is immers breder dan radio en televisie. Toen ik vandaag alles nog eens doornam, besepte ik dat ik de digitale leefwereld mis. Daar wil ik even aandacht voor vragen. Als je als verslaggever alles nog eens minutieus naleest, dan pas vallen de definities en artikels op die van toepassing zijn op ontwikkelingen uit het verleden die al enkele jaren worden toegepast. Dat wil zeggen dat je bent ingehaald en dat alles relatief is. Je moet zorgen voor de nodige plug-ins voor de toekomst.

Ik wil vanuit mijn niet-fractiepositie in de oppositie, alle collega's danken voor het vertrouwen dat er is gegeven en voor de opbouwende discussies in de commissie voor Media, waarbij we politiekoverschrijdend hebben geprobeerd iets neer te zetten voor de sector. We hebben dat niet gedaan vanuit een politieke ivoren toren maar in samenspraak met de sector, met de spelers in de mediamaarkt, met hun vragen en opmerkingen, bedenkingen en positieve bijdragen.

Waarom zijn deze mediadecreten zo belangrijk? Omdat ze de basis kunnen vormen van een digitale transformatie die Vlaanderen meemaakt. Zoals ik al zei, gaat het niet meer alleen over radio en televisie. Dat zijn de traditionele media. Media dat zijn tegenwoordig internet, interactiviteit, non-lineaire mediaproducten, gaming, breedband, YouTube, social networks, mobile devices, pda's, web 3.0, semantisch web, DVB-H. U vindt er delen van terug. Morgen zullen we daar op de Staten-Generaal meer over vernemen vermoed ik. Dit is maar een fundament. Volgende legislatuur zullen de discussies boeiender dan ooit zijn. We kunnen Vlaanderen mogelijkheden geven, niet alleen op het vlak van media, maar ook om van digitaal Vlaanderen een economische factor te maken en toekomst te bieden aan de volgende generaties.

Ik vraag nog voor een punt aandacht. Soms moet je het verleden eens bekijken, om niet dezelfde fouten te maken. Ik heb in mijn vroegere carrière jarenlang zeer kritisch gestaan ten opzichte van de regelgeving op het vlak van oude analoge radio. Sommige aanpassingen in dit ontwerp van decreet, laten we eerlijk zijn, komen te laat. De lokaleradiosector is op sterven na dood. We proberen nog wat zuurstof te geven, maar misschien is het te laat.

Hoe is het zover gekomen? Dat kwam door een vorige regelgeving, die daar weinig voeling mee had. Dat is een spijtige zaak. Als Vlaanderen dat in het verleden heeft geleerd, moet het openstaan voor de toekomst en voor de digitalisering op het vlak van radio en televisie. We mogen die fouten niet maken. Het is vermoedelijk uit angst gebeurd.

Ik doe daarom een oproep aan de Vlaamse Regering, eigenlijk zou ik met tot de volgende regering moeten richten: houd niet te veel vast aan het verleden, ook niet wat de zendtechnieken betreft. DAB is 'dead and buried'. In heel de mediawereld wereldwijd zegt men dat dat

verleden tijd is. Het is een techniek die er niet zal doorkomen, en ze kost veel geld. Begraaf dat en kijk naar de nieuwe technieken. Zet ook niet te veel in op draadloze televisie. Heb oog voor het draadloze internet, waar al die beeld- en geluidsapplicaties worden doorgestuurd.

Voorlopig heeft niemand er vandaag op gewezen, maar ik wil onderstrepen dat het spijtige aan deze zaak de bevoegdheid inzake Telecommunicatie is. We gaan daaraan voorbij. We mogen hier praten en discussiëren over dit ontwerp van decreet dat zal worden goedgekeurd, en over het fundament en het kader. Als die bevoegdheid niet naar de Vlaamse overheid overkomt, zullen we echter problemen krijgen, hoe goed we de decreetteksten ook maken, hoe goed de komende aanpassingen ook zullen zijn. Op een bepaald ogenblik stevenen we af op een clash, vrees ik. Dat is zeer belangrijk. Dat mogen we niet uit het oog verliezen.

Ik rond af. Verouderde en inconsistente mediadecreten werken remmend. In het verleden hebben ze dat ook al gedaan. Ik vrees dat we in Vlaanderen op sommige vlakken iets hebben gemist. Alles wat te maken heeft met brede media, of het nu digitaal, non-lineair of lineair is, kent steeds minder grenzen. Dat is wat er op het speelbord van de brede media is veranderd. Daar moeten we vandaag oog voor hebben. Het is immers heel gemakkelijk om vanuit het buitenland met de nieuwste technieken projecten in Vlaanderen op te starten, in heel die brede mediaconsumptie waarover we niets te zeggen zullen hebben en waarvan we al evenmin de economische vruchten zullen plukken, ook niet in de toekomst. Dat is dus wat ik vraag, als vervolg op dit ontwerp van mediadecreet: dat we daar meer dan ooit aandacht voor zouden hebben. *(Applaus)*

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw de voorzitter, zoals de heer Decaluwe al heeft aangegeven, zou ik graag nog even iets zeggen over het kenniscentrum Mediawijsheid.

Bijna een jaar geleden keurde dit Vlaams Parlement met een ruime meerderheid het voorstel van resolutie goed dat ik samen met vijf collega's had ingediend en waarin we de Vlaamse Regering vroegen een omvattend en coherent beleid te voeren ter ondersteuning van de gamesector in Vlaanderen. We vroegen daarin ook heel concreet aan de Vlaamse Regering "een kenniscentrum Mediawijsheid op te richten bij de Vlaamse Regulator voor de Media, dat kennis verzamelt over de technologische ontwikkelingen, dat wetenschappelijk onderzoek uitvoert of laat uitvoeren naar de effecten en de educatieve mogelijkheden van nieuwe media, zoals internet, games en interactieve software, en dat sensibiliseringscampagnes opzet voor jongeren, ouders, leerkrachten en opvoeders, onder andere in samenwerking

met de Gezinsbond, het onderwijstijdschrift Klasse, de sociaal-culturele vormingsorganisaties voor jongeren en volwassenen enzovoort.”

Voor een definitie voor het begrip ‘mediawijsheid’ hebben we inspiratie gevonden bij de Nederlandse Raad voor Cultuur, die in 2005 een voor gebruikers heel toegankelijke definitie heeft gegeven. Die definitie werd trouwens ook vertaald in de recente Europese resolutie van 16 december 2008. Volgens die definitie is mediawijsheid “het geheel van kennis, vaardigheden en de mentaliteit waarmee burgers zich bewust, kritisch en actief kunnen bewegen in een complexe en veranderlijke en fundamenteel gemediatiseerde wereld”.

De Vlaamse Regering heeft meteen na de goedkeuring van ons voorstel van resolutie aan de VRM en aan het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, waarvan de VRM ook deel uitmaakt, gevraagd hoe ze dit concreet zouden realiseren. De resultaten van de beide onderzoeken hebben we enkele weken geleden tijdens een interessante hoorzitting kunnen beluisteren.

De conclusie van onze fractie na deze hoorzitting is de volgende. Onze bezorgdheid is dat de volledige opdracht die we in onze resolutie aan het kenniscentrum Mediawijsheid geven, zou kunnen worden gerealiseerd. Daarom lijkt het ons best dat dit kenniscentrum zou worden ondergebracht bij het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Door het centrum onder te brengen bij de VRM zouden we mogelijk voor een aantal nadelige gevolgen kunnen zorgen.

Gezien de heel specifieke kennis en omdat het werkveld van de VRM momenteel gericht is op het medialandschap, is het een kracht voor het kenniscentrum Mediawijsheid, maar anderzijds verwachten we van het kenniscentrum dat het een brug bouwt naar ouders, scholen, jongeren en jeugdbewegingen, met andere woorden naar andere beleidsdomeinen, en naar wetenschap. De opdracht moet dus voldoende ruim uitgebouwd kunnen worden.

Een tweede element is dat we niet het risico willen lopen dat de onafhankelijkheid van de mediaregulator in het gedrang wordt gebracht door hem in een positie te zetten van rechter en partij. In de ruime opdracht, die ik daarnet heb omschreven, zouden we namelijk ook graag hebben dat het kenniscentrum samenwerkt met een aantal organisaties waarop de VRM net toezicht moet houden. Dat zou koorddansen worden tussen een rechter- en partijsituatie.

Zoals tijdens de hoorzitting uitvoerig door de secretaris-generaal van het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM) werd verduidelijkt, bezit dat reeds een aantal heel interessante instrumenten en ook een heel ruime ervaring op het vlak van een coördinerende functie. Uiteraard zal het departement CJSM hiervoor moeten samenwerken met de VRM als uitvoerende entiteit

binnen het departement voor wat de specifieke knowhow betreft die de VRM kan inbrengen. De coördinerende opdracht die het departement nu al vervult in andere domeinen, bijvoorbeeld voor cultuureducatie, zal dus ook van pas kunnen komen bij de coördinerende methodieken die het kenniscentrum Mediawijsheid hoe dan ook zal vergen.

Aangezien de opdracht van het kenniscentrum Mediawijsheid voor onze fractie dus niet uitsluitend de opdracht is van de VRM, vergt dit geen aanpassing van de opdracht van de VRM in dit decreet, en dus dienen wij hiervoor geen amendement in.

De CD&V-fractie roept de minister-president wel op om aan het departement CJSM de opdracht te geven om het kenniscentrum Mediawijsheid uit te bouwen zoals werd omschreven tijdens de hoorzitting. Ook heeft de VRM een aantal heel boeiende zaken aangekaart om deze aanpak volledig te kunnen uitbouwen, omdat die de beste garantie biedt om de geest van de game-resolutie van vorig jaar uit te voeren.

De heer Dany Vandenbossche: Mevrouw Rombouts, ik wil hier toch even op reageren. Er is een hoorzitting gehouden en ik heb er al veel meegemaakt, maar dit was een bijzondere. Het was namelijk een hoorzitting van de VRM tegen de administratie en van de administratie tegen de VRM. Ik heb nog niet vaak een dergelijke hoorzitting meegemaakt in dit huis.

En ik heb niet dezelfde conclusie getrokken uit de hoorzitting. De conclusie van de hoorzitting is helemaal niet dat ik bereid zou zijn om een amendement in te dienen waarbij de taak zou worden toevertrouwd aan de administratie. Daarover werd nog niets beslist. Er is een resolutie, en daarmee moet men in de toekomst maar doen wat men ermee moet doen.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik denk dat ik heb aangehaald wat de CD&V-fractie naar voren heeft gebracht. Wij hebben een hoorzitting gehad waarin inderdaad verschillende elementen aan bod kwamen en waarin heel duidelijk ook de opdracht van beide administraties aan bod is gekomen, zowel die van het departement als die van de VRM. En aangezien de VRM deel uitmaakt van het departement, denk ik dat beide een heel duidelijke taakomschrijving hebben om het kenniscentrum Mediawijsheid uit te bouwen. De enige vraag is natuurlijk waar de coördinerende functie zich bevindt, en de CD&V-fractie stelt voor om die toe te kennen aan het departement.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, beste collega's, ik wil graag verwijzen naar de woorden van de heer Caron, en ik wil hem bedanken voor zijn bereidheid om mee

aan de kar te trekken, want we hebben een heel lange weg moeten afleggen voor we u vandaag dit resultaat ter stemming konden voorleggen.

Ik wil ook heel graag alle collega's van de meerderheid danken voor hun bereidheid om tot dit concrete resultaat te komen, en ook de heren Delva en Verstrepen voor de verslaggeving.

Ik dank de heer Delva in het bijzonder om mijn verzuchtingen te vermelden in zijn verslag. Ik zal die verzuchtingen hier dan ook niet meer herhalen.

Het amendement dat artikel 146 in het ontwerpdecreet moet vervangen en dat vandaag op de valreep werd ingediend, is een naar mijn mening eerbare compromistekst, waarin de verzuchtingen die aan de grondslag lagen van ons voorstel van decreet betreffende ondertiteling, Vlaamse gebarentaal, audiobeschrijving en auditieve ondertiteling grotendeels werden opgenomen.

Concreet betekent dit: "Met ingang van 1 januari 2010 of nadat de private televisieomroeporganisaties gedurende zes opeenvolgende maanden een gemiddeld marktaandeel van 2 percent behalen, voldoen zij aan de volgende voorwaarden binnen de hierna bepaalde termijn: volledige ondertiteling binnen twaalf maanden van het hoofdjournaal – dat is het journaal met gemiddeld het hoogste kijkcijfer – en volledige ondertiteling van alle journaals en 90 percent van de informatieprogramma's binnen 36 maanden."

Wat audiobeschrijving, Vlaamse gebarentaal en auditieve ondertiteling betreft, worden in dit voorstel van decreet geen minimumpercentages ingeschreven, omdat Vlaanderen nog de eerste stappen moet zetten op het vlak van Vlaamse gebarentaal, audiobeschrijving en auditieve ondertiteling op televisie.

Het is wel zo dat de volledige ondertiteling van alle Nederlandstalige programma's het ideaal is. Dat moet het streefdoel zijn.

Uiteraard beseffen wij dat we ons niet kunnen beperken tot de ondertiteling van het journaal en informatieprogramma's alleen. We zijn er allemaal van overtuigd dat doven en slechthorenden niet alleen recht hebben op informatie, maar ook op ontspanning. In onze hedendaagse maatschappij is televisie een belangrijke bron van ontspanning. Vandaar ook dat in dit amendement wordt vermeld dat de Vlaamse Regering een tijdspad en quota zal opleggen voor audiobeschrijving, Vlaamse gebarentaal, auditieve ondertiteling en – heel belangrijk – ondertiteling van andere programma's dan nieuws- en informatieprogramma's.

Dames en heren, dit amendement is een nieuwe stap in de richting van inclusieve televisie. Dit verhaal heeft een heel lange geschiedenis, die begon met een motie van aanbeveling die in 1991 op initiatief van Frieda Brepoels

in de toenmalige Vlaamse Raad werd goedgekeurd. Een andere belangrijke stap was de goedkeuring van het voorstel van resolutie van 1999 betreffende de problematiek van personen met een auditieve handicap. Meer recent is er de beheersovereenkomst met de VRT voor de periode 2007-2012, waarin staat dat het ondertitelingsaanbod op de VRT wordt uitgebreid tot 95 percent in 2010, volgend jaar dus. Dat is een hele mooie en grote stap vooruit, en dit dankzij de inspanningen van voormalig minister van Media, de heer Bourgeois.

Nu staan we voor een nieuwe mijlpaal, omdat we via dit amendement nu ook verplichtingen gaan opleggen aan de commerciële omroepen. Wij vinden immers dat ook zij een maatschappelijke verantwoordelijkheid hebben ten opzichte van de zeer grote groep personen die blind of slechtziend zijn, doof of slechthorend. Naast de VRT spelen ook de landelijke commerciële omroepen een belangrijke rol in het tv-landschap. Daarom leek het ons ook nodig om een duidelijk kader te scheppen. De herziening van de mediadecreten is een uitstekende gelegenheid om de verzuchtingen van blinden of slechtzienden en dove of slechthorende mensen eindelijk ten volle in te willigen en te concretiseren.

We zijn hiermee niet over één nacht ijs gegaan, collega's, dat kan ik u verzekeren. Dat spreekt ook vanzelf. Ik ben blij dat er nu een concreet en realistisch voorstel op tafel ligt en dat Vlaanderen ook op dit domein nu eindelijk het verschil kan maken voor blinde en slechtziende en dove en slechthorende mensen.

Dit is geen eindpunt, wel een zeer belangrijke stap in de richting van inclusieve televisie.

Wat betreft de opmerkingen over het kostenplaatje: er zal uiteraard een zekere financiële impact zijn. Maar we mogen dit ook niet overdrijven, zeker niet wanneer we zien hoeveel zogezegd Nederlandstalige programma's al ondertiteld worden omdat er dialect wordt gesproken. Kijk maar naar 'De Planckaerts', 'De Pfaffs', 'Mijn restaurant!' enzovoort. Van daar is het een relatief kleine stap naar een volledige ondertiteling. Bovendien laat het amendement toe dat de Vlaamse Regering subsidies verstrekt.

Collega's, niets belet de commerciële omroepen om extra inkomsten te verwerven via doelgroepreclame. Ik denk aan ondertiteling gesponsord door een hoorapparatenfabrikant of meer algemeen een waspoeder- of frisdrankfabrikant. Zo gebeurt het al sinds begin jaren negentig in Amerika. Voor en na een film of programma staat er: "Deze ondertiteling werd betaald door" en dan de betreffende sponsor. Dat is een mooi kanaal om nieuwe inkomsten te verwerven voor de commerciële omroep.

Ik hoop dat dit amendement eenparig zal worden goedgekeurd en dat de Vlaamse Regering geen minimale maar juist een maximale invulling zal geven aan dit

artikel. Pas dan kunnen we zeggen dat de herziening van de Mediadecreten ook een mijlpaal zal zijn op het vlak van inclusieve televisie. Ik wil de commissievoorzitter en alle leden van de commissie nogmaals bedanken. Ik dank vooral de heer Caron voor de medewerking en de steun. (*Applaus bij de meerderheid en de N-VA*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, beste collega's, ik beperk me – tenzij u aandringt op meer felicitaties en dank – tot de twee verslaggevers. Zij hebben prima werk geleverd. Verder dank ik mijn voorganger de heer Bourgeois. Hij heeft heel wat werkzaamheden verricht voor dit ontwerp van decreet, dat ik samen met de commissie heb kunnen afmaken. Ik wil ook alle commissieleden danken en feliciteren. De commissie voor Media is een aparte commissie. Ik dank alle leden voor de gedrevenheid waarmee zij discussies voeren. Ik sluit me ook aan bij de felicitaties voor de voorzitter. Hij heeft dat schitterend gedaan. Ik bedank hem daarvoor.

Mevrouw de voorzitter, beste collega's, hier wordt geschiedenis geschreven. Maar ik weet goed dat in deze sector snel verdere stappen kunnen en moeten worden gezet. De Vlaamse wetgeving is met dit voorstel en ontwerp van decreet vooruitstrevend, en een van de eerste die de richtlijn implementeert. Het maakt ook duidelijk dat de mediasector belangrijk is. Ik ga ervan uit dat de problemen of elementen die nog niet zijn geregeld, snel worden aangepakt. Mijn felicitaties en dank.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende radio-omroep en televisie – 2014 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 12

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/7*)

– *Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen op artikel 2. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemmingen over de amendementen en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 3 tot en met 34 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op het opschrift van titel X van deel II. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/9*)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *Artikel 35 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen tot invoeging van een artikel 35/1. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/9, 11*)

De stemmingen over de amendementen worden aangehouden.

Er zijn amendementen op artikel 36. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/9, 11*)

De stemmingen over de amendementen en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 37 en 38 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 39. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *Artikel 40 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een artikel 40/1. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *De artikelen 41 tot en met 45 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een artikel 45/1. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *De artikelen 46 en 47 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 48. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

Er is een amendement tot invoeging van een artikel 48/1. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *De artikelen 49 tot en met 60 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een artikel 60/1. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *De artikelen 61 tot en met 65 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een artikel 65/1. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *De artikelen 66 tot en met 73 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen op de artikelen 74 en 75. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemmings over de amendementen en over de artikelen worden aangehouden.

– *De artikelen 76 tot en met 78 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 79. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemmings over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 80 tot en met 84 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen op de artikelen 85 en 86. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemmings over de amendementen en over de artikelen worden aangehouden.

– *De artikelen 87 tot en met 90 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen op de artikelen 91 en 92. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemmings over de amendementen en over de artikelen worden aangehouden.

– *De artikelen 93 tot en met 96 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 97. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemmings over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 98 tot en met 139 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 140. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/11*)

De stemmings over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 141 tot en met 145 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 146. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemmings over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 147 tot en met 238 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 239. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2014/12*)

De stemmings over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick De Klerck en Jos Bex houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, wat betreft de aanvulling met een regeling inzake erkenningen, en houdende wijziging van diverse andere wetten en decreten – 2053 (2008-2009) – Nr. 1

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik wil graag uitleggen waarover het voorstel van decreet gaat, aangezien er geen verslag is.

De Vlaamse milieuoverheid beschikt over verschillende instrumenten om uitvoering te geven aan haar beleid. Naast vergunningen, heffingen enzovoort, bestaat in onze milieuwetgeving het instrument van erkenningen. Erkenningssystemen hebben binnen de Vlaamse milieuwetgeving tot doel aan rechtspersonen of natuurlijke personen bij individuele beslissingen toestemming te verlenen bepaalde taken uit de milieuwetgeving uit te voeren. De eis tot een voorafgaande toestemming is inzonderheid gewettigd omdat deze taken enkel kunnen worden toevertrouwd aan personen of instanties waarvoor na evaluatie is komen vast te staan dat ze over de nodige kwaliteiten en bekwaamheden beschikken.

Door het verlenen van de erkenning garandeert de overheid dat de erkende instanties of personen in principe in staat zijn hun taken naar behoren te vervullen. De erkenningssystemen komen voor in diverse sectorale wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten. In het domein van milieuhygiëne kennen we zo'n twintigtal erkenningssystemen. Die regelingen zijn in de loop der jaren apart tot stand gekomen en bevatten elk hun eigen erkenningseisen en procedures, die onderling niet op elkaar zijn afgestemd.

De bedoeling van dit voorstel van decreet is om die procedures te reduceren en te harmoniseren. Tegelijk beoogt het een wettelijk kader te creëren waarbinnen de Vlaamse Regering achteraf volledige omzetting kan geven aan de op 12 december 2006 door het Europees Parlement en de raad aangenomen richtlijn 2006/123/EG betreffende diensten op de interne markt. Die richtlijn heeft als doel het functioneren van de interne markt voor diensten te bevorderen door onnodige belemmeringen voor de toegang tot en de uitoefening van diensten weg te nemen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2008-09, nr. 2053/1)

– *De artikelen 1 tot en met 15 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN HET UITGEBREID BUREAU betreffende de procedure voor de evaluatie van de proeftijd van de Vlaamse Ombudsman en de Kinderrechtencommissaris

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van het Uitgebreid Bureau betreffende de procedure voor de evaluatie van de proeftijd van de Vlaamse Ombudsman en de Kinderrechtencommissaris.

De bespreking is geopend.

De heer Vermeiren, secretaris, heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Ik volg het goede voorbeeld van de minister-president en beperk me met te verwijzen naar de teksten over de procedure voor de evaluatie van de proeftijd van de Vlaamse Ombudsman en de Kinderrechtencommissaris. Deze evaluatie heeft tot doel na te gaan in welke mate de betrokken mandaathouder aan de proefperiode heeft voldaan. De wijze waarop dit zal gebeuren, wordt bepaald door het Uitgebreid Bureau.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat het voorstel van het Uitgebreid Bureau betreffende de procedure voor de evaluatie van de proeftijd van de Vlaamse Ombudsman en de Kinderrechtencommissaris is aanvaard? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

ONTWERP VAN DECREET tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid – 2011 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 6

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

90 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben neen geantwoord;
24 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het grond- en pandenbeleid
– 2012 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

90 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
59 leden hebben ja geantwoord;
23 leden hebben neen geantwoord;
8 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Ik stel vast dat bij de stemming over belangrijke ontwerpen van decreet de meerderheid niet in aantal is.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: De heer Stassen heeft gelijk. Ik wil echter ook benadrukken dat de minister erop staat bij ons te blijven. Dat betekent dat hij een grote interesse aan de dag legt en dat hij eerbied heeft voor het parlement.

– *De Vlaams Belangfractie, de Groen!-fractie en de heren Dirk De Cock en Christian Van Eyken verlaten de zaal.*

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning tot afstemming van de aanvraagprocedures van de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning en het decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet
– 2013 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 6

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Begin van de stemming.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

61 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende radio-omroep en televisie
– 2014 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 12

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen over de amendementen op artikel 2, op het opschrift van titel X van deel II, tot invoeging van een artikel 35/1, op de artikelen 36 en 39, tot invoeging van artikelen 40/1 en 45/1, op artikel 48, tot invoeging van artikelen 48/1, 60/1 en 65/1, op de artikelen 74, 75, 79, 85, 86, 91, 92, 97, 140, 146 en 239 en over de artikelen 2, 36, 39, 48, 74, 75, 79, 85, 86, 91, 92, 97, 140, 146 en 239 van het ontwerp van decreet.

Aan de orde is de stemming over amendement 65 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijk op artikel 2.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
65 leden hebben ja geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 66 van de heer Vandebossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck op artikel 2.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 67 van de heer Vandebossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck op artikel 2.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 68 van mevrouw Stevens, de heer Caron, mevrouw Hermans en de heren Decaluwe, De Loor en Verstrepen op artikel 2.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 2.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Artikel 2 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 59 van de heren Van Dijck, Marginet, Arckens en Deckmyn op het opschrift van titel X van deel II.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

67 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 60 van de heren Van Dijck, Marginet, Arckens en Deckmyn tot invoeging van een artikel 35/1.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

64 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
59 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 62 van de heren Van Dijck, Demesmaeker, De Bruyn, Peumans en Bourgeois en mevrouw Stevens tot invoeging van een artikel 35/1.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

66 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, ik stel vast dat de liefde hier niet wederkerig is. Indien de N-VA naar buiten was gegaan, zouden alle stemmingen die tot nu hebben plaatsgevonden ongeldig zijn. U slaagt er als meerderheid niet in in aantal te zijn. De drie grote partijen hier zouden zich moeten schamen dat de N-VA ervoor moet zorgen dat hier een aantal decreten waarover de hele dag werd gediscussieerd goedgekeurd raken. Wij blijven hier zitten uit respect voor de democratie. (*Applaus*)

De voorzitter: Aan de orde is de stemming over amendement 61 van de heren Van Dijck, Marginet, Arckens en Deckmyn op artikel 36.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

66 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 63 van de heren Van Dijck, Demesmaeker, De Bruyn, Peumans en Bourgeois en mevrouw Stevens op artikel 36.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

66 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
59 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw de voorzitter, ik heb mij onthouden om in naam van mijn collega's

het respect dat ons zo-even is gevraagd door onze collega van de N-VA te benadrukken.

De heer Kurt De Loor: Mevrouw de voorzitter, ik heb dat gedaan om dezelfde reden als de heer Vermeiren.

De voorzitter: Geen opmerkingen meer bij artikel 36? *(Neen)*

Dan is artikel 36 aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 69 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck op artikel 39.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

66 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
66 leden hebben ja geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 39.

Zelfde stemming? (Instemming)

Artikel 39 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 70 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck tot invoeging van een artikel 40/1.

Zelfde stemming? (Instemming)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 71 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck tot invoeging van een artikel 45/1.

Zelfde stemming? (Instemming)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 72 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck op artikel 48.

Zelfde stemming? (Instemming)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 48.

Zelfde stemming? (Instemming)

Artikel 48 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 73 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck tot invoeging van een artikel 48/1.

Zelfde stemming? (Instemming)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 74 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck tot invoeging van een artikel 60/1.

Zelfde stemming? (Instemming)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 75 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck tot invoeging van een artikel 65/1.

Zelfde stemming? (Instemming)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 76 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck op artikel 74.

Zelfde stemming? (Instemming)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 74.

Zelfde stemming? (Instemming)

Artikel 74 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 77 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck op artikel 75.

Zelfde stemming? (Instemming)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 75.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Artikel 75 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 78 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck op artikel 79.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 79.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Artikel 79 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 79 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck tot vervanging van artikel 85.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 80 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck op artikel 86.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 86.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Artikel 86 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 81 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck op artikel 91.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 91.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Artikel 91 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 82 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck op artikel 92.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 92.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Artikel 92 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 83 van de heer Vandenbossche, mevrouw Hermans en de heren Verstrepen, Decaluwe, Stassen en Van Dijck op artikel 97.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 97.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Artikel 97 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 64 van de heren Van Dijck, Demesmaeker, De Bruyn, Peumans en Bourgeois en mevrouw Stevens op artikel 140.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

67 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
7 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer bij artikel 140? (*Neen*)

Dan is artikel 140 aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 84 van mevrouw Stevens, de heer Caron, mevrouw Hermans en de heren Decaluwe en De Loor tot vervanging van artikel 146.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

67 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
67 leden hebben ja geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 85 van mevrouw Hermans, de heren Decaluwe, Vandenbossche, Stassen, Verstrepen en Van Dijk tot vervanging van artikel 239.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 13

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

63 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
63 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

65 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
65 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende vaststelling van een kader voor de gebruikerscompensatie bij bestemmingswijzigingen, overdrukken en erfdiensbaarheden tot openbaar nut
– 2021 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

63 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
63 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Tinne Rombouts en de heren Patrick Lachaert, Bart Martens, Erik Matthijs, Patrick De Klerck en Jos Bex houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, wat betreft de aanvulling met een regeling inzake erkenningen, en houdende wijziging van diverse andere wetten en decreten
– 2053 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 15

Ziehier het resultaat:

64 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
63 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heren Pieter Huybrechts en Leo Pieters tot besluit van de op 5 maart 2009 door mevrouw Marleen Van den Eynde in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het afvalbeleid in Vlaanderen
– 2153 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 16

Ziehier het resultaat:

64 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 25 maart 2009 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.09 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandebossche, Luc Van den Brande, Joris Vandembroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Thieu Boutsen, Marcel Logist, Marie-Rose Morel, Miet Smet, Anissa Tamsamani, Els Van Weert: gezondheidsredenen;

Paul Wille: buitenslands;

Johan Deckmyn, Marnic De Meulemeester: ambtsverplichtingen;

Fientje Moerman: familieverbindingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jan Laurys, Chokri Mahassine, Bart Martens, Stefaan Sintobin.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans

Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Bart Caron, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Dirk De Cock, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jan Peumans, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom

Dehaene, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Robert Voorhamme

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Karlos Callens, Mark Demesmaeker, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Mark Demesmaeker, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jul Van Aperen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Mark Demesmaeker, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Mark Demesmaeker, Luc Martens, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Erik Matthijs, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Mark Demesmaeker, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck

NEEN-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Kurt De Loor, Francis Vermeiren

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Bart Caron, Mark Demesmaeker, Jan Peumans, Jos Stassen, Helga Stevens, Kris Van Dijck

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen

Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loo, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

Stemming nr. 13:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loo, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jos Stassen, Helga Stevens, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

Stemming nr. 14:

JA-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loo, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns,

Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

Stemming nr. 15:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

ONTHOUDING:

Jos Stassen

Stemming nr. 16:

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Laurence Libert, Luc Martens, Erik Matthijs, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Bob Verstraete, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Gino De Craemer, Jos Stassen, Jurgen Verstrepen
